

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1955-1956.

15 FEBRUARI 1956.

BEGROTING

van het Ministerie van Arbeid en
Sociale Voorzorg
voor het dienstjaar 1956.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE ARBEID
EN DE SOCIALE VOORZORG (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER MAJOR.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN.

Op aandringen van de voorzitters van de Kamer en van de commissie, en gezien de begroting reeds breedvoerig in de Senaat werd besproken, werd door uw commissie de begroting snel afgehandeld en werd ook de vraag gesteld om het verslag, zonder omstandig uitweiden aan de Kamer voor te leggen.

Uw commissie en haar verslaggever hebben met deze vragen rekening gehouden.

In een eerste zitting heeft uw commissie haar verslaggever aangewezen.

Een volgende zitting werd gewijd aan het stellen van vragen door de commissieleden.

De Minister was van oordeel dat het beter was op de gestelde vragen te antwoorden, in plaats van te beginnen met een algemene uiteenzetting, die onvermijdelijk zou gevolgd worden door het stellen van een reeks vragen. Op deze wijze werd het dadelijk duidelijk welke de bijzondere verlangens waren van de leden van de commissie en kon de Minister de gestelde vragen beantwoorden.

(1) Samenstelling van de Commissie : de heren Heyman, voorzitter; Bertrand, De Paep, Mevr. De Riemacker-Legot, de heren De Saeger, Duvivier, Kofferschläger, Peeters (Lode), Pêtre, Van den Daele, Vergels, Verhamme. — Bonjean, Mevr. Copée-Gerbinet, de heren Deconinck, Dedoyard, De Keuleneir, Deruelles, Dieudonné, Mevr. Fontaine-Borquet, de heren Hicquet, Major. — D'haeseleer, Van der Schueren.

Zie :

4-XVIII (1955-1956) :

- N° 1 : Begroting overgemaakt door de Senaat.
- N° 2 : Amendementen.

Chambre des Représentants

SESSION 1955-1956.

15 FÉVRIER 1956.

BUDGET

du Ministère du Travail et de la
Prévoyance Sociale
pour l'exercice 1956.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DU TRAVAIL
ET DE LA PREVOYANCE SOCIALE (1)
PAR M. MAJOR.

MESDAMES, MESSIEURS,

Déférant au désir exprimé par MM. les Présidents de la Chambre et de la Commission, et étant donné la discussion approfondie du budget au Sénat, votre Commission a examiné rapidement le budget; il a été également demandé de ne pas trop détailler le rapport à soumettre à la Chambre.

Votre Commission et son rapporteur ont tenu compte de ces désirs.

Au cours de la première réunion, votre Commission a désigné son rapporteur.

A la réunion suivante, les différents membres ont posé des questions.

M. le Ministre a préféré y répondre plutôt que d'ouvrir le débat par un exposé général, qui, inévitablement, aurait été suivi d'une série de questions. Ceci a permis de dégager de prime abord les vœux des commissaires, donnant ainsi à M. le Ministre l'occasion d'y répondre.

(1) Composition de la Commission : M. Heyman, président; Bertrand, De Paep, Mme De Riemacker-Legot, MM. De Saeger, Duvivier, Kofferschläger, Peeters (Lode), Pêtre, Van den Daele, Vergels, Verhamme. — Bonjean, Mme Copée-Gerbinet, MM. Deconinck, Dedoyard, De Keuleneir, Deruelles, Dieudonné, Mme Fontaine-Borquet, MM. Hicquet, Major. — D'haeseleer, Van der Schueren.

Voir :

4-XVIII (1955-1956) :

- N° 1 : Budget transmis par le Sénat.
- N° 2 : Amendements.

Twee opeenvolgende zittingen zijn gewijd geweest aan de antwoorden van de Minister en aan verduidelijkingen gevraagd door zekere leden.

* * *

VRAGEN GESTELD DOOR DE LEDEN VAN DE COMMISSIE.

Een lid stelde de heer Minister de volgende vragen :

1) Hoever staat het met de studie van het paritair beheer, en welke zijn de bedoelingen van de Regering ? Men weet dat het advies van de Nationale Arbeidsraad in de Senaat als wetsvoorstel werd ingediend.

2) Hoe staat het met de ziekteverzekering ? Welke door de heer Minister ter zake bij besluit uitgevaardigde bepalingen worden toegepast en welke niet ? Is er reeds een begin van uitvoering gemaakt met de beloften door de Regering afgelegd naar aanleiding van de verhoging van de bijdrage ?

3) Hoever staat het met de studie van de wetgeving op de kinderbijlagen ? Welke conclusies heeft de Regering gehaald uit het desbetreffende verslag van de paritaire commissie voor de hervorming van de maatschappelijke zekerheid ?

4) Wanneer zal het ontwerp op het bediendpensioen worden ingediend ?

5) Hoever staat het met de wetgeving op de mijnwerkerspensioenen ?

6) Bij het koninklijk besluit van 15 september 1953 werden de algemene regelen van arbeidsbescherming wat de schouwspelzalen betreft gewijzigd. Dit besluit zet tal van organisaties in moeilijkheden, nl. naar aanleiding van filmvertoningen in gelegenheidszalen.

Inderdaad uit ingewonnen inlichtingen blijkt, dat bij zulke vertoningen alleen personen in het bezit van een schriftelijke uitnodiging mogen toegelaten worden.

Zou het niet mogelijk zijn dit te streng besluit te herzien ?

Een ander lid drong er op aan dat de heer Minister van Arbeid en de heer Minister van Middenstand met elkaar overleg zouden plegen vóór de goedkeuring van de wet op het pensioen van de zelfstandigen om dezelfde criteria te doen aanvaarden wet betreft het onderzoek naar de bestaansmiddelen van de gewezen zelfstandigen aan de éne kant en de vrij verzekerden die deze hoedanigheid van zelfstandige niet hebben of niet meer kunnen bewijzen aan de andere kant. — Indien dit niet gebeurt, zo vroeg dit lid, zal de heer Minister van Arbeid dan een wetsontwerp indienen met betrekking tot de vrij verzekerden, die overblijven en daarin dezelfde voorwaarden opnemen, als die welke in het zgn. ontwerp Bossaert zijn vervat ? Zo zulks inderdaad zijn intentie is, schijnt hem dit geen voldoende reden toe om onmiddellijk in overleg met zijn collega van Middenstand ter gelegenheid van de bespreking van het ontwerp betreffende de zelfstandigen een regeling te aanvaarden ?

Een lid pleitte voor een verbetering van het lot van de

Deux réunions successives furent consacrées aux réponses de M. le Ministre et aux éclaircissements demandés par certains membres.

* * *

QUESTIONS POSÉES PAR LES MEMBRES DE LA COMMISSION.

Un commissaire a posé à M. le Ministre les questions suivantes :

1) Où en est l'étude de la gestion paritaire et quelles sont les intentions du Gouvernement ? L'avis du Conseil National du Travail, on s'en souvient, a été déposé au Sénat sous forme de proposition de loi.

2) Où en est le problème de l'assurance maladie ? Quelles dispositions édictées par arrêté de M. le Ministre sont appliquées ou non ? Les promesses faites par le Gouvernement à l'occasion du relèvement de la cotisation ont-elles reçu un commencement d'exécution ?

3) Où en est l'étude de la législation relative aux allocations familiales ? Quelles conclusions le Gouvernement a-t-il tirées du rapport établi à ce sujet par la Commission paritaire pour la réforme de la sécurité sociale ?

4) Quand sera déposé le projet de loi relatif à la pension des employés ?

5) Où en est la législation relative aux pensions des mineurs ?

6) L'arrêté royal du 15 septembre 1953 a modifié les règles générales de la protection du travail en ce qui concerne les salles de spectacle. Cet arrêté embarrasse pas mal d'organisations, notamment à l'occasion de représentations cinématographiques dans des salles privées.

Il résulte, en effet, des renseignements recueillis que, seules des personnes en possession d'une invitation écrite peuvent être admises à des représentations de ce genre.

Ne pourrait-on réviser cet arrêté trop sévère ?

Un autre commissaire a insisté pour que M. le Ministre du Travail, ainsi que M. le Ministre des Classes Moyennes, se concertent avant le vote de la loi sur la pension des travailleurs indépendants pour adopter des critères identiques en ce qui concerne l'enquête sur les ressources des anciens travailleurs indépendants, d'une part, et des assurés libres n'ayant plus cette qualité de travailleur indépendant ou n'étant plus en mesure de la prouver, d'autre part. Sinon, demande ce commissaire, M. le Ministre déposera-t-il un projet de loi relatif à ces derniers assurés libres et y reprendra-t-il les mêmes conditions que celles qui sont prévues dans le projet Bossaert ? Si telle est réellement son intention, cela ne lui semble-t-il pas un motif suffisant pour adopter sans délai, d'accord avec son collègue des Classes Moyennes, une réglementation à l'occasion de la discussion du projet relatif aux travailleurs indépendants ?

Un commissaire insiste sur l'amélioration, dans le

onwettige kinderen in het kader van de sociale wetgeving : arbeidsongevallen, kinderbijslagen, enz... en stelde bovendien een aantal vragen in verband met de consultatieve commissie voor controle van de geschillen inzake gezinsvergoedingen. — Spreekster betoogde dat het absoluut nodig is dat de in deze instelling heersende mentaliteit zou veranderen en dat men zich wat mensliever zou tonen. Men komt nooit te weten, welke de reden van de verwerping ener aanvraag is : welke criteria worden bv. toegepast op uit concubinaat geboren kinderen ?

Een commissaris stipte aan dat de heer Minister destijds heeft verklaard dat er in het kader van de nieuwe pensioenwetgeving 18.000 dossiers van gemengde loopbanen dienden te worden onderzocht. — Nu blijkt uit het feuilleton der bijkredieten dat een som werd uitgetrokken om de ontvangers van belastingen te vergoeden voor het onderzoek van 25.000 dergelijke dossiers. Hoe verklaart men dat ?

In verband met de werkloosheid protesteerde spreekster tegen het feit, dat men steeds de indruk wil werwekken, dat de misbruiken ter zake talrijker en groter zijn onder de vrouwen dan onder de mannen, en dat men nu werkloze vrouwen naar speciale scholen zendt, waar algemeen onderwijs wordt gegeven, terwijl aan de mannen niets dergelijks wordt opgelegd. Zij drong er op aan dat de werkloze vrouwen eerder een vakopleiding zouden krijgen en dat hun de speciale premie zou behouden blijven. Zij kloeg de toestanden aan, waarvan de vrouwen vanwege tal van patroons het slachtoffer zijn; velen worden namelijk afgedankt, wanneer zij de leeftijd bereiken, waarop zij het volle loon zouden ontvangen.

Spreekster was het tenslotte niet eens met de politiek van de h. Minister, waar deze zich voor de werklozensteun van de vrouwen baseert op de laatste drie maanden activiteit, terwijl zijn voorganger uitging van de prestaties in de loop van een geheel jaar.

Eveneens in verband met het vraagstuk van de werkloze vrouwen was een commissaris van oordeel dat het stelsel hetwelk er in bestaat de werkloze vrouwen naar school te zenden, moet herzien worden; het is misschien wel wenselijk, al was het maar uit het oogpunt van een betere huishoudelijke scholing; maar zou een halve dag lessen niet volstaan ? Men zou ook een ander stelsel van opleiding moeten aannemen volgens de nijverheidsstreken. In Kortrijk, Ronse en Gent bv. is de omscholing heel wat moeilijker te verwezenlijken precies omdat de werkgelegenheid weinig variatie vertoont.

Vervolgens uitte een lid volgende wensen :

1) dat de verslaggever achteraan zijn verslag een nota zou toevoegen met de financiële toestand van elke sector van de maatschappelijke zekerheid.

2) dat hij de Kamer zou inlichten omtrent de oriëntering van het probleem van de arbeidsduur. Hoever is men gevorderd ? Welke zijn de vooruitzichten ?

3) dat hij een aantal vragen zou kunnen stellen in verband met de pensioenwetgeving. — Hij is bereid dit te doen naar aanleiding van de bespreking van het voorstel van de h. De Paepe betreffende het bediendenpensioen (stuk n° 296-1) op voorwaarde dat de h. Minister en de Commissie zich tegen die bespreking niet zullen verzetten. Men zou alsdan de algehele wetgeving eens onder de loupe kunnen nemen.

Een lid lichtte de toestand toe welke door de jongste politiek inzake tewerkstelling van werklozen door de gemeenten is ontstaan. Die politiek, welke in haar geheel gezien de algemene goedkeuring wegdraagt, heeft evenwel

cadre de la législation sociale, du sort des enfants illégitimes : accidents du travail, allocations familiales, etc., et posa en outre un certain nombre de questions à propos de la commission consultative de contrôle des litiges en matière d'allocations familiales. Au surplus, le même membre signala qu'il importe absolument de changer la mentalité qui règne dans cette institution, où l'on devrait se montrer plus humain. On n'arrive jamais à savoir quels sont les motifs du rejet d'une demande ou quels sont les critères appliqués aux enfants issus de concubins.

Un commissaire souligna que M. le Ministre avait à l'époque déclaré que 18.000 dossiers de carrières mixtes étaient à examiner en vertu de la législation nouvelle. Or, le feuilleton des crédits supplémentaires prévoit un crédit en vue de rétribuer les receveurs des contributions pour l'examen de 25.000 dossiers de ce genre. Comment cela s'explique-t-il ?

En ce qui concerne le chômage, le membre protesta contre le fait que l'on veut toujours créer l'impression que, dans ce domaine, les abus seraient plus nombreux et plus grands parmi les femmes que parmi les hommes et contre le fait que les chômeuses sont actuellement envoyées dans des écoles spéciales où se donne un enseignement général, alors que rien de semblable n'est imposé aux hommes. Mieux vaudrait leur donner une formation professionnelle tout en maintenant la prime spéciale. Le même membre dénonça les situations dont les femmes sont victimes de la part d'un grand nombre de patrons; beaucoup d'entre elles sont notamment licenciées lorsqu'elles atteignent l'âge où elles toucheraient le plein salaire.

Enfin, le même membre marque son désaccord avec la politique de M. le Ministre basée, pour les allocations de chômage aux femmes, sur les trois derniers mois d'activité, alors que son prédécesseur se basait sur les prestations au cours d'une année entière.

Toujours à propos du problème des chômeuses, un commissaire estime qu'il conviendrait de reviser le système consistant à envoyer les chômeuses à l'école; un tel système est peut-être souhaitable, ne fût-ce que du point de vue d'une meilleure formation ménagère; mais une demi-journée de cours ne serait-elle pas suffisante ? Il faudrait également adopter un autre système de formation suivant les régions industrielles. Ainsi, par exemple, la réadaptation est beaucoup plus difficile à réaliser à Courtrai, à Renaix et à Gand, pour la raison notamment que l'emploi y présente peu de variété.

Un commissaire formula ensuite les désirs suivants :

1) que le rapporteur ajoute en fin de son rapport une note exposant la situation financière de chaque secteur de la sécurité sociale;

2) qu'il informe la Chambre de l'orientation du problème de la durée de travail. Où en est-on en ce moment ? Quelles sont les prévisions ?

3) qu'il puisse poser un certain nombre de questions sur la législation en matière de pensions. Il est disposé à le faire à l'occasion de la discussion de la proposition de M. De Paepe, relative à la pension des employés (doc. n° 296/1), à condition que M. le Ministre et la Commission ne s'opposent pas à cette discussion. On pourrait alors soumettre l'ensemble de la législation à un examen approfondi.

Un commissaire exposa la situation créée par la nouvelle politique en matière de mise au travail des chômeurs par les communes. Cette politique, tout en rencontrant dans son ensemble l'approbation générale, a cepen-

door de toepassing van onlangs genomen maatregelen tot gevolg dat de jongste krachten aan de gemeenten worden onttrokken en ter beschikking van de privé-bedrijven worden gesteld. Daarbij vallen de belanghebbenden, soms gedurende een paar maanden, opnieuw werkloos, wat voor hen een vermindering van inkomen met zich brengt. Zou de Minister van Arbeid, als verdediger van de specifieke arbeidersbelangen, van de h. Eerste Minister, die de strijd tegen de werkloosheid in zijn bevoegdheid heeft, in dit geval geen voordeliger regeling kunnen bekomen?

Een ander lid behandelde enkele punten uit het eisenprogramma van het Nationaal Verbond der Arbeidsinvaliden en invaliden in Vredestijd. Hij drong aan op:

1) de toekenning van een ereteken aan de groot-arbeidslachtoffers om een concrete uiting te geven aan de leuze « Arbeid adelt ».

2) de verlening van een korting op het spoor aan de groot-arbeidsinvaliden met 75 % arbeidsonbekwaamheid; de N. M. B. S. zal daartoe natuurlijk een forfaitair bedrag op de begroting moeten toegewezen krijgen; dit aandeel zal ongetwijfeld kleiner zijn dan dat van andere bevoordeligen bv. oorlogsinvaliden.

3) de opneming van een zeker percentage (2 à 3 %) gehandicapten in de openbare besturen; in afwachting van bij het personeelsstatuut bepaalde maatregelen, zou men een zeker aantal gehandicapten als tijdelijke agenten kunnen aanwerven.

Spreker roerde vervolgens de kwestie aan van het onvoldoend aantal arbeidscontroleurs dan wanneer het aantal arbeidsongevallen bestendig toeneemt; het gaat niet op dat door administratieve besommeringen die controleurs belet worden hun taak van inspectie en van vaststelling der overtredingen te vervullen.

Eveneens met betrekking tot de gebrekkigen en verminkten maakte een commissaris volgende opmerkingen:

1) In uitvoering van de wet van 15 maart 1954 is in de begroting een verhoging van de toelage ingeschreven, welke het moet mogelijk maken de tegemoetkoming aan de gebrekkigen en verminkten te verhogen. Op welke basis zal die aanpassing van de tegemoetkoming aan de levensduurte geschieden?

2) Wat het genot van het behoeftigheidsbarema betreft is het minimumuurloon op 14 frank vastgesteld gebleven; welnu dit uurloon evolueert naar 18 frank, ja zelfs naar 20 frank. Door die toestand worden vele gebrekkige arbeiders uitgesloten van de tegemoetkoming waarop zij als dusdanig recht hebben.

3) Volgens de rechtspraak van de dienst der gebrekkigen en verminkten worden zij die gedurende 300 dagen genoten hebben van de ziekte- en invaliditeitskas niet meer beschouwd als arbeiders, maar als vrij verzekerden.

Spreker drong er op aan dat de belanghebbenden met de andere arbeiders zouden gelijkgesteld en dus als verplicht verzekerden zouden beschouwd blijven.

Ten slotte vraagt een lid dat de Minister de traagheid zou verhelpen waarmee de commissies van beroep van de dienst voor gebrekkigen en verminkten werken, welke traagheid o. m. voortvloeit uit het onvoldoende aantal typisten waarover de diensten beschikken.

Een commissaris vroeg dat de mutualiteiten oorlof zouden krijgen om een deel van de toelagen welke zij ontvangen

dant pour résultat, du fait de l'application de mesures récentes, de priver les communes des éléments les plus jeunes pour mettre ceux-ci à la disposition des entreprises privées. De plus, les intéressés sont parfois de nouveau réduits au chômage pendant un ou deux mois, ce qui entraîne pour eux une diminution de revenus. M. le Ministre du Travail, en tant que défenseur des intérêts spécifiques des travailleurs, ne pourrait-il pas obtenir en l'occurrence un régime plus favorable de M. le Premier Ministre, qui a la lutte contre le chômage dans ses attributions?

Un autre commissaire s'arrêta à quelques points du programme des revendications de la Ligue nationale des invalides du travail et de la paix. Il insista notamment sur:

1) l'attribution d'une distinction honorifique aux grandes victimes du travail, pour donner une expression concrète au dicton: « Le travail ennoblit l'homme »;

2) l'octroi d'une réduction sur les chemins de fer aux grands invalides du travail ayant 75 % d'invalidité; la S. N. C. F. B. recevrait en retour une somme forfaitaire au budget; cette quote-part sera certainement inférieure à celle d'autres catégories de privilégiés, par exemple les invalides de guerre;

3) l'admission d'un certain pourcentage (2 à 3 %) de handicapés dans les administrations publiques; en attendant des mesures prévues par le statut du personnel, on pourrait recruter un certain nombre de handicapés comme agents temporaires.

L'orateur soulève ensuite la question de l'insuffisance du nombre de contrôleurs du travail, alors que le nombre des accidents du travail augmente constamment; il est inadmissible qu'à cause de leurs occupations administratives ces contrôleurs soient dans l'impossibilité d'assurer leur mission d'inspection et de constatation des infractions.

Egalement à propos des estropiés et des mutilés, un commissaire émet les considérations suivantes:

1) En exécution de la loi du 15 mars 1954, le budget prévoit une augmentation de crédit en vue de permettre l'adaptation des allocations en faveur des estropiés et des mutilés. Sur quelle base se fera cette adaptation des allocations au coût de la vie?

2) En ce qui concerne le barème de l'état de besoin, le salaire horaire minimum reste fixé à 14 francs. Or, le salaire horaire évolue vers 18 francs et même vers 20 francs. La situation actuelle a pour effet d'exclure de nombreux ouvriers estropiés du bénéfice de l'allocation à laquelle ils ont droit à ce titre.

3) Selon la jurisprudence du service des estropiés et mutilés, ceux qui ont bénéficié pendant 300 jours de la caisse d'invalidité et de maladie ne sont plus considérés comme ouvriers, mais comme assurés libres.

Le même commissaire insista pour que les intéressés soient assimilés aux autres ouvriers et continuent d'être considérés comme assurés obligatoires.

Enfin, un membre demanda au Ministre de remédier à la lenteur du fonctionnement des commissions d'appel du service des estropiés et des mutilés. Ce retard résulte notamment du nombre insuffisant de sténo-dactylographes dans les services.

Un commissaire demanda que les mutualités soient autorisées à investir une partie des subventions et des cotisa-

en van de door en geïnde bijdragen te beleggen in de aankoop van preventoria voor openlucht-kuren in plaats van, zoals dit voor sommige mutualiteiten het geval is, die gelden te kapitaliseren.

In verband met de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers zijn zeer talrijke vragen gesteld geweest.

Een lid wenste het volgende te vernemen

1) Men heeft 70 miljoen uitgegeven om spoorkaartjes ter beschikking te stellen van de mijnwerkers met het oog op hun vakantie; veel van die kaartjes zijn niet gebruikt geweest. Zou het niet mogelijk zijn de verplaatsingen van die arbeiders naar de toeristencentra en schouwburgvertoningen bv. aan te moedigen, wat zeker op zijn plaats is in het kader van de volksontwikkeling?

2) 30.000 frank zijn besteed geweest aan de bestrijding van het stof in de mijnen, enz. Welke zijn de resultaten? Wanneer men voortgaat op het aantal nieuwe invaliden slachtoffers van deze kwaal, zijn die niet zeer groot.

Een ander lid wenste volgende bijzonderheden te kennen :

1) Het aantal invalide mijnwerkers en volgens welke soort ziekte ze gepensionneerd worden (totaal per ziekte).

2) Aantal mijnwerkersweduwen beneden de 45 jaar; van 45 tot 55 jaar; boven 55 jaar.

3) De financiële toestand van het Nationaal Pensioenfonds der Mijnwerkers in verband met het jaarlijks tekort en de Staatstussenkomst; het aantal patroons die de maatschappelijke zekerheid niet betalen. — Wie betaalt i. p. v. de achterstalligen?

4) Art. 21 lid 21. — Toelage aan het Nationaal Pensioenfonds der Mijnwerkers?... aanvullend verlof...

De bijdrage van de mijnpatroons is van 3 % op 1,5 % teruggebracht; ze is onvoldoende om het verlofgeld te betalen. Daarom deze toelage van 100 miljoen. Waarom komt die toelage niet voor op de begroting van Economische Zaken, waarin, zoals overeengekomen alle toelagen aan de de mijnen zouden worden opgenomen?

Wat hier gebeurt is strijdig met de belofte van de heer Eerste-Minister.

5) Hoe staat het met het aanvullend verlofgeld van de ondergrondse mijnwerkers?

6) Hoever is het departement gevorderd met de uitwerking van het akkoord betreffende de vrije migratie der arbeiders in het kader van artikel 69 van het Verdrag der E. G. K. S.?

7) Hoeveel vergunningen werden door de diensten voor de vreemdelingen afgeleverd wat betreft de aanwerving van arbeidskrachten (per beroep en per bedrijf)?

Eveneens in verband met de mijnwerkersproblemen verzoekt ten slotte een derde lid de Minister volgende inlichtingen te verstrekken :

1) totaal aantal gepensioneerden ten laste van het N. P. M.;

tions, dans l'acquisition de préventoria pour cures d'air, plutôt que de devoir capitaliser ces sommes, comme cela se fait dans certains mutualités.

Un grand nombre de questions se rapportent à la sécurité sociale des ouvriers mineurs.

Un membre pose la question suivante :

1) On a dépensé 70 millions afin de mettre des billets de chemin de fer à la disposition des mineurs en vue de leurs vacances; beaucoup de ces billets restent inutilisés. Ne serait-il pas possible de favoriser les déplacements de ces ouvriers, notamment vers les centres touristiques et les théâtres, en vue de contribuer à l'éducation populaire?

2) 30.000 francs sont consacrés à la lutte contre la poussière dans les charbonnages, etc. Quels sont les résultats? Etant donné le nombre d'invalides nouveaux, victimes de ce mal, il ne doivent pas être très importants.

Un autre membre désira connaître les détails suivants :

1) le nombre des mineurs invalides et la maladie pour laquelle ils furent mis à la retraite (total par maladie)?

2) le nombre des veuves de mineurs âgées de moins de 45 ans; de 45 à 55 ans; de plus de 55 ans?

3) la situation financière du Fonds National de Retraite des ouvriers mineurs en rapport avec le déficit annuel et l'intervention de l'Etat; le nombre de patrons ne cotisant pas à la sécurité sociale. — Qui paie en lieu et place des retardataires?

4) Art. 21, alinéa 21. — Subvention au Fonds National de retraite des ouvriers mineurs... congés complémentaires...

La cotisation des patrons miniers a été réduite de 3 % à 1,5 %; elle est insuffisante pour payer le pécule de vacances. C'est la raison de la subvention de 100 millions. Pourquoi n'a-t-on pas inscrit cette subvention au budget des Affaires Economiques où, comme convenu, doivent figurer toutes les subventions aux mines.

Ce qui se passe est contraire à la promesse faite par M. le Premier Ministre.

5) Quelle est la situation en ce qui concerne le pécule de vacances complémentaires pour les travailleurs du fond?

6) Où en est le Département en ce qui concerne l'élaboration de l'accord relatif à la libre migration des travailleurs dans le cadre de l'article 69 du Traité de la C. E. C. A.?

7) Combien d'autorisations ont été délivrées par les services des étrangers en ce qui concerne le recrutement de main-d'œuvre (par profession et par industrie)?

Enfin, également au sujet des problèmes concernant les ouvriers mineurs, un troisième membre demanda à M. le Ministre les renseignements suivants :

1) Nombre total des pensionnés à charge du F. N. R. O. M.;

2) de verschillende categorieën van die gepensioneerden, hun aantal per categorie (weduwen, invaliden, vervroegd pensioen, enz.);

3) per jaar, het aantal arbeiders gepensioneerd wegens invaliditeit sedert 1930;

4) het aantal arbeiders aan wie een invaliditeitspensioen werd geweigerd wegens ontoereikende dienstprestaties, per jaar sedert 1945;

5) het aantal invaliden die sedert 1945 per jaar zijn overleden, en het geboortjaar (b.v. in 1954 : 80 sterfgevallen, 8 geboren in 1910, 6 geboren in 1913, enz.);

6) de financiële bijdrage van het Rijk aan invaliditeitspensioenen — het totaal voor elk jaar sedert 1945;

7) de financiële bijdrage van het Rijk voor uitkering van pensioenen aan de weduwen wier echtgenoot, vóór zijn overlijden, een invaliditeitspensioen ontving; last per jaar sedert 1945;

8) de evolutie van de pensioenen sedert 1947, d.i. de bedragen en de data waarop zij zijn gewijzigd.

Drie leden kloegen achtereenvolgens bepaalde leemten aan in de toepassing van de wetgeving op de maatschappelijke zekerheid.

Aldus drong een eerste lid er op aan dat de dagbladverkopers bij koninklijk besluit aan de maatschappelijke zekerheid zouden onderworpen worden, wat de dagbladen verzuimen te doen onder voorwendsel dat de belanghebbers op commissieloon werken.

Een tweede lid verklaarde dat op grond van een onlangs door het Verbrekingshof genomen arrest de huisbewaarders in flatgebouwen worden beschouwd als niet meer onderworpen aan de maatschappelijke zekerheid. Hij vroeg dat ook aan deze zaak een bevredigende oplossing zou gegeven worden.

Tenslotte kloeg een derde commissaris het feit aan dat, volgens door hem bekomen inlichtingen, de werkvrouwen in dienst van de Huizen van de Arbeid niet zouden onderworpen zijn aan de wet op de arbeidsongevallen, en dat de regularisatie van dit geval zou moeten wachten tot het definitief statuut van die Huizen zal zijn opgesteld en bekrachtigd; zo niet zou het Rekenhof de uitgaven met dat doel gedaan niet goedkeuren.

Spreekster sprak de wens uit dat de h. Minister deze zaak dringend zou onderzoeken.

In verband met de beroepsziekten werden tal van opmerkingen gemaakt.

Zo betreurde een lid dat tal van slachtoffers van beroepsziekten erkend door de bevoegde commissie geen vergoeding ontvangen, omdat het beroep zelf daarvoor niet in aanmerking komt, b.v. in de porfiergroeven.

Hetzelfde lid stelde ook de volgende vraag: Krachtens het koninklijk besluit van 15 december 1955 werden de medico-technische centra die van INICHAR (Econ. Zaken) afhingen, onder het gezag geplaatst van de Minister van Arbeid. Het beheer van die centra, dat aan het Nationaal Pensioenfonds der Mijnwerkers is toevertrouwd, heeft een tekort gelaten van zo wat 2 miljoen. Kan op de begroting geen som worden uitgetrokken om dit tekort aan te vullen en de begroting van die centra in evenwicht te brengen?

Een ander commissaris achtte het onrustbarend dat 2/3 van de aanvragen met betrekking tot de erkenning van be-

2) les différentes catégories desdits pensionnés, leur nombre par catégorie (veuves, invalides, pension anticipée, etc.) :

3) le nombre d'ouvriers pensionnés pour invalidité depuis 1930 et ce par année;

4) le nombre d'ouvriers à qui la pension d'invalidité fut refusée pour prestations insuffisantes depuis 1945 et par année;

5) le nombre d'invalides décédés depuis 1945 et ce par année, ainsi que l'année de naissance (par exemple en 1954 : 80 décès, 8 nés en 1910, 6 nés en 1913, etc.);

6) l'intervention financière de l'Etat dans les pensions d'invalidité — le total pour chaque année depuis 1945;

7) l'intervention financière de l'Etat dans le paiement des pensions aux veuves dont le mari avant son décès était bénéficiaire d'une pension d'invalidité; charge par année depuis 1945;

8) l'évolution des pensions depuis 1947, c'est-à-dire les taux et les dates des modifications.

Trois membres signalèrent successivement certaines lacunes dans l'application de la législation sur la sécurité sociale.

Le premier membre insista pour que les marchands de journaux soient assujettis par arrêté royal à la sécurité sociale, ce que les directeurs de journaux négligent de faire, sous prétexte que les intéressés travaillent moyennant commission.

Un autre membre déclara qu'en vertu d'un arrêt récent de la Cour de Cassation, les concierges d'immeubles à appartements ne sont plus considérés comme assujettis à la sécurité sociale. Il demanda que cette question reçoive également une solution satisfaisante.

Une troisième membre, enfin, critiqua le fait que, selon les renseignements qu'il a obtenus, les écoreuses au service des Maisons du Travail ne seraient pas assujetties à la loi sur les accidents du travail, et qu'elles devraient attendre la régularisation de leur situation jusqu'à ce que le statut définitif de ces Maisons aura été établi et ratifié; sinon, la Cour des Comptes n'approuverait pas les dépenses effectuées à cette fin.

L'orateur exprima le vœu que M. le Ministre examinât sans délai cette question.

De nombreuses observations furent formulées en ce qui concerne les maladies professionnelles.

Ainsi, un membre regretta que de nombreuses victimes de maladies professionnelles, reconnues par la commission compétente, ne touchent pas d'indemnité, leur profession même n'entrant pas en considération (les carrières de porphyre, par exemple).

Le même membre pose la question suivante : en vertu de l'arrêté royal du 15 décembre 1955, les centres médico-techniques, dépendant de INICHAR (Affaires Economiques), ont été placés sous l'autorité du Ministre du Travail. La gestion de ces centres, confiée au Fonds National des Pensions pour Ouvriers mineurs, a laissé un déficit d'environ 2 millions. Ne pourrait-on prévoir un crédit au budget en vue de combler ce déficit et de rétablir l'équilibre du budget de ces centres?

Un autre commissaire s'inquiéta de voir que les deux tiers des demandes d'agrément sont refusés,

roepsziekten worden afgewezen, doordat de criteria voor de medische onderzoeken gesteld te streng zijn; zo eist men klinische en radiografische ziekte-tekens. Hij betoogde dat, volgens zekere dokters, een soort van ziekte-tekens voldoende zijn om pneumoconiosis vast te stellen.

Een ander commissaris wenste de Minister geluk omdat hij door een radikale maatregel de sociale controleurs voor het onderzoek van de dossiers betreffende de ouderdomspensioenen heeft ingezet; de h. Minister heeft deze ambtenaren een termijn gesteld binnen welke zij de hun toevertrouwde zaken moeten afhandelen, waarna zij tot hun normale werkkring zullen kunnen terugkeren.

Een ander lid verlangde in dit verband te weten, wanneer dit zal geschieden.

Er weze nog aan toegevoegd dat zoals vorig jaar (zie verslag 4-XVIII/5 — 1954-1955, pag. 23) een commissaris een lans brak voor de decentralisatie van de diensten van de R. M. Z., terwijl een ander commissaris pleitte ten voordele van de mutualiteitsverenigingen voor pensioenen, welke zo'n grote diensten bewijzen en waarvan de toelage dit jaar ten opzichte van vorig jaar met een half miljoen werd verminderd, welke toelage trouwens nooit aan het indexcijfer werd aangepast.

Tenslotte kondigde uw Verslaggever aan dat hij in zijn verslag o. m. zou handelen over :

- 1) de arbeidsinspectie. Hij zal suggesties doen in verband met de bevoegdheid en de werking der controleurs;
- 2) het paritair beheer. Verhouding Departement t. o. v. parastatalen in verband met de grondwettelijke bevoegdheid van Parlement en Regering;
- 3) het statuut van de officiële werklozenkas, hetwelk ten gevolge heeft dat de niet-georganiseerde werklozen bevoordeligd worden op kosten van de georganiseerde en van de belastingbetaler;
- 4) het probleem van de werkloosheid niet alleen bij de werklieden maar ook bij de vrouwen. Zijn de patroons, zoals hierboven reeds werd betoogd, niet ten dele aansprakelijk vooral wat de vrouwen betreft? Spreker toonde aan dat dit volgens hem het geval is. Hij zal onderzoeken aan de hand van statistieken betreffende het aanbod van werkgelegenheid en de werkverschaffing, wat de arbeidsbemiddeling in dit opzicht kan geven;
- 5) het vraagstuk van de arbeidsduur : toepassing van de acht uren-dag; overtredingen; de 45 uren-week, enz.

ANTWOORDEN VAN DE MINISTER.

1° Reglementering van de schouwburgzalen.

Ingevolge het besluit van september 1953 rezen talrijke moeilijkheden wegens de strenge bepalingen waaraan de zalen met onregelmatige programma's onderworpen zijn; onder deze voorwaarden worden de culturele en de ontspanningsgroepen in hun actie zeer benadeeld.

De heer Minister antwoordt dat er, inderdaad, talrijke moeilijkheden rijzen ingevolge het besluit van september 1953 en dat de culturele en ontspanningsgroepen veelvuldige aanvragen om afwijkingen of protesten ingediend

les critères des examens médicaux étant trop sévères; on exige par exemple des symptômes cliniques et radiographiques. Or, de l'avis de certains médecins, une seule espèce de symptômes suffit pour diagnostiquer la pneumoconiose.

Un autre commissaire félicita M. le Ministre d'avoir pris une mesure radicale en chargeant les contrôleurs sociaux de l'examen des dossiers des pensions de vieillesse; M. le Ministre a fixé à ces agents un délai dans lequel ils devront liquider les affaires qui leur sont confiées, après quoi ils pourront reprendre leurs occupations normales.

A ce sujet, un membre désira savoir quand on en reviendra à cette situation normale.

Ajoutons que, comme l'année passée (voir rapport 4-XVIII/5, 1954-1955, page 23), un commissaire est intervenu en faveur de la décentralisation des services de l'O. N. S. S. Un autre membre a plaidé en faveur des mutuelles de pensions, qui rendent de grands services et dont la subvention a été réduite cette année d'un demi-million par rapport à l'année passée, subvention qui n'a d'ailleurs jamais été adaptée à l'indice.

Enfin, votre rapporteur annonça que son rapport porterait sur les points suivants :

- 1) l'inspection du travail. Il fera des suggestions en ce qui concerne les attributions et le travail des contrôleurs;
- 2) la gestion paritaire. Les rapports entre le Département et les organismes parastataux en ce qui concerne les attributions constitutionnelles du Parlement et du Gouvernement;
- 3) le statut de la caisse de chômage officielle, qui a pour effet que les chômeurs non organisés sont avantagés aux frais des chômeurs organisés et du contribuable;
- 4) le problème du chômage, aussi bien parmi les ouvriers que chez les ouvrières. Les employeurs ne sont-ils pas partiellement responsables, comme nous l'avons démontré ci-dessus, surtout en ce qui concerne le chômage des femmes? D'après l'orateur, il en est bien ainsi. Il examinera d'après les statistiques des offres et des possibilités d'emploi, quels résultats le placement peut donner dans ce domaine;
- 5) le problème de la durée du travail : application de la journée de huit heures, infractions; la semaine des 45 heures, etc.

RÉPONSES DU MINISTRE.

1° Réglementation des salles de spectacles.

L'arrêté de septembre 1953 a soulevé de très nombreuses difficultés en raison de la sévérité qu'il comporte pour les salles non régulières; les groupes culturels et de loisirs sont, dans ces conditions, très défavorisés dans leur action.

M. le Ministre répond qu'il est exact que l'arrêté de septembre 1953 provoque de nombreuses difficultés et que les groupes culturels et de loisirs ont introduit de nombreuses demandes de dérogations ou des protestations,

hebben, die over het algemeen door beoefenaars van maatschappelijk hulpbetoon en door lieden uit de politiek gesteund werden. Spijtig genoeg zijn de strenge maatregelen, zelfs voor de zalen met regelmatige programma's onontbeerlijk gebleken: de tragische brand van de bioscoopzaal « Rio » te Sclessin is een afdoend bewijs hiervan geweest. Zelfs daar waar onregelmatig projecties worden gegeven zijn strenge maatregelen genomen. Aan de andere kant bezitten de met de inspectie belaste ambtenaren een persoonlijke strafrechtelijke aansprakelijkheid, waarmee de Minister rekening moet houden.

De heer Minister wijst er op dat hij ingevolge deze moeilijkheden van verschillende aard een commissie had opgericht, onder het voorzitterschap van de bevelhebber van de brandweer van Antwerpen, en welke uit afgevaardigden van al de belanghebbende sectoren samengesteld was ten einde te onderzoeken hoe de reglementering zou kunnen versoepeld worden zonder de veiligheid van de toeschouwers, zowel in de zalen met regelmatige programma's als tijdens de vertoningen van culturele kringen in het gedrang te brengen. Om deze redenen, namelijk, zijn laatstgenoemden in vermelde commissie vertegenwoordigd.

2° Arbeidsinspectie.

Verscheidene leden kwamen tussenbeide om een rationalisatie en een uitbreiding van de arbeidsinspectie te vragen.

Een lid is van oordeel dat de dienst over te weinig personeelsleden beschikt; een ander lid vreest dat de aanstelling van sociale controleurs voor de afhandeling van de pensioendossiers de actie van de sociale controleurs in hun normale opdracht zou kunnen remmen. Een ander lid daarentegen verheugt zich over deze maatregel want aldus kon de afhandeling der dossiers bespoedigd worden.

De heer Minister verklaart dat het vraagstuk van de Sociale Inspectie en van de verschillende diensten der arbeidsinspectie sedert verscheidene jaren menigvuldige problemen doet rijzen.

Een nieuwe organisatie kwam tot stand in 1936-1937, een andere in 1945. De Minister heeft andermaal een nieuwe studie van het vraagstuk doen aanvatten.

Eenzijds, wordt voorbereid: de bekrachtiging door ons land van het Internationaal Arbeidsverdrag n° 81 betreffende de Inspectie van de arbeid in nijverheid en handel. De Minister heeft zijn administratie gelast het algemeen statuut van de Arbeidsinspectie te herzien. De tekst van een voorontwerp van wet zal binnenkort aan de Syndicale Raad van Advies van het Departement voorgelegd worden.

Anderzijds, is een krachtens het koninklijk besluit van 22 december 1955 bij het Departement opgerichte Commissie hoofdzakelijk belast met het onderzoek van het vraagstuk van de ordening der werkzaamheden van de diensten, die het toezicht moeten uitoefenen op de toepassing van de sociale wetgeving welke zowel het Departement als de parastatale instellingen betreft.

De Minister erkent dat een tekort aan personeel bestaat, maar, aan de andere kant heeft de Regering op het ogenblik van haar samenstelling vast besloten « de levenswijze van de Staat en de administratielasten » in te krimpen, door voorlopig van elke werving af te zien. Nochtans heeft het Begrotingscomité een eerste afwijking toegestaan voor de werving van 14 sociaal controleurs en 6 inspecteurs-ingenieurs.

Aan de andere kant, vermits de Dienst der Ouderdomspensioenen thans overladen is met uitzonderlijk werk, ingevolge onder meer een ongewoon groot aantal ingediende aanvragen, moesten tijdelijke maatregelen getroffen en inzonderheid sociaal controleurs aangesteld worden voor het afhandelen van de dossiers der ouderdomspensioenen.

généralement appuyées par des hommes d'œuvres et des hommes politiques. Malheureusement, même pour des salles régulières, il est apparu que des mesures de sévérité sont indispensables: le tragique incendie du cinéma « Rio » de Sclessin en a été une démonstration, hélas, péremptoire. Même dans les salles où l'on ne présente qu'occasionnellement des spectacles cinématographiques des mesures sévères sont prises. D'autre part, les fonctionnaires chargés de l'inspection ont une responsabilité pénale personnelle qui ne peut être forcée par le Ministre.

M. le Ministre indique que devant ces difficultés d'ordre divers, il avait constitué une Commission présidée par le commandant des pompiers d'Anvers, et composée de délégués de tous les secteurs intéressés en vue d'examiner comment il serait possible d'assouplir la réglementation sans porter atteinte à la sécurité des spectateurs aussi bien dans les salles régulières que pour les séances de cercles culturels. C'est pourquoi notamment ceux-ci sont représentés au sein de ladite Commission.

2° Inspection du travail.

Divers membres sont intervenus pour demander une rationalisation et un développement de l'inspection du travail.

Un membre considère qu'il y a trop peu d'agents en service: un autre membre craint que l'affectation de contrôleurs sociaux à la liquidation des dossiers de pensions n'ait pour effet de freiner l'action des contrôleurs sociaux dans leur mission normale. Un autre membre se réjouit au contraire, car par cette mesure, il a été possible d'accélérer la liquidation des dossiers.

M. le Ministre déclare que depuis plusieurs années, le problème de l'inspection sociale et des différents services d'inspection du travail pose de très nombreux problèmes.

Une réorganisation est intervenue en 1936-1937, une autre en 1945. M. le Ministre a de nouveau provoqué une réétude du problème.

D'une part, est en préparation: la ratification, par notre pays, de la convention internationale du travail n° 81, concernant l'inspection du travail dans l'industrie et le commerce. M. le Ministre a chargé son administration d'une révision du statut général de l'Inspection du Travail. Le texte d'un avant-projet de loi sera incessamment soumis au Comité de Consultation syndicale du département.

D'autre part, le problème de la coordination des activités des services chargés de surveiller l'application de la législation sociale appartenant, tant au département qu'aux organismes parastataux, constitue l'objectif essentiel assigné à une Commission instituée auprès du département par l'arrêté royal du 22 décembre 1955.

M. le Ministre reconnaît que le personnel n'est pas suffisant, mais, d'autre part, le gouvernement a délibérément décidé, lors de sa constitution, de restreindre le « train de vie de l'Etat et les charges administratives », en renonçant momentanément, à tout recrutement. Cependant, le Comité du Budget a accordé une première dérogation pour le recrutement de 14 contrôleurs sociaux et de 6 inspecteurs-ingenieurs.

Par ailleurs, le service des pensions de vieillesse étant actuellement surchargé de besogne exceptionnelle, résultant, notamment, d'un afflux inhabituel de demandes, il a fallu prendre des mesures temporaires et tout spécialement affecter des contrôleurs sociaux à la liquidation des dossiers de pensions de vieillesse.

De sociaal controleurs zijn inderdaad dikwijls gelast onderzoeken in te stellen; vermits het onderzoek langs een normale administratieve weg te langzaam verloopt, werd besloten een uitzonderlijke maatregel te treffen ten einde de aanvragers niet te laten wachten.

Deze moeilijkheden ontstaan bijzonder voor de onvolledige pensioenen en de pensioenen van gemengde loopbanen waarvoor onderzoeken noodzakelijk zijn, maar eveneens voor de dossiers van de pensioenen der zelfstandige arbeiders en vrij verzekerden, waarvoor dikwijls onderzoeken vereist zijn ter aanvulling van deze welke de belastingcontroleurs hebben ingesteld. Aan die aanstellingen moet in beginsel voor het einde van de maand Februari een eind gemaakt worden.

Wat inzonderheid de technische en medische inspectie betreft, dient aangestipt dat de werving zeer moeilijk geschiedt voor sommige functies (ingenieurs, dokters, enz.) waarvoor een academische graad vereist is.

Uw verslaggever, die zich inzonderheid met het vraagstuk van de arbeidsinspectie bezighoudt, verwijst overigens naar het hoofdstuk waarin hij de ingewonnen inlichtingen en de gemaakte beschouwingen commentarieert.

3° Arbeidsongevallen.

1° Een lid maakt gewag van de ongerustheid ingevolge de stijging van het aantal arbeidsongevallen en vraagt uitdrukkelijk dat de uitbreiding van de Dienst der Arbeidsinspectie een meer doelmatige strijd tegen deze stijging zou in de hand werken.

De heer Minister antwoordt dat de stijging van het aantal arbeidsongevallen sedert anderhalf jaar op hem grote indruk heeft gemaakt en dat hij reeds een zeker aantal maatregelen heeft getroffen welke hij zal opsommen.

Nochtans wijst hij er op dat de aandacht moet geschenken worden aan een ontleding van de statistieken, waarin de tijdens en wegens het werk voorkomende ongevallen en de ongevallen op de weg van en naar het werk samen vermeld worden; deze laatste komen hoe langer hoe meer voor en de verzekeringsmaatschappijen hebben zich met de bestrijding in dien zin bemoeid.

Daar de eigenlijke arbeidsongevallen evenwel steeds in grotere getale toenemen, namelijk wegens de uitbreiding van de mechanisatie, blijft het vraagstuk van belang.

Daarom heeft de Minister zich ingespannen om nieuwe stuwkracht te geven aan de jaarlijkse veertiendaagse propaganda waarvan het belang tijdens de jongste jaren zeer verminderd is: het krediet op de begroting van 1955 en in het huidig ontwerp van de begroting voor 1956 werd verhoogd. Deze propagandatocht kan een psychologische sfeer scheppen.

Van de andere kant verklaart de Minister dat steeds meer werkgevers gevraagd hebben dat de comités voor veiligheid en hygiëne in de ondernemingsraden zouden ingeschakeld worden.

Tegen deze inschakeling is de Minister steeds gekant geweest. Hij heeft de kwestie trouwens besproken met syndicale leiders en leiders van werkgeversverenigingen en allen zijn zij het er thans over eens dat het wenselijk is dat de Comité's voor Veiligheid en Hygiëne een eigen, op ongevallenvoorkoming gerichte activiteit zouden aan de dag leggen. De Minister heeft dan ook een reeks van maatregelen getroffen om deze neiging tot inschakeling te remmen. Toen zulks nog niet voldoende bleek te zijn, is hij overleg gaan plegen met het Verbond der Belgische Ingenieurs, dat gespecialiseerd is inzake technische ongevallenvoorkoming, alsmede met de Nationale Vereniging ter Voorkoming van Arbeidsongevallen, die alle in dat

Les contrôleurs sociaux sont, en effet, souvent chargés de procéder à des enquêtes, mais l'enquête par la voie administrative normale étant trop lente, il a été décidé de recourir à une mesure exceptionnelle en vue de ne pas faire attendre les requérants.

Ces difficultés surgissent surtout pour les pensions incomplètes et les pensions de carrières mixtes, pour lesquelles des enquêtes sont indispensables, mais aussi pour les dossiers de pensions de travailleurs indépendants et d'assurés libres, qui exigent souvent des enquêtes complémentaires à celles auxquelles les contrôleurs des contributions ont procédé. En principe, cette affectation doit être terminée pour la fin du mois de février.

Pour ce qui concerne particulièrement l'Inspection technique et médicale, il faut noter aussi que pour certaines fonctions exigeant un grade universitaire, le recrutement est extrêmement malaisé (ingénieur, médecins, etc.).

D'autre part, Monsieur le Rapporteur, traitant spécialement du problème de l'inspection du travail, a l'honneur de renvoyer au chapitre où il commente les renseignements qu'il aura recueillis et les considérations qu'il aura émises.

3° Accidents du travail.

1° Un membre se fait l'écho des inquiétudes résultant de l'augmentation des accidents du travail et demande de façon précise que le développement du service de l'inspection du travail puisse concourir à la lutte plus efficace contre cette augmentation.

M. le Ministre répond que, depuis 1 1/2 an, il a été très impressionné par l'augmentation du nombre d'accidents du travail et qu'il a pris déjà un certain nombre de mesures qu'il va énumérer.

Toutefois, il signale qu'il importe d'être attentif à une analyse des statistiques qui réunissent les accidents qui se produisent au cours et par le fait du travail, et les accidents sur le chemin du travail; ces derniers deviennent de plus en plus nombreux et les compagnies d'assurances se sont pré-occupées de la lutte dans ce sens.

Toutefois, les accidents du travail proprement dits ayant une tendance à se développer, avec l'extension de la mécanisation, notamment, le problème reste d'importance.

C'est pourquoi le Ministre a commencé par s'efforcer de rendre plus de vigueur à la Quinzaine annuelle de Propagande, qui avait perdu beaucoup de son intérêt au cours de ces dernières années: le crédit a été augmenté au budget de 1955 et dans l'actuel projet de budget pour 1956. Cette campagne de propagande est de nature à créer un climat psychologique.

D'autre part, le Ministre expose qu'un nombre toujours croissant d'employeurs ont introduit une demande pour que les conseils d'entreprises absorbent les comités de sécurité et d'hygiène.

Le Ministre a toujours été hostile à cette absorption et il s'en est entretenu, tant avec les dirigeants syndicaux, qu'avec les dirigeants d'associations patronales professionnelles d'employeurs. Tous reconnaissant à l'heure actuelle qu'il est préférable que les comités de sécurité et d'hygiène aient une activité séparée, centrée sur la prévention des accidents. Aussi, le Ministre a pris une série de mesures pour freiner cette tendance à l'absorption. Ce freinage n'étant pas encore suffisant, il a pris contact avec l'A.I.B. (Association des ingénieurs de Belgique), association spécialisée dans les problèmes de prévention technique, et avec l'A.N.P.A.T. (Association Nationale pour la Prévention des Accidents du Travail) qui groupe toutes les

vraagstuk belang stellende organisaties groepeer; over-eengekomen werd dat deze beide organisaties overleg zouden plegen met de werkgevers die een aanvraag tot inschakeling hebben ingediend en die niet zijn ingegaan op het ministerieel verzoek af te zien van deze aanvraag.

Ten slotte heeft de Minister zijn steun toegezegd aan de campagne voor werkkledij, die werd ondernomen door een cartel waarin syndicale en werkgeversorganisaties van de textieltak zijn gegroepeerd.

De Minister is echter van oordeel dat hier een steeds verder doorgevoerde actie ter voorkoming nodig is.

2° Een ander lid vestigt de aandacht op de bijdragen die op de ongevallenvergoedingen worden ingehouden ten einde een onderbreking in de sociale zekerheidsstortingen te voorkomen. Hij wijst er op dat de getroffen desondanks nog verplicht worden een bijdrage van 105 frank aan hun mutualiteit te storten.

De Minister antwoordt dat toen in 1945 de verzekering tegen ziekte en invaliditeit werd ingericht, de verzekeringsorganismen geldmiddelen bekwamen om de last van de niet-actieve arbeiders te dragen, en het Rijksfonds voor verzekering tegen ziekte kende aan genoemde verzekeringsorganismen forfaitaire bijdragen toe.

Onder de niet-actieve arbeiders bevonden zich de door arbeidsongevallen getroffen.

Het Rijksfonds hief de nodige gelden van de 10 % der inkomsten van de verzekering welke het mocht behouden.

Wanneer de verzekering tegen ziekte en invaliditeit bij besluit van de Regent van 13 januari 1949 gewijzigd werd, werden de forfaitaire bedragen afgeschaft, vermits het Rijksfonds, van af 1 januari 1949 de fondsen, welke het volgens de met de risico's der verzekerden overeenstemmende verdelingscriteria ontving, moest verdelen.

De door arbeidsongevallen getroffen met meer dan 66,66 % blijvende ongeschiktheid tot werken, werden voor de verdeling der bijdragen als verzekerden beschouwd.

Nochtans wat het recht op de verstrekkingen van de ziekteverzekeringen betreft, genoten deze door arbeidsongevallen getroffen de verzorging onder dezelfde voorwaarden als deze welke voor de invaliden ten laste van de verzekering bepaald waren.

In dit verband willen wij in weinige woorden er aan herinneren dat de invaliden van de verzekering tegen ziekte en invaliditeit recht hebben op de verzorging voor hen en voor de leden van hun gezin zonder betaling van bijdragen, indien zij op 1 december 1944 vrij verzekerden bij een mutualiteit waren of indien zij een voldoende aantal bijdragebons ingediend hadden.

De invaliden die deze voorwaarden niet vervullen moeten sedert 27 september 1955 een maandelijks bijdrage van 50 frank (vroeger 105 frank per maand) betalen, die verminderd wordt in verhouding tot het aantal bijdragebons welke bij de verzekering tegen ziekte en invaliditeit ingediend werden.

Het vraagstuk is verschillend voor de door arbeidsongevallen getroffen wie het schadelijk feit na de bekendmaking van de wet van 10 juli 1951 overkomen is.

Inderdaad, voor hen moet een bijdragebon van de ziekteverzekering aan de belanghebbenden uitgereikt worden; hierdoor wordt de inning van een bijdrage te hunnen laste persoonlijk nutteloos, wanneer de bijdragebons op een voldoende waarde neerkomen.

Over het algemeen is de Minister nochtans van mening dat de toestand van de door arbeidsongevallen getroffen ten opzichte van de verzekering tegen ziekte en invaliditeit zeer verward is en dat deze, volgens het voorstel van het geachte lid, zou moeten herzien worden.

organisations intéressées au problème; il a été convenu que ces deux organisations entreraient en contact avec les employeurs qui ont introduit une demande d'absorption et qui ne se sont pas rangés à l'invitation du ministre les invitant à renoncer à cette demande.

Enfin, le Ministre a patronné la campagne entreprise pour le vêtement de travail par un cartel groupant les organisations syndicales et patronales de l'industrie textile.

Le Ministre pense cependant qu'il faudra continuer à développer une action très intense dans le sens de la prévention.

2° Un autre membre attire l'attention sur les cotisations prélevées sur les indemnités pour accident du travail et destinées à assurer la continuité des versements à la sécurité sociale. Il souligne que cependant les victimes d'accidents de travail sont encore astreintes à payer des cotisations de 105 francs à leur mutualité.

Le Ministre répond que lorsque l'assurance maladie-invalidité a été créée en 1945, les organismes assureurs recevaient des ressources pour couvrir la charge des travailleurs inactifs, et le Fonds national d'assurance maladie accordait aux dits organismes assureurs des cotisations forfaitaires.

Parmi les travailleurs inactifs, se trouvaient les accidentés du travail.

Le Fonds national prélevait les fonds nécessaires sur les 10 % de recettes de l'assurance qu'il pouvait conserver.

Lors de la modification apportée à l'assurance maladie-invalidité par l'arrêté du Régent du 13 janvier 1949, les cotisations forfaitaires ont été supprimées, puisque le Fonds national devait répartir, à partir du 1er janvier 1949, les fonds qu'il recevait selon des critères de répartition correspondant aux risques des assurés.

Les accidentés du travail de plus de 66,66 % d'incapacité permanente furent considérés comme des assurés pour la répartition des cotisations.

Toutefois, en ce qui concerne le droit aux prestations de l'assurance maladie, des accidentés du travail bénéficieraient des soins de santé dans les mêmes conditions que celles prévues pour les invalides à charge de l'assurance.

Nous rappellerons sommairement à ce sujet que les invalides de l'assurance maladie-invalidité, ont droit aux soins de santé pour eux, les membres de leur famille, sans paiement de cotisation, lorsqu'ils étaient mutualistes libres au 1er décembre 1944 ou lorsqu'ils ont rentré un nombre suffisant de bons de cotisations.

Les invalides ne remplissant pas ces conditions, doivent depuis le 27 septembre 1955, payer une cotisation de 50 francs par mois (antérieurement 105 francs par mois) réduite proportionnellement au nombre de documents de cotisation rentrés à l'assurance maladie-invalidité.

Le problème est différent pour les accidentés du travail, dont le fait dommageable est survenu après la publication de la loi du 10 juillet 1951.

En effet, pour ces derniers, un bon de cotisation de l'assurance maladie doit être délivré aux intéressés, ce qui rend inutile la perception d'une cotisation à leur charge personnelle, lorsque les documents de cotisation représentent une valeur suffisante.

D'une façon générale, le Ministre estime cependant que la situation des accidentés du travail, au regard de l'assurance maladie-invalidité, est très confuse et qu'il y aurait lieu, comme le suggère le membre, de la faire revoir.

Arbeidsinvaliden.

1° Een commissielid vraagt of niet kan worden ingegaan op het verzoek van het Nationaal Verbond der Arbeidsinvaliden en Invaliden in Vredetijd, om een ereteken toe te kennen aan de grootste slachtoffers van de arbeid; dergelijk gebaar past trouwens in het kader van de arbeidsveredeling.

De Minister antwoordt dat dit voorstel, sentimenteel bekeken, interessant mag genoemd worden, maar dat er tal van moeilijkheden en bezwaren zijn: een arbeidsongeval is onvrijwillig, — van welk invaliditeitspercentage af komt een arbeidsinvaliden in aanmerking voor een ereteken —, wat moet er gebeuren bij de herziening die binnen 3 jaar plaatsgrijpt, herziening waarbij telkens blijkt dat het invaliditeitspercentage niet meer hetzelfde is, — wat te denken in geval van functionele revalidatie en herscholing, — het werkongeval is natuurlijk een onvoorziene gebeurtenis, somtijds nochtans veroorzaakt door een onoplettendheid — enz. Komt daar nog bij het aantal eretekens in België een vrij aanzienlijk cijfer begint te bereiken; matigheid is hier dus geboden.

De Minister meent echter niet dat hij dit verzoek zo maar gewoonweg mag verwerpen.

2° Vermindering op de spoorwegtarieven.

Een lid vraagt dat aan de grote invaliden een vermindering op de spoorwegtarieven zou worden toegestaan.

De Minister antwoordt dat men hier ook met dezelfde moeilijkheid als met die van de respectieve percentages zou te kampen hebben. Voorts wijst hij er op, dat aangezien de Minister van Arbeid het verschil aan de N. M. B. S. moet terugbetalen, er in dat geval zou moeten geput worden uit het voor de schadeloosstellingen beschikbaar krediet; dit betekent dat uit de beschikbare sommen zou geput worden om de verminderingen terug te betalen en aldus de nodige verhoogde vergoedingen aan de slachtoffers geenszins zullen moeten gegeven worden.

Het blijkt dan ook wenselijk de vergoedingen te verhogen, telkens wanneer het krediet het toelaat, eerder dan kleine voordelen te verlenen die niet iedereen zouden ten goede komen en die aldus geen werkelijke verbetering van de levensstandaard meebrengen; een verhoging der vergoedingen biedt het voordeel dat ieder er volgens zijn goeddunken gebruik kan van maken.

3° Werkgelegenheid voor gehandicapten.

Een commissielid vraagt of althans de openbare diensten het voorbeeld niet zouden kunnen geven door een zeker percentage invaliden in dienst te nemen.

De Minister antwoordt dat hij daar steeds mede akkoord was; dit principe was trouwens in het wetsontwerp, dat hij in 1945 neerlegde, vervat.

Bij wijze van proef heeft hij ten andere personen doen plaatsen in de Arbeidshuizen te Luik en te Charleroi; in een dezer beide gevallen mag van een volkomen geslaagd experiment gewaagd worden; het ander experiment liep spaak.

De Minister is van oordeel dat de criteria van de administratieve gezondheidsdienst zouden moeten gewijzigd worden in de zin waarin het achtbaar lid spreekt.

De Minister zal in contact treden met zijn collega van Volksgezondheid, die verantwoordelijk is voor de administratieve gezondheidsdienst.

Gebrekkigen en verminkten.

1° Een lid heeft vastgesteld dat het ontwerp van begroting in een verhoging van het krediet voorziet en vraagt op welke basis de verhoging van de toelagen zal bepaald

Invalides du travail.

1° Un membre demande si l'on ne pourrait donner satisfaction à la requête de la Fédération Nationale des Invalides du Travail et de la Paix tendant à octroyer une décoration aux plus grandes victimes du travail, ce geste constituant un corollaire de la volonté d'anoblissement du travail.

Le Ministre répond que, sur le plan sentimental, cette suggestion est certainement intéressante, mais elle se heurte à de nombreuses difficultés et objections: l'accident du travail est involontaire. — à partir de quel pourcentage d'invalidité un accident du travail peut-il être considéré comme digne de la décoration éventuelle —, qu'en serait-il en cas de révision dans le délai de 3 ans, révisions aboutissant généralement à une modification de pourcentage d'invalidité, — qu'en serait-il en cas de récupération fonctionnelle et de rééducation professionnelle, — l'accident du travail est évidemment un événement involontaire, dû parfois, par exemple, à l'inattention, etc... D'autre part, le nombre de décorations en Belgique prend des proportions telles que l'on doit être réservé.

Le Ministre cependant ne se croit pas en état de rejeter purement et simplement cette demande.

2° Réduction aux chemins de fer.

Un membre demande que les grands invalides puissent bénéficier d'une réduction des tarifs de chemin de fer.

Le Ministre répond que le problème de la discrimination dans les pourcentages se poserait également dans ce cas et que, d'autre part, le Ministère du Travail devant rembourser à la Société des Chemins de Fer la différence, ce ne pourrait être que sur le crédit des allocations qu'il faudrait prélever les sommes nécessaires; cela signifierait que sur les sommes disponibles on prélèverait de quoi rembourser les réductions et ainsi on ne devrait pas accorder les majorations nécessaires aux victimes.

Il semble qu'il serait préférable, chaque fois que le crédit le permet, d'augmenter les allocations plutôt que d'accorder des petits avantages qui ne seraient pas utilisés par tous et ainsi ne se traduiraient pas par une véritable amélioration du niveau de vie; une augmentation d'allocation présente cet intérêt que chacun l'utilise selon ses désirs ou ses besoins personnels.

3° Occupation des handicapés.

Un membre demande si au moins les services publics ne pourraient donner l'exemple de l'occupation d'un certain pourcentage d'invalides.

Le Ministre répond qu'il a toujours été d'accord à ce sujet; ce principe était d'ailleurs énoncé dans le projet de loi qu'il a déposé en 1945.

Il a d'ailleurs réalisé, à titre d'expérience, des placements dans les Maisons du Travail à Liège et à Charleroi; dans un des cas, l'expérience a complètement réussi, dans l'autre cas, ce fut un échec complet.

Le Ministre pense que les critères du service administratif de santé devraient être modifiés dans le sens indiqué par l'honorable membre.

Le Ministre s'efforcera de s'en entretenir avec son collègue de la Santé Publique, responsable du Service administratif de santé.

Estropiés et invalides.

1° Un membre constatant qu'il est prévu une augmentation du crédit au projet de budget, demande sur quelle base l'augmentation des allocations sera déterminée, et de-

worden en of het niet gepast zou zijn de schaal van de staat van behoefte te herzien.

De Minister antwoordt dat een koninklijk besluit enkel ter ondertekening aan het Staatshoofd kan voorgelegd worden nadat de begroting, waarin de verhoging van het globaal krediet voorzien wordt, werd aangenomen.

Dit ontwerp van koninklijk besluit ligt ter studie in de hoop dat het Parlement het regeringsvoorstel om het krediet te verhogen zal goedkeuren.

Wat betreft de schaal van de staat van behoefte is de Regering zinnens het probleem voor het dienstjaar 1957 te onderzoeken aangezien zij van oordeel is dat de meest dringende maatregel, namelijk, die tot verhoging van de toelagen, in 1956 volledig zou moeten geregeld zijn. Zo de omstandigheden het toelaten zal de Regering het probleem van de verhoging van de staat van behoefte volgend jaar onderzoeken.

2° Een lid deelt mede dat volgens de rechtspraak van de bevoegde dienst de gebrekkige die sedert 300 dagen ziek is uitgesloten wordt van het voordeel van de ziekte-invaliditeit, aangezien hij niet meer als arbeider wordt beschouwd; aldus moet de gebrekkige overgebracht worden naar de sector der vrij verzekerden terwijl integendeel een werkloze, die sedert meer dan 300 dagen zonder werk is, met een arbeider gelijkgesteld blijft; het lijkt billijk op dezelfde wijze te handelen voor de gebrekkigen die sedert meer dan 300 dagen ziek zijn.

De Minister antwoordt dat de interpretatie, welke krachtens de bepalingen van het besluit van de Regent van 17 mei 1949 (art. 2) door de Commissie voor Sociale Tegemoetkoming gegeven wordt, duidelijk is: de verzoeker kan slechts als arbeider beschouwd worden wanneer hij van zijn *beroepsbedrijvigheid* laat blijken.

De wetgeving betreffende de gebrekkigen stelt verschillende stelsels vast, enerzijds, voor degenen die zich inspannen om opnieuw geschikt tot werken te worden en, anderzijds, voor de overigen. De eersten worden als arbeiders beschouwd en de anderen als niet-arbeiders.

In verband met de gerechtigden op de vergoeding van de ziekteverzekering, heeft de commissie geoordeeld dat er een vermoeden voor wedertewerkstelling bestond, terwijl in het geval van de gerechtigden op de ziektevergoeding op dit vermoeden niet meer kan gesteund worden. Daarom worden laatstgenoemden na een vergoeding over 300 dagen door de rechtspraak van de Dienst voor Gebrekkigen niet meer als arbeiders beschouwd. De vergelijking met de werklozen is hun natuurlijk ongunstig en de Minister is van oordeel zoals het geacht lid dat hier een vraagstuk gesteld wordt dat met veel aandacht dient onderzocht.

Beroepsziekten.

1° Een lid vestigt de aandacht op de noodzakelijkheid de wetgeving en de uitvoering aangaande de beroepsziekten te herzien onder meer wat betreft de pneumoconiosis en de silicosis.

De Minister herinnert in zijn antwoord dat hij reeds de gelegenheid had op de evolutie van het vraagstuk van de herziening der wetgeving betreffende beroepsziekten te wijzen. De Nationale Arbeidsraad had een voorontwerp van wet opgesteld, welk eerst ingevolge officiële onderhandelingen met sommige belaghebbenden gewijzigd werd en vervolgens onderzocht werd door de Regering, die vastgesteld heeft dat het vraagstuk op meer grondige wijze moest onderzocht worden.

Daarom heeft de Minister een niet-officiële werkgroep opgericht waarin al de belanghebbenden vertegenwoordigd zijn, ten einde een oplossing voor de desbetreffende moeilijkheden op te zoeken; de voorzitters van de commissies

mande s'il ne serait pas opportun de reviser le barème de l'état de besoin.

Le Ministre répond qu'un arrêté royal ne peut être soumis à la signature du Chef de l'État qu'après le vote du budget qui prévoit la majoration du crédit global.

Ce projet d'arrêté royal est à l'étude, dans l'espoir que le Parlement adoptera la proposition gouvernementale de majorer le crédit.

En ce qui concerne le barème de l'état de besoin, le Gouvernement envisage d'examiner le problème pour l'exercice 1957, considérant que la mesure la plus urgente, c'est-à-dire celle du relèvement des allocations, devrait être totalement réglée en 1956. Si les circonstances le permettent, le Gouvernement envisagera le problème du relèvement de l'état de besoin pour l'année prochaine.

2° Un membre signale que, selon la jurisprudence du service compétent des estropiés et mutilés, lorsqu'un estropié est malade depuis 300 jours, il est exclu du bénéfice de l'assurance maladie-invalidité, n'étant plus considéré comme travailleur, et ainsi l'estropié doit être transféré au secteur des assurés libres tandis que, par contre, un chômeur en chômage depuis plus de 300 jours, reste assimilé à un travailleur; il semblerait qu'il soit équitable d'agir de même pour les estropiés malades depuis plus de 300 jours.

Le Ministre répond que l'interprétation qui est donnée par la Commission d'aide sociale en vertu des dispositions de l'arrêté du Régent du 19 mai 1949 (art. 2) est en effet explicite: le requérant ne peut être considéré comme travailleur qu'en se fondant sur son *activité professionnelle*.

La législation concernant les estropiés établit des régimes différents: d'une part, pour ceux qui font un effort de réadaptation et, d'autre part, pour les autres. Les premiers sont considérés comme travailleurs et les autres comme non-travailleurs.

Dans le cas des bénéficiaires de l'indemnité d'assurance maladie, la Commission a considéré qu'il y avait présomption de remise au travail, tandis que dans le cas des bénéficiaires de l'indemnité maladie, cette présomption ne peut être invoquée. C'est pourquoi la jurisprudence du service des estropiés n'a plus considéré les seconds comme des travailleurs après 300 jours d'indemnisation. La comparaison avec les chômeurs leur est évidemment défavorable et le Ministre pense avec l'honorable membre qu'il y a là un problème qui se pose qu'il faudra examiner avec beaucoup d'attention.

Maladies professionnelles.

1° Un membre attire l'attention sur la nécessité de revoir la législation et la pratique en matière de maladies professionnelles, notamment en ce qui concerne la pneumoconiose et la silicose.

Le Ministre répond en rappelant qu'il a déjà eu l'occasion d'indiquer l'évolution du problème de la révision de la législation sur les maladies professionnelles. Le Conseil National du Travail avait élaboré un avant-projet de loi, qui a d'abord été modifié par des négociations officielles avec certains intéressés, qui a été ensuite examiné par le Gouvernement, qui a constaté qu'il fallait procéder à un examen plus approfondi du problème.

C'est pourquoi le Ministre a constitué un Groupe de Travail officieux où sont représentés tous les intéressés, en vue de chercher une solution aux difficultés en la matière; les présidents des Commissions du Travail, tant de la Cham-

voor de arbeid, zowel van de Kamer als van de Senaat, maken deel uit van deze werkgroep, die reeds enkele malen vergaderde.

2° Een lid vestigt de aandacht op het feit dat de criteria welke thans vereist zijn opdat een persoon als getroffen door een beroepsziekte zou erkend worden, naar zijn mening al te streng zijn; onder meer beschouwen sommige geneesheren de cumulatie van klinische en radiologische criteria als niet noodzakelijk.

Het zou dus eveneens billijk blijken de aanvragers in geval van twijfel, het voordeel te laten genieten.

De Minister antwoordt dat men moeilijk kan aanvaarden dat de twijfel voor de aanvrager voordeel zou opleveren om een recht te verkrijgen; het beginsel van het voordeel van de twijfel bestaat slechts op het strafrechterlijk gebied ten einde meer zekerheid te hebben dat een onschuldige niet veroordeeld wordt, maar dit beginsel is niet toepasbaar in de positieve zin, zoniet zou de wetgeving door ontelbare misbruiken allengs tegenzin wekken en onrechtvaardig worden.

Wat de medische criteria betreft, is de Minister van mening dat alleen de pneumoconioses in de vraag van het geacht lid bedoeld worden. Luidens de bepaling van de vigerende wetgeving ter zake moet, voor deze ziekten alleen de diagnose zowel op radiologische als op klinische opsporingen gegrond zijn. Naar mijn mening kan geen enkel geneesheer deze twee soorten van onderzoeken in het geval van de pneumoconioses betwijfelen. De kenmerken er van kunnen slechts door radiologische beelden van een wel bepaald type in het licht gesteld worden. Nochtans, volstaat de aldus opgespoorde ontsteking van het longbindweefsel niet alleen om aanleiding te geven tot arbeidsongeschiktheid; daarom zijn klinische onderzoeken noodzakelijk om hartstoornissen of andere aandoeningen die eventueel door de ontsteking van het longbindweefsel kunnen veroorzaakt worden op te sporen en welke hoofdzakelijk de oorzaak zijn van de invaliditeit.

Moest men zich slechts met radiologische of met klinische onderzoeken tevreden stellen, dan zou het voor gevolg hebben het voordeel van de wet ten slotte buiten het kader van de beroepsziekten uit te breiden. De thans geldende reglementaire bepalingen werden door al de longartsen goedgekeurd en de Minister is van mening, dat zij, wetenschappelijk gesproken, niet op hun beslissing zouden willen terugkomen.

3° Een lid vestigt de aandacht op het feit dat het ontoereikend uitvoeringspersoneel bij de Dienst der Gebrekkigen en Verminkten een vertraging tussen de beslissing van de commissie en de uitvoering van deze beslissing tengevolge kan hebben.

De Minister antwoordt dat de dossiers in het Kabinet op de dag zelf worden behandeld maar dat hij er zich zal van vergewissen of er werkelijk een tekort aan uitvoeringspersoneel in de bevoegde dienst bestaat. De Minister herinnert alleszins er aan dat de begrotingsbeperkingen en de financiële noodwendigheden van de Staat het stopzetten van de werving en de vermindering van de administratiekosten ten gevolge hebben.

Maatschappelijke zekerheid in 't algemeen. Verzekeringsplicht.

1° Een lid is van mening dat de nodige schikkingen zouden moeten getroffen worden opdat de Maatschappelijke Zekerheid op de dagbladverkopers zou toegepast worden vermits de dagbladondernemingen aan hun sociale plicht tekort komen. Hij laat evenwel opmerken dat zo bepaalde verkopers aan een dagblad verbonden zijn en tegen commissieloon betaald worden, anderen daarentegen verschillende dagbladen verkopen.

Een ander lid spreekt over de toestand der kunstenaars.

bre que du Sénat, font partie de ce groupe de travail, qui a déjà tenu quelques réunions.

2° Un membre attire l'attention sur le fait que, selon lui, les critères maintenant requis pour qu'un individu se voie reconnaître victime d'une maladie professionnelle, sont beaucoup trop sévères; notamment l'exigence d'un cumul de critères cliniques et radiologiques ne paraît pas nécessaire aux yeux de certains médecins.

Il semblerait équitable aussi de faire bénéficier du doute les impétrants.

Le Ministre répond qu'il est difficile de concevoir que pour acquérir un droit, le doute puisse bénéficier au requérant; le principe du bénéfice du doute n'existe qu'en matière pénale pour avoir plus de certitude de ne pas condamner un innocent, mais ce principe n'est pas applicable dans le sens positif, sinon des abus innombrables finiraient par rendre la législation impopulaire et injuste.

En ce qui concerne les critères médicaux, le Ministre pense que la question de l'honorable membre ne peut viser que les pneumoconioses. Aux termes de la législation en vigueur sur la matière, ce sont les seules maladies pour lesquelles le diagnostic doit se fonder aussi bien sur des investigations radiologiques que d'ordre clinique. A mon avis, aucun médecin ne peut mettre en doute ces deux genres d'investigation dans le cas des pneumoconioses. Il n'est possible de mettre ses caractères en lumière que par des images radiologiques d'un type bien déterminé. Toutefois, la fibrose pulmonaire ainsi décelée ne suffit pas à entraîner par sa seule présence une incapacité de travail; c'est pourquoi des examens cliniques sont nécessaires pour rechercher les désordres cardiologiques ou autres dont la fibrose peut éventuellement être rendue responsable et qui constituent la cause essentielle de l'invalidité.

Si l'on se contentait uniquement, soit des examens radiologiques, soit des examens cliniques, cela aboutirait à étendre le bénéfice de la loi en dehors du cadre des maladies professionnelles. Les dispositions réglementaires actuelles ont été approuvées par tous les médecins pneumologues, et le Ministre croit que, scientifiquement parlant, ils n'accepteraient pas de revenir sur leur décision.

3° Un membre attire l'attention sur le fait que l'insuffisance de personnel d'exécution au Service des Estropiés et Mutilés peut entraîner un retard entre la décision de la Commission et l'exécution de cette décision.

Le Ministre répond qu'à l'échelon du Cabinet, les dossiers sont traités le jour même mais qu'il examinera si vraiment il y a un manque de personnel d'exécution au service compétent. En tout état de cause, le Ministre rappelle que les restrictions budgétaires et les impératifs financiers de l'Etat ont provoqué le blocage du recrutement et la compression des dépenses administratives.

Sécurité sociale en général. Assujettissement.

1° Un membre estime qu'il faudrait prendre les dispositions nécessaires pour assujettir les vendeurs de journaux à la sécurité sociale, puisque les entreprises de journaux manquent à leur devoir social. Il signale cependant que si certains vendeurs sont attachés à un journal et payés à la commission, par contre, d'autres se livrent à la vente de plusieurs journaux.

Un autre membre parle de la situation des artistes.

De Minister antwoordt dat de algemene regel, die op de verzekeringsplicht ten opzichte van het stelsel van maatschappelijke zekerheid toepasselijk is, zeer duidelijk is: er bestaat verzekeringsplicht zodra er van arbeidsovereenkomst sprake is.

Het contract van dienstverhuring verschilt met het aannemingscontract door het bestaan of de ontstentenis van een band van ondergeschiktheid.

Deze band van ondergeschiktheid wordt uitgedrukt in het feit dat een der partijen, de werkgever, het gezag uitoefent over de andere partij, de arbeider, en dat zij het werk leidt (gezag en leiding).

Dientengevolge moet in elk onderhavig geval nagegaan worden of deze band van ondergeschiktheid bestaat.

Het bestaan van deze band is voldoende, maar noodzakelijk om tot de toepassing van het stelsel van maatschappelijke zekerheid te besluiten.

a) Wat de dagbladverkopers betreft, werden sommigen door de Directie van het dagblad verplicht verzekerd; de belanghebbenden waren dan van mening, dat zij door de banden van een contract van dienstverhuring verbonden zijn.

Opdat al de dagbladverkopers bij het stelsel van de maatschappelijke zekerheid verplicht verzekerd zouden worden, afgezien van het bestaan van een contract van dienstverhuring, dient de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders gewijzigd te worden door een vermoeden *juris et de jure* in te voeren volgens hetwelk deze arbeiders door zulk contract verbonden zijn.

b) Wat de kunstenaars betreft wordt vastgesteld dat de werkgevers pogen zich hoe langer hoe meer aan de toepassing van de wetgeving betreffende de maatschappelijke zekerheid, inzonderheid voor niet permanente kunstenaars te onttrekken. Zij laten deze kunstenaars « aannemingscontracten » ondertekenen en voeren bovendien aan dat het contract niet het gewoon kenmerk draagt dat vereist is opdat een contract van dienstverhuring zou bestaan. Deze bewijsredenen wordt geput uit de wet betreffende de werkrechtshraden, waarin vereist wordt dat de bezigheid van gewone aard is.

Bij deze wet wordt inderdaad de werkgever bepaald als de persoon die « gewoonlijk » één of verschillende werklieden of bedienden tewerkstelt; de bediende als degene die « gewoonlijk » intellectueel werk verricht. Maar wanneer deze wet de gewone aard van de bezigheid vereist, wordt hierbij alleen bedoeld de personen te bepalen die door de werkrechtshraden moeten berecht worden; de gewone aard van de bezigheid bestaat zelfs indien de werkgever of de arbeider voortdurend van personeel of van werkgever verandert.

2° Een lid maakt gewag van het geval der portiers van flatgebouwen. Het vraagstuk vloeit voort uit een arrest van het Hof van Cassatie in de zaak « Lamine », dat besloten heeft dat de Maatschappelijke Zekerheid op deze portiers niet van toepassing was, met het gevolg dat de R. M. Z. moest terugbetalen en dat deze portiers, die nochtans vroeger begunstigd waren, van de maatschappelijke zekerheid uitgesloten werden.

De Minister antwoordt dat bij artikel 2 van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders bepaald wordt, dat de toepassing van het stelsel der maatschappelijke zekerheid op de arbeiders en werkgevers die door een dienstbodencontract zijn gebonden, afhangt van de bekendmaking van het koninklijk besluit welk nog niet genomen werd.

Bij ontstentenis van een wettelijke bepaling van het dienstbodencontract, moest de R. M. Z. evenwel het begrip er van nader omschrijven ten einde te kunnen bepalen

Le Ministre répond que la règle générale, applicable en matière d'assujettissement au régime de sécurité sociale, est fort claire: il y a assujettissement dès qu'il existe un contrat de travail.

Ce qui distingue le contrat de louage de travail du contrat de louage d'industrie (ou d'entreprise) c'est l'existence ou l'absence d'un lien de subordination.

Ce lien de subordination trouve son expression dans le fait qu'une des parties, l'employeur, exerce l'autorité sur l'autre partie, le travailleur, et qu'elle dirige le travail (autorité et direction).

Il faut, dès lors, examiner dans chaque cas d'espèce si ce lien de subordination existe.

L'existence de ce lien est suffisante, mais nécessaire, pour conclure à l'application du régime de sécurité sociale.

a) En ce qui concerne les vendeurs de journaux, certains ont été assujettis par la direction du journal; c'est parce que les intéressés ont estimé qu'ils sont engagés dans les liens d'un contrat de louage de travail.

Pour assujettir tous les vendeurs de journaux au régime de la sécurité sociale, abstraction faite de l'existence d'un contrat de louage de services, il faut modifier l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, en prévoyant par une présomption *juris et de jure* que ces travailleurs sont engagés dans les liens d'un tel contrat.

b) Quant aux artistes, on constate que les employeurs essayent de plus en plus de se soustraire à l'application de la législation sur la sécurité sociale, notamment pour les artistes non-permanents. Ils font souscrire à ces artistes des « contrats d'entreprise » et invoquent en outre que le contrat n'a pas le caractère habituel nécessaire à l'existence d'un contrat de louage de travail. Cet argument est tiré de la loi sur les conseils de Prud'hommes qui exige que l'occupation ait un caractère habituel.

Cette loi détermine, en effet, l'employeur comme la personne qui occupe « habituellement » un ou plusieurs ouvriers ou employés; l'employé comme celui qui effectue « habituellement » un travail intellectuel. Mais cette loi, en exigeant le caractère habituel de l'occupation, n'a pour but que la détermination des personnes qui sont justiciables des conseils de Prud'hommes; le caractère habituel de l'occupation existe même si l'employeur ou le travailleur change continuellement de personnel ou d'employeur.

2° Un membre soulève le cas des concierges d'immeubles à appartements multiples. Le problème résulte d'un arrêt de la Cour de Cassation dans l'affaire dite « Lamine », qui a décidé que ces concierges n'étaient pas assujettis à la sécurité sociale, ce qui a entraîné l'O. N. S. S. a devoir rembourser, mais aussi à exclure de la sécurité sociale lesdits concierges, qui étaient cependant bénéficiaires précédemment.

Le Ministre répond que l'article 2 de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs subordonne l'application du régime de sécurité sociale aux travailleurs et employeurs liés par un contrat de louage de service domestique à la publication d'un arrêté royal, qui n'a pas encore été pris.

A défaut d'une définition légale du contrat de louage de services domestiques, l'O. N. S. S. dut cependant en préciser la notion afin de pouvoir déterminer les travailleurs

welke arbeiders onder voormelde uitsluiting begrepen waren. Steunend op de werkzaamheden ter voorbereiding van de wet van 10 maart 1900 betreffende de arbeidsovereenkomst, nam de Dienst volgende bepaling aan : is dienstbode « de arbeider die in persoonlijke dienst van de meester staat of zich met de verzorging van zijn gezin bezighoudt ». In de commentaar over deze bepaling welke in de « onder-richtingen aan de werkgevers » vermeld staan, werd er nader bepaald dat de dienstboden die in dienst van gemeenschappen tewerkgesteld waren, verzekeringsplichtig waren, omdat zij niet kunnen beschouwd worden alsof zij in dienst staan van de persoon van de meester of zich met de verzorging van zijn gezin bezighouden.

Op grond van deze laatste interpretatie waren de portiers van flatgebouwen onderworpen aan de maatschappelijke zekerheid. Aangezien deze portiers hun arbeid verrichten in dienst van een collectiviteit van eigenaars of huurders konden zij niet beschouwd worden als verbonden aan de persoon van de meester of aan diens gezin zoals dit wel het geval is voor de portiers die instaan voor de bewaking en het onderhoud van industriële of handelsgebouwen. Deze interpretatie was dus juist voor zover de huishoudelijke aard van de dienstprestaties een verzorging is van de persoon zelf van de meester of van de personen die met hem samenleven en zijn gezin uitmaken.

Het Hof van Cassatie zelf bevestigde in een arrest van 4 december 1952 de noodzakelijkheid het dienstbodencontract onafscheidelijk te verbinden met de natuur van de geleverde dienstprestaties, namelijk in dienst staan van de persoon of het gezin. Bij dit arrest heeft het Hof beslist dat de tuiniers in een privaat domein verzekeringsplichtig zijn. Het Hof weigerde immers hen te beschouwen als huispersoneel en bepaalde de dienst van het huispersoneel als volgt : « dienst in het huishouden en in het huis van de meester ».

In deze bepaling ligt dus, weer het begrip huishouden, dat essentieel verbonden is aan de persoon, maar aan de bepaling van de R. M. Z. wordt het begrip huis toegevoegd dat, indien het opgevat wordt in de betekenis van persoonlijke woning (wat hier het geval was), eveneens verbonden blijft aan de persoon van de meester.

Dit arrest van 4 december 1952 druiste geenszins in tegen de interpretatie van de R. M. Z. : deze dienst vond hierin zelfs de bevestiging van het standpunt dat hij ingenomen had, niet alleen tegenover de tuiniers, maar ook in de gevallen, waar zekere werkgevers ten onrechte beroep deden op de hoedanigheid van het huispersoneel, zoals dit het geval is voor de portiers van flatgebouwen waarop nochtans het arrest van Cassatie van 10 juni 1954 betrekking heeft.

Draagwijdte van het arrest van Cassatie van 10 juni 1954 in zake Lamine c. s. :

De stelling van de R. M. Z. in deze zaak werd zowel door het Vrederecht als door de Rechtbank van eerste aanleg, die uitspraak had gedaan in beroep, aanvaard. Het Hof van Cassatie verbrak evenwel de beslissing van deze laatste. Na andermaal de « Dienst van het Huispersoneel » bepaald te hebben als dienst in het huishouden of in het huis van de meester spreekt het Hof zich in zijn arrest als volgt uit : « Aangezien het geenszins vereist is, om te kunnen spreken van dienst in het huis van de meester, dat de prestaties verricht worden in het gebouw of in een gedeelte van het gebouw waarvan één meester uitsluitend het genot heeft; dat de dienst geenszins verandert, wanneer de dienstprestaties vooral worden verricht in de lokalen waarvan verschillende eigenaars samen het genot hebben ».

Hierbij dient vooreerst aangestipt dat het Hof in zijn bepaling eerst beroep heeft gedaan op beide begrippen « huishouden » en « huis » en in de considerans alleen het begrip huis behoudt, terwijl het begrip huishouden juist op de band met de persoon van de meester wijst; hierover

tombant sous l'exclusion précitée. S'appuyant sur les travaux préparatoires de la loi du 10 mars 1900 sur le contrat de travail, l'Office adopta la définition suivante : Est domestique « le travailleur attaché au service personnel du maître ou aux soins de son ménage ». Dans les commentaires accompagnant cette définition figurant dans les « instructions aux employeurs », il fut précisé que les domestiques occupés au service de collectivités tombaient sous l'application du régime parce que ne pouvant être considérés comme attachés au service de la personne du maître ou aux soins de son ménage.

C'est en vertu de cette dernière interprétation que les concierges d'immeubles à appartements multiples furent assujettis à la sécurité sociale. Ces concierges accomplissant leurs prestations au service d'une collectivité de propriétaires ou de locataires ne pouvaient, au même titre que les concierges affectés à la garde et à l'entretien de bâtiments industriels ou commerciaux, être considérés comme attachés à la personne du maître ni aux soins de son ménage. Dans la mesure où la nature domestique des prestations dépend du fait que celles-ci sont constituées par des soins donnés à la personne même du maître et aux personnes qui, vivant avec lui, constituent son ménage, cette interprétation était donc correcte.

La Cour de Cassation elle-même confirme, dans un arrêt du 4 décembre 1952, la nécessité de rattacher le louage de services domestiques à la nature, axée sur la personne et le ménage, des prestations fournies. Dans cet arrêt la Cour a conclu à l'assujettissement de jardiniers occupés dans un domaine privé en leur déniaient la qualité de domestique et définit le service domestique comme suit : « service du ménage et de la maison du maître ».

Cette définition reprend donc la notion de ménage essentiellement liée à la personne mais ajoute à la définition de l'O. N. S. S. la notion de maison qui, si elle est prise dans le sens d'habitation personnelle (ce qui était le cas en l'espèce), reste également liée à la personne du maître.

Cet arrêt du 4 décembre 1952 n'entamant en rien l'interprétation de l'O. N. S. S., celui-ci y trouva la confirmation de la position prise par lui non seulement dans le cas des jardiniers, mais aussi dans les cas où certains employeurs faisaient appel à tort à la qualification de domestiques, tel le cas de concierge d'immeuble à appartements multiples, qui fit cependant l'objet de l'arrêt de Cassation du 10 juin 1954.

Portée de l'arrêt de Cassation du 10 juin 1954 en cause Lamine et consorts :

L'O. N. S. S. vit triompher sa thèse en cette cause aussi bien en justice de paix que devant le tribunal de 1re instance statuant en degré d'appel. La Cour de Cassation cassa cependant la décision de celui-ci. Après avoir à nouveau défini le « service domestique » : service du ménage et de la maison du maître, la Cour s'exprima dans son arrêt comme suit : « Attendu que pour qu'il y ait service de la maison du maître il n'est point requis que les prestations soient effectuées dans un immeuble ou partie d'immeuble dont un seul maître a la jouissance exclusive; que le caractère du service n'est point modifié lorsque les prestations sont fournies principalement dans les locaux dont plusieurs copropriétaires ont ensemble la jouissance... ».

Il est à noter tout d'abord qu'après avoir fait appel, dans sa définition, sur deux notions « ménage » et « maison », la Cour ne retient plus dans ses attendus que la notion de maison, alors que la notion de ménage dénote précisément le lien à la personne du maître qui fait d'ailleurs défaut

wordt trouwens niet gesproken in het geval met een portier van een flatgebouw : zijn dienstprestaties bestaan uitsluitend in het onderhoud van de gemeenschappelijke gedeelten van het gebouw en in de bewaking er van, met uitsluiting van alle diensten bewezen aan het huishouden van de bewoners.

Ook in de toekomst zullen waarschijnlijk nog tegenstrijdigheden in de interpretatie van het begrip dienstbodencontract voorkomen. Wanneer al die verwarring wil vermeden worden, die de omvorming van de rechtspraak meebrengt zowel uit administratief oogpunt (terugbetaling van de bijdragen) als inzake het belang der arbeiders, wier sociale verzekering afhankelijk is van de stabiliteit van hun verzekeringsplicht, moet een eind aan de onnauwkeurigheid van de besluitwet van 28 december 1944 gemaakt en het dienstbodencontract nauwkeurig bepaald worden.

3° In dezelfde gedachtengang, maar in verband met een geval betreffende een arbeidsongeval, werpt een lid de kwestie van het statuut der schoonmaaksters van de Huizen van de Arbeid op. Aan een onder hen zou een arbeidsongeval overkomen zijn en de toepassing van de wet van 1903 zou haar geweigerd geweest zijn door het Rekenhof dat de aanvraag om betaling afwees.

Het statuut van de Huizen van de Arbeid zou, inderdaad, moeten vastgesteld worden om het statuut van deze schoonmaaksters te kennen. Nochtans ontvangen dezen een loon van de R. A. A. W.; er bestaat een contract van dienstverhuring en bijgevolg zou de juridische aanvulling of de onderwerping aan de wet van 1903 hieruit moeten voortvloeien.

De Minister antwoordt dat sedert 1950 de werkvrouwen niet meer betaald worden door de R. V. A. W. Hun bezoldiging valt ten laste van de Staat. In dezelfde hoedanigheid als hun collega's van de Staat, genieten zij de voordelen van het stelsel dat bij de wet betreffende de arbeidsongevallen werd ingevoerd (Rondschrijven n° 377 van de dienst van het Algemeen Bestuur van 31 januari 1955 — C. D. 336.4). De oorzaak dat het Rekenhof geweigerd heeft de betalingsorders te viseren met het oog op de uitkering van de schadeloosstelling voor ongeschiktheid tot werken aan de betrokkenen, die door een arbeidsongeval getroffen zijn, ligt in het feit dat de vorige regering geen maatregelen getroffen heeft om vanaf 1950 aan de Huizen van de Arbeid een organiek statuut te geven. Een organiek besluit tot oprichting van de Huizen van de Arbeid is thans aan de Raad van State voorgelegd. Eerlang zal dus een oplossing gevonden worden.

4° Een lid vraagt hoever het ontwerp tot decentralisatie van de R. M. Z. gevordert is. Er werden twee proeven ondernomen de ene op het horizontaal plan het ander op verticaal plan. Zo deze proeven afdoende blijken, moet de decentralisatie zo spoedig mogelijk doorgezet worden, wegens de voordelen welke zulke verrichting aan de werkgevers kan bieden, die ter plaatse een organisme zullen vinden waartoe zij zich, zo nodig, kunnen richten.

De Minister antwoordt dat de R. M. Z. een parastataal organisme is welk voor zijn administratief beheer over een ruime autonomie beschikt en dat de R. M. Z. zich hoofdzakelijk met dit vraagstuk dient bezig te houden.

Nochtans vermeldt de Minister verder dat het Comité van Beheer voor 1950 twee gedeeltelijke experimenten heeft gedaan op gewestelijk plan, namelijk te Namen en te Brugge; de uitslagen werden in het 7de jaarverslag van de R. M. Z. op blz. 51 opgetekend en hieruit blijkt dat de experimenten voldoening schonken.

In 1952 had het Comité van Beheer zijn voornemen laten kennen met een deconcentratie op het professioneel

dans le cas d'un concierge d'immeuble à appartements dont les prestations consistent exclusivement dans l'entretien des parties communes de l'immeuble et dans la garde de celui-ci, à l'exclusion de tous soins au profit du ménage des occupants.

Des contradictions dans l'interprétation de la notion du contrat de louage de services domestiques se rencontreront probablement encore à l'avenir. Si l'on veut éviter les perturbations qu'en entraîne l'évolution de la jurisprudence tant au point de vue administratif (remboursement des cotisations) qu'au point de vue de l'intérêt des travailleurs, dont la sécurité sociale dépend de la stabilité de leur assujettissement, il convient de mettre fin à l'imprécision de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944, en définissant le contrat de louage de service domestique.

3° Dans le même ordre d'idées, mais pour un cas relatif à un accident de travail, un membre soulève la question du statut des femmes d'ouvrage des Maisons du Travail. L'une d'elles aurait été victime d'un accident du travail et se serait vu refuser l'application de la loi de 1903 par la Cour des Comptes, qui refusait d'autoriser la demande de paiement.

Il faudrait, en effet, que le statut des Maisons du Travail soit arrêté pour connaître le statut de ces femmes d'ouvrage. Cependant, celles-ci reçoivent un salaire de l'O. N. P. C.; il y a contrat de louage de travail, et, par conséquent, le complément juridique, c'est-à-dire l'assujettissement à la loi de 1903, devrait en découler.

Le Ministre répond : Les femmes d'ouvrage ne sont plus payées par l'O.N.P.C. depuis 1950. Leur traitement est supporté par l'Etat. Elles bénéficient, au même titre que leurs collègues de l'Etat, du régime institué par la loi sur les accidents du travail (Circulaire n° 377 du service de l'Administration générale du 31-1-1955-C.D. 336.4). L'absence de mesures prises par le gouvernement précédent pour doter, dès 1950, les Maisons du Travail d'un statut organique, est à l'origine du refus de la Cour des Comptes de viser les ordres de paiement en vue de la liquidation des indemnités d'incapacité aux intéressés, victimes d'un accident du travail. Un arrêté royal organique, instituant les Maisons du Travail, est actuellement soumis à l'avis du Conseil d'Etat. Une solution interviendra donc à bref délai.

4° Un membre demande où en est le projet de décentralisation de l'O.N.S.S.; deux expériences ont été tentées, l'une sur le plan horizontal, l'autre sur le plan vertical. Si ces expériences sont concluantes, il convient de pousser à la décentralisation expérimentée et ce, dans le plus bref délai, eu égard aux avantages que pareille opération peut présenter pour les employeurs qui trouveront sur place un organisme auquel ils pourront s'adresser lorsqu'ils en ont besoin.

Le Ministre répond que l'O.N.S.S. est un organisme parastatal qui dispose d'une large autonomie pour sa gestion administrative et qu'il appartient donc en ordre principal à l'O.N.S.S. de se pencher sur ce problème.

Néanmoins, le Ministre ajoute que le Comité de Gestion, pour 1950, a tenté deux expériences partielles régionales, l'une à Namur, et l'autre à Bruges; les résultats ont été consignés dans le septième rapport annuel de l'O.N.S.S., page 51, et témoignent de la satisfaction des expériences.

En 1952, le Comité de Gestion avait émis l'intention d'entreprendre une déconcentration sur le plan professionnel

vlak aan te vangen door een bijzonder bureau voor de landbouw te Brussel op te richten. Dit voorstel kreeg inzonderheid de steun van de vertegenwoordigers van deze bedrijfssector, maar het experiment had niet plaats, vermits het door de Regering niet werd goedgekeurd.

In maart 1954 werd het vraagstuk van gewestelijke deconcentratie opnieuw aan het Comité van Beheer voorgelegd. Bij deze gelegenheid werd er vooral gewezen op de voordelen van het deconcentratiestelsel, maar men beriep zich er op dat deze deconcentratie meer zou kosten dan het gecentraliseerd stelsel. Om deze reden beproeft het Comité van Beheer een ander experiment: de oprichting van gewestelijke informatiebureaus; het Comité van Beheer hield zich hiermede een laatste maal bezig op 8 juli 1955, toen het de oprichting van dergelijke bureau's te Antwerpen en te Luik in het vooruitzicht stelde, maar sedertdien werd de kwestie niet meer aan het Comité van Beheer voorgelegd.

Ter aanvulling wijst de Minister er op dat de pogingen tot gewestelijke deconcentratie, volgens hem zouden moeten voortgezet worden wegens een reeks van materiële en psychologische voordelen.

Hij zal het Comité van Beheer van de R. M. Z. vragen de kwestie opnieuw te onderzoeken.

5° Paritair beheer der sociale zekerheidsorganismen.

Een lid vraagt naar de stand van zaken en wat de Minister er over denkt, vooral nu dat de tekst van de Nationale Arbeidsraad bij de Senaat werd neergelegd in de vorm van wetsvoorstel.

De Minister antwoordt dat het probleem tal van vragen doet rijzen en dat het aan de regeringsinstantiën werd overgemaakt. Een Beperkt Ministerieel Comité werd opgericht, dat zich met de parastatale organismen zal bezighouden. Tot nog toe werd aan dat Comité slechts de gelegenheid geboden aan andere, uiterst dringende, problemen aandacht te schenken.

De kwestie van het paritair beheer staat vermeld op de agenda der werkzaamheden van het Beperkt Ministerieel Comité en de Minister zal geen krachten sparen opdat dat Comité uiteindelijk de regeringshouding daaromtrent zou bepalen.

Een ander lid doet trouwens opmerken dat het probleem zeer ingewikkeld is, want het komt er niet alleen op aan de vormen van beheer der parastatale organismen en van de Uitvoerende Macht te hunnen opzichte te omschrijven.

De Minister antwoordt dat de omvang en de veelzijdigheid van het probleem op sociaal en op technisch vlak er in de eerste plaats een Regeringsprobleem van maken en dat de Regering het haar plicht acht de volste aandacht te schenken aan de diverse aspecten van dat probleem; daarom juist moet men zich niet verwachten aan een spoedige oplossing, want er ligt heel wat werk in het verschiep (verzamen van de nodige documentatie en het zoeken naar oplossingen zal zeker niet op zeer korte tijd gedaan zijn).

6° Een lid vraagt, dat bij het verslag, een staat over de financiële gang van zaken in elke sector der sociale zekerheid zou worden toegevoegd.

De Minister zal zorgen voor de nodige inlichtingen. Hij herinnert er evenwel aan, dat de begrotingen dezer diverse organismen zijn overgenomen in bijlage van het ontwerp van begroting van het Departement.

en créant un bureau spécial pour l'agriculture à Bruxelles. Cette suggestion était particulièrement appuyée par les représentants de ce secteur économique mais l'expérience, n'ayant pas été approuvée par le Gouvernement, n'eut pas lieu.

En mars 1954, le Comité de Gestion fut saisi à nouveau du problème de la déconcentration régionale. Il fut à cette occasion mis en évidence les avantages du système de la déconcentration mais il fut invoqué que celle-ci coûterait plus cher que le régime centralisé. C'est pourquoi le Comité de Gestion s'oriente vers une expérience d'un autre ordre: organisation de bureaux régionaux d'information; le Comité de Gestion s'en est occupé la dernière fois, le 8 juillet 1955, envisageant de créer ces bureaux à Anvers et Liège mais, depuis lors, le Comité de Gestion n'a plus été saisi de la question.

Le Ministre complète en indiquant que selon lui, les tentatives de déconcentration régionale devraient être poursuivies pour une série d'avantages matériels et psychologiques.

Il demandera au Comité de Gestion de l'O.N.S.S. de réexaminer la question.

5° Gestion paritaire des organismes de sécurité sociale.

Un membre demande où en est le problème et quelle est la conception du Ministre à ce propos, surtout depuis que le texte du Conseil National du Travail a été déposé sous forme de proposition de loi au Sénat.

Le Ministre répond que le problème soulève de très nombreuses questions et qu'il est soumis aux autorités gouvernementales. Un Comité Ministériel restreint a été constitué pour s'occuper des organismes parastataux. Ce Comité Ministériel restreint n'a pu se pencher, jusqu'à présent, que sur des problèmes d'une autre nature, ces problèmes présentant une urgence toute spéciale.

Le problème de la gestion paritaire figure à l'ordre du jour des travaux de ce Comité Ministériel restreint et le Ministre déploiera tous ses efforts pour que ce Comité Ministériel puisse arrêter la position gouvernementale à ce sujet.

Un autre membre souligne d'ailleurs que ce problème est extrêmement complexe puisqu'il faut que l'on arrive à déterminer non seulement les modes de gestion des organismes parastataux dont il s'agit, mais aussi quelle est à leur égard la compétence du Parlement et du Pouvoir Exécutif.

Le Ministre répond que c'est précisément pourquoi, devant l'ampleur et la complexité du problème sur le plan social et aussi sur le plan technique, il constitue au premier chef un problème gouvernemental et que le Gouvernement a l'obligation de se pencher très attentivement sur les différents aspects qui peuvent être soulevés à cette occasion; c'est pourquoi on ne peut espérer une solution dans un délai extrêmement bref car pour absorber les différents aspects que présente la question, rassembler la documentation nécessaire et rechercher les solutions, il faut nécessairement s'attendre à un temps qui ne peut être extrêmement bref.

6° Un membre demande que soit ajouté au rapport un état de la situation financière de chaque secteur de la sécurité sociale.

Le Ministre fournira les indications nécessaires. Il rappelle néanmoins que les budgets de ces différents organismes sont fournis en annexe au projet du budget du Département.

Problemen eigen aan de mijnwerkers.

1° Een lid vraagt of, in overleg met het Ministerie van Verkeerswezen, het niet mogelijk zou zijn de mijnwerkers er toe aan te zetten meer gebruik te maken van de reisbiljetten die hun ter hand worden gesteld. Spreker wijst op de opvoedkundige en gezonde kant van het reizen.

De Minister heeft er geen bezwaar tegen iets in die zin te beproeven.

2° Een lid vraagt of het krediet van 30.000 frank voor stofbestrijding volstaat, en of reeds enig resultaat werd bereikt.

De Minister antwoordt dat dit een krediet is welk hij in 1947 voor de Hoge Raad voor Veiligheid en Hygiëne in de Mijnen had doen uittrekken. Op initiatief van de Minister werd elk jaar door de Hoge Raad een prijskamp georganiseerd ten einde het wetenschappelijk onderzoek op het gebied van stofbestrijding in de mijnen aan te moedigen.

Sedert 1947 worden telkenjare door een zeer bevoegde jury prijzen uitgereikt. Jaarlijks worden talrijke apparaten of methoden aan de jury voorgesteld, die dan oordeelt of er werkelijk vooruitgang is op hetgeen vroeger reeds bestond. Aangezien het probleem, technisch gezien, lang niet eenvoudig kan genoemd worden — in de gehele wereld wordt er trouwens aan gewerkt — is er echter kans dat een radicale oplossing nog een tijdlang uitblijft. Maar dat is nog geen reden om er van af te zien de vooruitgang ter zake door het toekennen van jaarlijkse prijzen aan te moedigen.

Ingaand op de wens van de Hoge Raad, heeft de Minister de bevoegdheid van deze Raad verder uitgebreid en hem meer mogelijkheid gegeven ten einde de uitvinders aan te moedigen.

De Regering is steeds bereid om haar inspanning krachtig voort te zetten.

3° Een lid vraagt om inlichtingen met betrekking tot de medico-technische instituten van Awans en Morlanwelz die krachtens het besluit van 15 december 1955 met ingang van 1 januari 1956 aan de bevoegdheid van de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg worden overgedragen. Spreker wijst er inzonderheid op dat 1954 werd afgesloten met een nadelig saldo van 2 miljoen, dat door Inichar werd gedekt.

De Minister antwoordt dat de Minister van Economische Zaken en hijzelf aandachtig het probleem van overdracht hebben onderzocht, vooral ingevolge dringende verzoeken vanwege de Mijnwerkerscentrale. Juridisch geschiedt de overdracht op 1 januari; hetzelfde geldt voor het er bijhorende begrotingskrediet.

De kwestie van het tussenbeide komen van Inichar is nog niet geregeld.

Voor het ogenblik worden de nodige inventarissen voor overdracht opgemaakt en de problemen welke zich stellen in verband met deze overdracht en met het beheer onder gezag van de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg grondig onderzocht.

Met de medewerking van het Nationaal Pensioenfonds voor Mijnwerkers moeten heel wat problemen worden opgelost, die dan ook thans ter studie liggen.

4° Een lid vraagt naar de financiële toestand van het N. P. F. M. en meer bepaaldelijk in verband met de jaarlijkse rekeningen. Hoe staat het nu met de Rijkstoelage? Wat gebeurt er met de mijnbedrijven die hun bijdragen niet betalen?

De Minister geeft de hiernavolgende inlichtingen :

Problèmes particuliers aux travailleurs des mines.

1° Un membre demande s'il ne serait pas possible, en concours avec le Ministère des Communications, de favoriser chez les ouvriers mineurs l'utilisation de tickets de voyage qui leur sont distribués, ceci dans un but éducatif et sanitaire.

Le Ministre ne voit pas de difficultés à essayer d'agir dans cet ordre d'idées.

2° Un membre demande si le crédit de 30.000 francs pour la lutte contre les poussières est suffisant et si quelque résultat a été obtenu.

Le Ministre répond qu'il s'agit d'un crédit qu'il avait fait inscrire en 1947 pour le Conseil supérieur de la sécurité et de l'hygiène dans les charbonnages. A l'initiative du Ministre, un concours annuel a été organisé par le Conseil supérieur en vue de stimuler les recherches dans la lutte contre les poussières dans les charbonnages.

Chaque année, depuis 1947, des prix sont octroyés par un jury très qualifié. Chaque année de nombreux appareils ou procédés de lutte sont présentés au jury, qui examine s'ils constituent un progrès sur ce qui existait antérieurement. Le problème sur le plan technique étant extrêmement difficile et faisant d'ailleurs l'objet de recherches dans le monde entier, on ne peut malheureusement pas espérer trouver avant longtemps une solution radicale, mais cela n'est pas une raison pour ne pas chercher à promouvoir des améliorations constantes par des prix annuels.

Le Ministre, répondant au vœu unanime du Conseil supérieur d'hygiène des mines, vient d'élargir la compétence de celui-ci et la possibilité d'encourager plus largement les inventeurs.

Le Gouvernement est toujours disposé à poursuivre au maximum l'effort entrepris.

3° Un membre demande des renseignements au sujet des instituts médico-techniques d'Awans et de Morlanwelz qui sont passés sous la compétence du Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale à partir du 1er janvier 1956 en vertu de l'arrêté du 15 décembre 1955. Il signale notamment qu'en 1954, la situation présentait un déficit de 2 millions couvert par Inichar.

Le Ministre répond que le Ministre des Affaires économiques et lui-même ont examiné attentivement le problème du transfert, notamment à la suite de demandes pressantes de la Centrale des Mineurs. Le transfert est juridiquement opéré au 1er janvier, il en est de même du crédit budgétaire y relatif.

La question de l'intervention de Inichar n'est pas encore réglée.

Pour l'instant on procède aux inventaires nécessaires au transfert et à l'examen approfondi des problèmes posés par ce transfert et par la gestion sous l'autorité du Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale.

Avec la collaboration du F. N. R. O. M. de très nombreuses questions doivent être résolues et sont, pour l'instant, à l'examen.

4° Un membre demande quelle est la situation financière du F. N. R. O. M. au point de vue de ses comptes annuels. Quelle est la situation des subsides de l'Etat et celle des entreprises charbonnières qui ne payent pas leur cotisation?

Le Ministre donne les renseignements ci-après :

Nationaal Pensioenfonds der mijnwerkers.*Toestand op 30 november 1955 (11 maand).**Ontvangsten :*

1. Bijdragen :

a) Bijdragen voor de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom, vroegtijdige dood en invaliditeit ...	855.128.000
b) Bijdragen ontvangen in 1954 voor de jaarlijkse vakantie 1955 :	
Gewone vakantie	439.257.000
Anciënniteitsvacantie	33.052.000
Aanvullende vakantie	226.754.000

2. Rijkssubsidies	—
3. Opbrengst voor de belegde gelden ...	41.841.000
Mali	339.497.000
	1.935.529.000

Uitgaven :

1. Verstrekkingen	1.130.125.000
Vacantiegeld 1954-1955	778.404.000
2. Bestuurskosten	27.000.000
	1.935.529.000

De achterstallige bijdragen aan de maatschappelijke zekerheid bedroegen op 14 januari 1956 :

Marginale mijnen	179.733.000
Andere steenkolenmijnen	330.098.000
Totaal	509.831.000

Er weze aangestipt dat de bij het Nationaal Pensioen-fonds voor Mijnwerkers aangegeven bijdragen jaarlijks 2 milliard 800 miljoen bedragen.

Deze bijdragen zijn uitsluitend werkgeversbijdragen.

De Minister wijdt ten volle zijn aandacht aan dit probleem van de achterstallige bijdragen. Conservatoire maatregelen werden getroffen (hypotheken). Wat de kwestie betreft van de staatstoelagen ten voordele van de steenkolenmijnen en de kwestie van de toestand van de steenkolenmijnen, vallen deze onder de bevoegdheid van de Minister van Economische Zaken, die op de hoogte is van de toestand van de steenkolenmijnen welke in de betaling van hun bijdragen ten achter zijn.

5° Een lid vraagt hoe het staat met de aanvullende vakantie der mijnwerkers, voortvloeiend uit de anciënniteitsvacantiereglementering van het algemeen stelsel.

De Minister antwoordt dat het vraagstuk er als volgt uitzag : volgens het algemeen stelsel hadden de werknemers, buiten de gewone zes dagen, recht op een vakantie, die op de anciënniteit, of juist gezegd, op de leeftijd, gesteund is; de boven de 6 gewone dagen toegekende vakantie was echter afhankelijk gesteld van de voorwaarde van geregelde aanwezigheid.

De Regering heeft het dan ook als billijk geacht aan de mijnwerkers, boven de eerste 6 dagen, nog een aanvullende vakantie te verlenen, geschoeid op dezelfde leest als die van het algemeen stelsel.

Fonds national de retraite des ouvriers mineurs.*Situation au 30 novembre 1955 (11 mois).**Recettes :*

1. Cotisations :

a) Cotisations de l'assurance vieillesse, décès prématuré et invalidité	855.128.000
b) Cotisations perçues en 1954 pour vacances annuelles de 1955 :	
Vacances ordinaires	439.257.000
Vacances d'ancienneté	33.052.000
Congés complémentaires	226.754.000

2. Subsidies de l'Etat	—
3. Rendement des fonds placés	41.841.000
Mali	339.497.000
	1.935.529.000

Dépenses :

1. Prestations	1.130.125.000
Pécules de vacances 1954-1955	778.404.000
2. Frais d'administration	27.000.000
	1.935.529.000

Les cotisations de sécurité sociale en retard de paiement au 14 janvier 1956 étaient :

Charbonnages marginaux	179.733.000
Autres charbonnages	330.098.000
Total	509.831.000

Il faut signaler que les cotisations déclarées au Fonds national de retraite des ouvriers mineurs atteignent 2 milliards 800 millions par an.

Ces cotisations sont uniquement des cotisations patronales.

Ce problème de retard de cotisations retient toute l'attention du Ministre. Des mesures conservatoires ont été prises (hypotheses). Quant à la question des subsides de l'Etat en faveur des charbonnages et à celle relative à la situation des entreprises charbonnières, elles sont du ressort du Ministre des Affaires Economiques, qui est au courant de la situation des charbonnages en retard de paiement de cotisations.

5° Un membre demande ce qu'il en est des congés complémentaires des ouvriers mineurs, résultant de la réglementation des congés d'ancienneté du régime général.

Le Ministre répond que le problème était exactement celui-ci : en régime général, les travailleurs avaient droit, au delà de 6 jours ordinaires, à des jours de congé basés sur l'ancienneté et même, plus exactement, sur l'âge, tandis que les congés attribués aux ouvriers mineurs au delà des 6 premiers jours, n'étaient accordés que moyennant des conditions d'assiduité.

C'est pourquoi, le Gouvernement a estimé qu'il était équitable d'accorder aux ouvriers mineurs un régime de congés supplémentaires au delà des six premiers jours, s'inspirant du régime général.

6° Een lid werpt het vraagstuk op in verband met de toelage van 100 miljoen, op de Begroting ingeschreven ten bate van het N. P. F. M. ten einde bovengescreven aanvullende vacantie alsmede de eind 1954 toegekende premieën te dekken.

Bedoeld lid is van oordeel dat deze toelage op de begroting van Economische Zaken moet uitgetrokken worden.

De Minister herinnert aan de verklaring die hij ten deze aflegde voor de Senaat, waar eveneens de kwestie werd opgeworpen.

Wat betreft het cijfer zelf van 100 miljoen kan dit als volgt uitgelegd worden :

Inzake verlof met behoud van loon werd de bijdrage van de steenkolenmijnen gebracht van 3 op 1,5 %, wat dus voor het N. P. F. M. een verlies betekent van 114 miljoen (1,5 % gedurende 12 maanden op 7 milliard 600 miljoen lonen).

Op de begroting komt slechts 100 miljoen voor in plaats van 114 miljoen.

7° Een lid vraagt een statistiek van het aantal wegens invaliditeit gepensioneerde mijnwerkers en naar een statistiek van het aantal weduwen van mijnwerkers onder de 45 jaar, van 45 tot 55 jaar, van meer dan 55 jaar.

8° Een ander lid vraagt een statistiek eveneens betreffende de mijnwerkers en hun gezin.

Verschillende categorieën gepensioneerden.

Arbeiders die sedert 1932 voor invaliditeit gepensionneerd werden.

Arbeiders aan wie een invaliditeitspensioen geweigerd werd — statistieken verstrekt per jaar.

Een statistiek over het sterftecijfer der gepensioneerde mijnwerkers per leeftijd en per categorie.

Een statistiek over de Staatstoelagen voor de invaliditeitspensioenen sedert 1945.

Een tabel van de evolutie van de pensioenbedragen der mijnwerkers.

De Minister verstrekt de gevraagde statistieken; zij zijn afgedrukt (bijlage II).

9° Een lid vraagt hoever het staat met de uitwerking van het akkoord dat gesloten werd krachtens artikel 69 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor kolen en staal; door dit akkoord zou het vrij verkeer van de arbeiders uit de steenkool- en de staalnijverheid in de landen van de Gemeenschap moeten vergemakkelijkt worden.

De Minister antwoordt dat de Belgische Regering de goedkeuring door België van de beslissing betreffende de toepassing van artikel 69 van het Verdrag van 18 april 1951 tot oprichting van de E. G. K. S., aan het Algemeen Secretariaat van de Bijzondere Raad der Ministers van de E. G. K. S. officieel heeft medegedeeld. Door deze beslissing welke op 8 december 1954 tijdens de 21^e zitting van de Bijzondere Raad der Ministers werd aangenomen, wordt de vrije toegang geregeld tot de tewerkstelling van geschoolde arbeiders in de steenkool- en staalnijverheid.

10° Pensioen der mijnwerkers.

Een lid vraagt hoever het staat met de voorbereiding van het ontwerp van wet betreffende het pensioen der mijnwerkers.

De Minister antwoordt dat het voorontwerp van tekst ter studie ligt; hier rijst echter een groot aantal problemen wegens de verschillen tussen het bestaande stelsel der mijnwerkers en het definitief stelsel der arbeiders en zee-
lieden.

De voorbereidende werkzaamheden worden met bekwaame spoed voortgezet maar een oplossing voor het probleem is

6° Un membre soulève le problème des subsides de 100 millions prévus au budget en faveur du F. N. R. O. N. pour couvrir les congés supplémentaires dont question ci-dessus et les primes accordées à fin 1954.

Ce membre estime que ce subside devrait figurer au budget du Ministère des Affaires Economiques.

Le Ministre rappelle ce qu'il a déclaré à cet égard devant le Sénat où le problème a été soulevé.

En ce qui concerne le chiffre même de 100 millions, il s'explique comme suit :

La cotisation des charbonnages a été portée de 3 à 1,5 % en matière de congés payés, ce qui fait pour le F.N.R.O.N. un manquant de ressources de 114 millions. (1,5 % pendant 12 mois sur 7 milliards 600 millions de salaires).

L'inscription budgétaire n'est que de 100 millions au lieu de 114 millions.

7° Un membre demande une statistique du nombre de mineurs pensionnés pour invalidité, une statistique du nombre de veuves de mineurs âgées de moins de 45 ans, de 45 à 55 ans, de plus de 55 ans.

8° Un autre membre demande une statistique également relative aux ouvriers mineurs et à leur famille.

Diverses catégories de pensionnés.

Ouvriers pensionnés pour invalidité depuis 1932.

Ouvriers auxquels on a refusé une pension d'invalidité — statistiques fournies par année.

Une statistique des décès des ouvriers mineurs pensionnés par âge et par catégorie.

Une statistique des interventions financières de l'Etat pour les pensions d'invalidité depuis 1945.

Un tableau de l'évolution des taux de pensions des ouvriers mineurs.

Le Ministre fournit les statistiques demandées et reproduites ci-après : (annexe II).

9° Un membre demande où en est l'élaboration de l'accord intervenu en vertu de l'article 69 du Traité créant la Communauté Européenne du Charbon et de l'Acier, accord devant faciliter la libre circulation des travailleurs des industries charbonnières et sidérurgiques dans les pays de la communauté.

Le Ministre répond que le Gouvernement belge a notifié officiellement au Secrétariat général du Conseil spécial des Ministres de la C. E. C. A. l'acceptation par la Belgique de la décision relative à l'application de l'article 69 du Traité du 18 avril 1951, instituant la C.E.C.A. Cette décision, adoptée le 8 décembre 1954, au cours de la 21e session du Conseil spécial des Ministres, organise le libre accès à l'emploi des travailleurs de qualification confirmée dans les professions du charbon et de l'acier.

10° Pensions des mineurs.

Un membre demande où en est la préparation du projet de loi relatif à la pension des ouvriers mineurs.

Le Ministre répond que l'avant-projet du texte est à l'examen mais qu'il pose un nombre considérable de problèmes eu égard aux différences du régime actuel des mineurs vis-à-vis du régime définitif des ouvriers et des marins.

Les travaux préparatoires sont poussés aussi rapidement que possible, mais le problème est extrêmement ardu. Il

niet gemakkelijk te vinden. Bovendien bestaan er bij de mijnwerkers uiteenlopende opvattingen wat hun wens dienst aangaande betreft.

Pensioen der bedienden.

Een lid vraagt hoever het staat met de voorbereidende werkzaamheden van het pensioen der bedienden.

De Minister herhaalt datgene waarop hij reeds vroeger heeft gewezen en verklaart nader dat het Beperkt Ministerieel Comité, dat door de Regering werd opgericht om het probleem in te studeren, reeds ver gevorderd is met zijn voorbereidende werkzaamheden; praktisch is meer dan de 3/4 van het ontwerp in zijn definitieve vorm, zoals het aan de Ministerraad moest voorgelegd worden, reeds opge maakt. Er blijft nog een zeer omvangrijk en zeer moeilijk probleem op te lossen alvorens aan dit voorontwerp een definitieve vorm te geven.

Pensioenen in het algemeen.

1° Gemengde loopbanen.

Een lid herinnert er aan dat de Minister zou verklaard hebben dat uit de statistiek het bestaan van 18.000 gemengde loopbanen zou blijken. Welnu wanneer men steunt op het voor de controleurs van belastingen gevraagd krediet, zouden 25.000 dossiers in aanmerking komen maar aangezien men kan schatten dat slechts de helft van de betrokkenen een aanvraag indienen, zouden er in feite 50.000 gemengde loopbanen bestaan.

De Minister antwoordt dat de kredieten die gevraagd worden voor de vergoeding voor de controleurs van belastingen, niet in rechtstreeks en uitsluitend verband staan met de gemengde loopbanen maar met alle dossiers van pensioenen die na onderzoek van de bestaansmiddelen toekend worden.

Hij beschouwt de door de vraag voorgestelde evaluatie slechts als de uitslag van een subjectieve beoordeling. Wanneer men er de nieuwe aanvragen, ingediend sedert één jaar bijvoegt, bereikt men slechts 23.120 gevallen van gemengde loopbanen en niet 100.000 zoals werd aangekondigd.

2° Vrij verzekerden en zelfstandige arbeiders.

Een lid is van oordeel dat bij het onderzoek omtrent de bestaansmiddelen, dat van toepassing is op de vrij verzekerden en de zelfstandige arbeiders, dezelfde beoordelingscriteria zouden moeten toegepast worden. Aangezien de twee stelsels voortaan zullen gescheiden zijn, moeten deze criteria die dezelfde zijn, voor de twee stelsels in gemeen overleg tussen de twee betrokken departementen vastgesteld worden; zodoende kan onmiddellijk een beslissing genomen worden over een amendement, dat in dit verband zou voorgesteld worden betreffende het ontwerp van pensioenen der zelfstandige arbeiders.

De Minister is van oordeel dat de volkomen overeenstemming van de criteria van beide voortaan gescheiden stelsels niet moet doorgedreven worden met de strenghed waarvan sprake; wij staan hier immers voor verschillende toestanden en voor verschillende basissen wat de bijdragen betreft, omdat de twee stelsels van toepassing zijn voor zeer uiteenlopende toestanden. Volgens de Minister volstaat het trouwens niet dat beide departementen het onderling eens zijn, aangezien het hier enkel benalingen betreft die moeten goedgekeurd worden door het Parlement wiens wil moet geëerbiedigd worden.

semble d'ailleurs qu'il y ait quelque flottement dans les points de vue des travailleurs des mines quant à leur désir à cet égard.

Pension des employés.

Un membre demande où en est le travail préparatoire de la pension des employés.

Le Ministre rappelle ce qu'il a déjà indiqué et précise que le Comité ministériel restreint constitué par le Gouvernement pour préparer la matière est déjà très avancé dans son travail préliminaire; pratiquement, plus des trois quarts du projet sont rédigés dans leur forme définitive à soumettre au Conseil des Ministres. Il ne reste qu'une très grosse question et très difficile à résoudre avant de donner la forme définitive à ce projet.

Pensions en général.

1° Carrières mixtes.

Un membre rappelle que le Ministre aurait déclaré que la statistique aurait révélé 18.000 carrières mixtes. Or, si on en juge par le crédit demandé pour les contrôleurs des contributions, on envisagerait 25.000 dossiers, mais, à la vérité, comme on peut estimer que la moitié seulement des intéressés introduisent une demande, il y aurait 50.000 carrières mixtes.

Le Ministre répond que les crédits demandés pour l'indemnisation des contrôleurs des contributions ne sont pas en liaison directe et exclusive avec les carrières mixtes, mais avec tous les dossiers de pensions attribuées après enquête sur les ressources.

Il estime que les évaluations proposées par la question ne sont que le résultat d'une appréciation subjective. En y ajoutant les nouvelles demandes, introduites depuis un an, le total n'atteint que 23.120 carrières mixtes et non 100.000, comme annoncé.

2° Assurés libres et travailleurs indépendants.

Un membre estime que dans l'enquête sur les ressources applicable aux assurés libres et aux travailleurs indépendants, on devrait utiliser les mêmes critères d'appréciation. Comme les deux régimes seront dorénavant séparés, il convient de déterminer des critères identiques entre les deux régimes, par accord entre les deux départements intéressés, pour que l'on puisse statuer immédiatement sur un amendement présenté, à cet égard, au projet de pension des travailleurs indépendants.

Le Ministre estime que l'identité de critères pour les deux régimes, dorénavant séparés, ne doit pas être poursuivie avec la rigueur indiquée, puisque, en effet, il n'y a pas identité de situations, ni identité de bases de cotisations, les deux régimes couvrant des situations très différentes. Le Ministre, par ailleurs, ne pense pas qu'il suffit que les deux départements s'entendent, puisqu'il ne s'agit que de dispositions qui doivent être approuvées par le Parlement, dont la volonté doit être respectée.

Werkloosheid.

1° Een lid vestigt de aandacht op de toestand welke de H.V.W. geschapen heeft en is van mening dat er onregelmatigheden geschieden en aldus de niet georganiseerde arbeiders begunstigd worden.

De Minister antwoordt dat de werking van de H.V.W. nog niet ten volle geregeld is en dat hij voor een regelmatige werking van de instelling zal waken.

2° Tewerkstelling der werklozen.

Alhoewel hij er op wijst dat het vraagstuk eerder onder de bevoegdheid van de Eerste-Minister dan van de Minister van Arbeid valt, is een lid van mening dat, de maatregelen door de Eerste-Minister getroffen voor de tewerkstelling der werklozen, de goedkeuring wegdragen, niettegenstaande het evenwel waar blijft dat de jongere werklozen ingevolge het mechanisme van de tewerkstelling door de gemeentebesturen geen werk meer krijgen; ingevolge waarvan de belanghebbenden opnieuw werkloos worden en moeten wachten tot zij door een privéonderneming in dienst genomen worden; gedurende deze tijd vallen deze jonge werklozen opnieuw onder de regeling van verzekering tegen werkloosheid waarvan de toelagen lager zijn dan het loon.

De Minister antwoordt dat er in sommige departementen van de privésector een zeker tekort aan arbeidskracht waargenomen wordt. De werkgelegenheid voor de gemeenten was een lapmiddel waarvan de redenen dikwijls werden uiteengezet. Zo zich een tekort aan arbeidskrachten voordoet, moet de privésector vanzelfsprekend op deze arbeidskrachten beroep kunnen doen.

Wanneer een werkloze door een gemeentebestuur tewerkgesteld is, zal hij natuurlijk slechts weinig trek hebben in een nieuwe tewerkstelling aan een reëel werk. In dergelijke kwestie moet er voorzichtig en met veel omzichtigheid gehandeld worden.

3° Werkloosheid van de vrouwen.

Drie leden vestigen de aandacht op sommige aspecten van de werkloosheid der vrouwen. Zij zijn van mening dat er geen onderscheid moet gemaakt worden tussen de vrouwelijke werklozen en de mannelijke werklozen.

Zij doen opmerken dat jonge arbeidsters door hun werkgever afgedankt worden om jongere vrouwen in dienst te nemen. Een onder hen is van mening dat het niet past werkloze vrouwen weg te zenden om cursussen van algemene opleiding te volgen. Een onder hen voert hier aan toe dat er ook door de werkloze mannen misbruiken worden begaan.

De Minister antwoordt dat door sommige werkloze vrouwen en mannen misbruiken worden begaan. Niettegenstaande in 1955 het aantal in België tewerkgestelde vrouwen een derde van het aantal mannen bedraagt, wordt vastgesteld dat het aantal werkloze vrouwen 50 belooft voor 100 mannen; dit verschil bewijst reeds voldoende dat de werkloosheid van de vrouwen zich niet onder dezelfde voorwaarden voordoet als de werkloosheid der mannen. Zulks is trouwens begrijpelijk want in totaal bestaan er wellicht minder geschoolde arbeidsters dan geschoolde arbeiders, omdat talrijke vrouwen, zoals sedert lang in al de landen vastgesteld werd, voor een bijverdienste werken; hieruit volgt dat in de meeste gevallen, de werkloosheids- en de arbeidsvoorwaarden van de vrouwen met deze van de mannen zeer verschillen.

Trouwens, het door sommige leden aangehaalde feit dat een beurtwisseling wordt ingericht door zekere werkgevers die evenwel nog jonge vrouwen af danken om jongere tegen een lager loon in dienst te nemen, is een der kenmerken van

Chômage.

1° Un membre attire l'attention sur la situation créée par la C.A.P.A.C. et estime que des choses irrégulières se passent, et qu'ainsi des travailleurs non organisés sont favorisés.

Le Ministre répond que le fonctionnement de la C.A.P.A.C. n'est pas encore mis au point et qu'il veillera à la régularisation parfaite de l'institution.

2° Mise au travail des chômeurs.

Tout en signalant que le problème relève davantage de M. le Premier Ministre que du Ministre du Travail, un membre expose que si l'on doit approuver les mesures qui ont été prises par le Premier Ministre pour la mise au travail des chômeurs, il n'en reste pas moins que les chômeurs plus jeunes sont retirés de ce mécanisme de mise au travail par les administrations communales; il en résulte que les intéressés redeviennent chômeurs et doivent attendre le recrutement par une entreprise privée; pendant ce temps, ces jeunes chômeurs sont replacés dans le régime de l'assurance-chômage dont les allocations sont inférieures au salaire.

Le Ministre répond qu'une certaine pénurie de main-d'œuvre commence à se manifester dans certains départements du secteur privé. La mise à la disposition des communes était un palliatif, dont les raisons ont été exposées souvent et il est évident que si une pénurie de main-d'œuvre se manifeste, il faut permettre au secteur privé de recourir à cette main-d'œuvre.

Il va sans dire que si un chômeur, mis au travail par une administration communale, est occupé par celle-ci, il n'aura que peu d'attraction pour la remise au travail réel. Il convient donc d'agir avec beaucoup de prudence et de circonspection dans une question comme celle-là.

3° Chômage des femmes.

Trois membres attirent l'attention sur certains aspects du chômage des femmes. Ils estiment qu'il n'y a pas lieu d'introduire une discrimination entre les femmes chômeuses et les hommes chômeurs.

Ils signalent que de jeunes travailleuses sont renvoyées par leur employeur en vue de réembaucher des femmes plus jeunes. L'un d'entre eux estime qu'il n'est pas indiqué de renvoyer des femmes chômeuses suivre des cours de formation générale. L'un d'entre eux ajoute que des abus sont également commis par des hommes chômeurs.

Le Ministre répond que certains abus sont commis par certaines chômeuses et certains chômeurs. Toutefois, alors qu'en 1955, le nombre de femmes occupées en Belgique correspond à un tiers du nombre d'hommes, on enregistre que le nombre de femmes chômeuses est de 50 sur 100 hommes; cette différence est, à elle seule, démonstrative que le chômage des femmes ne se manifeste pas dans les mêmes conditions que le chômage des hommes. Cela se comprend d'ailleurs car, au total, il y a sans doute moins de femmes ouvrières qualifiées que d'hommes ouvriers qualifiés et parce que beaucoup de femmes travaillent pour un salaire d'appoint, ainsi qu'il est constaté depuis très longtemps dans tous les pays: ceci indique que les conditions de chômage et de travail des femmes sont très différentes de celles des hommes dans la grosse majorité des cas.

Par ailleurs, le fait signalé par certains membres, suivant lequel une rotation est organisée par certains employeurs qui licencient des femmes encore jeunes cependant mais pour engager des plus jeunes à un salaire plus

de werkloosheid der vrouwen zoals uit de statistiek blijkt. Daarom heeft de Regering, zonder aan discriminatie te willen doen, formules uitgedacht waarin rekening wordt gehouden met de sociale werkelijkheid, dat de werkloosheid der mannen en der vrouwen zich niet onder dezelfde voorwaarden voordoet. Dienvolgens, moeten de maatregelen niet noodzakelijkerwijze op elk gebied gelijk zijn. Wanneer een vrouw werkloos is en opnieuw aan het werk wil gaan, kan zij er zich moeilijk over beklagen hetzij vakcursussen, hetzij cursussen van algemene opleiding te moeten volgen. In beide gevallen kan zij uit deze verplichtingen voordelen halen en, aan de andere kant bewijzen de vrouwen die deze cursussen volgen, dat zij bereid zijn bezoldigde prestaties te aanvaarden en dat het niet in hun bedoeling ligt « aan de werkloosheid te wennen » volgens de gangbare formule.

Er bestaat geen geschikt middel om de door de werkgevers ingerichte beurtwisseling te beteugelen, tenzij de invoering van een bepaald dirigisme van de arbeidskrachten; wat door de Belgische openbare mening moeilijk zal kunnen aanvaard worden. Nochtans houdt de Minister rekening met de gemaakte opmerkingen om de schikkingen in de mate van het mogelijke tot stand te brengen.

Verzekering ziekte-invaliditeit.

Een lid vraagt hoever het staat met de toepassing van de hervormingen inzake verzekering tegen ziekte en invaliditeit.

De Minister antwoordt dat de hervorming wordt voortgezet voor de meeste maatregelen dienaangaande; de uitvoering van zekere maatregelen wordt vertraagd door welgekende moeilijkheden.

Wat betreft de maatregelen die in toepassing werden gebracht dient vermeld :

De inning, sedert 1 juli, van 1 % van de bijkomende werkgeversbijdrage en de wederzijdse subsidiëring; sedert september de vermindering van de bijdragen voor de gepensioneerden, de weduwen, de invaliden en de gezinnen van militairen alsmede de maatregelen ten gunste van personen die getroffen werden door langdurige ziekten. De Hulpkas en de Invaliditeitskas zijn opgericht en werken. Er bestaat geen onderscheid meer tussen facultatieve en verplichte uitkeringen. De meeste opgerichte instanties werken met inachtneming van de wijzigingen in de verdeling van het personeel die daaruit voortvloeien. Het nieuw controlestelsel inzake invaliditeit is van kracht.

Kinderbijslag.

1° Een lid vraagt hoever de ontwerpen tot herziening van de kinderbijslagregeling, ingevolge de beslissing van de Nationale Centrale Paritaire Raad van 29 juli gevorderd zijn.

De Minister antwoordt dat de Raad zijn werkzaamheden sedert einde november heeft beëindigd en dat hij, overeenkomstig zijn verbintenis, het verslag van vermelde Raad alsook de bijlagen aan de Voorzitters van elke Kamer medegedeeld heeft opdat zij deze bescheiden aan de leden van de Commissie voor Arbeid en Sociale Voorzorg zouden overmaken.

De Regering heeft besloten, ingevolge de weinig bevredigende uitslag van de werkzaamheden van vermelde paritaire raad, het vraagstuk voor te leggen aan een gemengde commissie welke uit parlementsleden en vertegenwoordigers van economische en sociale organisaties bestaat.

réduit, démontre l'une des caractéristiques du chômage féminin, telle qu'elle apparaît statistiquement. C'est pourquoi le Gouvernement, sans poursuivre aucune idée de discrimination, a envisagé des formules qui épousent la réalité sociale où le chômage des hommes et des femmes ne se présente pas dans les mêmes conditions et, par conséquent, les mesures ne doivent pas être nécessairement et en tous points identiques. Si une femme est chômeuse, avec la volonté de reprendre du travail, il est malaisé qu'elle se plaigne de suivre des cours, soit professionnels, soit de culture générale. Dans les deux cas, ces obligations lui sont profitables et, d'autre part, les femmes qui suivent ces cours font la démonstration de ce qu'elles sont prêtes à accepter des prestations couvertes par une rémunération et qu'il ne s'agit pas pour elles de « s'installer dans le chômage », selon la formule devenue courante.

Quant à réprimer la rotation organisée par les employeurs, on ne voit guère de moyen utilisable si ce n'est en introduisant un certain dirigisme de la main-d'œuvre, peu compatible avec l'esprit public belge. Néanmoins, le Ministre prend bonne note des observations présentées pour négocier les dispositions dans la mesure du possible.

Assurance maladie-invalidité.

Un membre demande où en est l'application des réformes en matière d'assurance contre la maladie et l'invalidité.

Le Ministre répond que la réforme se poursuit pour la plupart des mesures qu'elle comporte; pour certaines mesures, des difficultés bien connues ralentissent la mise à exécution.

En ce qui concerne les mesures qui sont entrées en application, il faut mentionner :

Depuis le 1er juillet, la perception de 1 % de prélèvement de cotisation patronale supplémentaire et la subsidiation corrélative; depuis septembre, la réduction des cotisations pour les pensionnés, les veuves, les invalides et les familles de militaires, ainsi que les mesures en faveur des victimes de longues maladies. La Caisse auxiliaire et la Caisse d'Invalidité sont constituées et en fonctionnement. La disparition de la distinction entre prestations facultatives et obligatoires. La plupart des instances prévues sont en fonctionnement avec les modifications dans la distribution du personnel qui en découle. Le nouveau système de contrôle de l'invalidité est en vigueur.

Allocations familiales.

1° Un membre demande où en sont les projets de révision du régime des allocations familiales résultant de la décision de la Commission Paritaire Nationale centrale prévue le 29 juillet.

Le Ministre répond que la Commission a terminé ses travaux depuis fin novembre et que, selon l'engagement qu'il a pris, il a communiqué le rapport de ladite Commission ainsi que les annexes aux Présidents des deux Chambres pour qu'ils communiquent ces documents aux membres de la Commission du Travail et de la Prévoyance Sociale.

Le Gouvernement a décidé, en présence du résultat peu satisfaisant des travaux de ladite Commission Paritaire, de soumettre le problème à une commission mixte composée de parlementaires et de représentants des organisations économiques et sociales.

2° Toestand van de onwettige kinderen ten opzichte van de kinderbijslag.

Een lid vraagt dat het statuut van de buitenechtelijke kinderen, binnen het raam van de kinderbijslag en van de wezentoeilagen, met meer menslievendheid zou onderzocht worden. Het lid doet opmerken dat de grondslagen niet gekend zijn tot het bepalen van de toekenning of van de weigering van de kinderbijslag, ondermeer wat betreft het bedrag der bestaansmiddelen, welke zou vastgesteld blijven op een arbeidersloon dat niet meer geldt. Overigens klaagt hij over de zedelijke criteria welke in het algemeen door de plaatselijke politie gevraagd worden zonder dat de verschaft inlichtingen van documentaire aard zijn en enige waarborg bieden, terwijl het immers om rechten gaat welke uit de wetgeving voortvloeien.

Het lid dat tussenbeide komt verklaart verder dat de regeling der onwettige kinderen op het stuk van kinderbijslag moet onderzocht worden, daar de kassen uiterst onzichtig zijn, en ook op het stuk van arbeidsongevallen.

Na te hebben opgemerkt dat het niet de eerste maal is dat het geacht lid belangstelling betuigt voor de toestand van de natuurlijke kinderen ten opzichte van de kinderbijslagregeling voor de loonarbeiders, antwoordde de Minister dat hij de Commissie van Advies inzake controle en betwiste zaken er om verzocht had haar criteria te herzien betreffende het toestaan van de afwijking welke in dit verband bij artikel 52, lid 2 van de wet van 4 augustus 1930 bepaald is.

Opdat een loonarbeider met natuurlijke kinderen voor dezen op kinderbijslag aanspraak zou kunnen maken moet de commissie van Advies inderdaad het begrip van verlaten kind « in gevallen die belangstelling verdienen », te zijnen gunste uitgebreid hebben.

De door de Commissie tot in 1954 toegepaste criteria waren weliswaar zeer streng en willekeurig.

De uitbreiding van het begrip « verlaten kind » mocht slechts toegestaan worden indien :

1° het loon van de arbeider een bepaald maximum niet overschreed;

2° in het strafregister der ouders geen enkele vermelding van een bepaald ernstige veroordeling voorkwam;

3° de ouders hun toestand niet konden regelen;

4° de kinderbijslag niet kon betaald worden wegens de arbeid van de wettelijke vader.

Criteria 1, 2 en 3 konden om verschillende redenen zeker niet verdedigd worden. En criteria 4 werd op zodanig automatische wijze toegepast dat de kinderbijslag geweigerd werd omdat hij kon toegekend worden wegens de arbeid van een wettelijke vader die verdwenen is...

Op aandringen van de Minister heeft de Commissie deze schandpaal praktisch uit de weg geruimd en alleen nog twee elementen behouden.

1° De uitdrukking « gevallen die de belangstelling verdienen » moet hoofdzakelijk begrepen worden ten aanzien van de kinderen, wat betekent dat vermelde uitbreiding moet toegestaan worden, wanneer men er van zeker is dat de kinderbijslag uitsluitend te hunnen gunste zal uitgegeven worden, en dit onder voorwaarde van een onderzoek vanwege de Nationale Compensatiekas;

Het begrip zal niet uitgebreid worden wanneer kinderbijslag wegens de arbeid van de wettelijke vader zonder moeite kan uitgekeerd worden. Daarom moet het adres van de wettelijke vader gekend zijn en moet deze regelmatig een beroep van loonarbeider of van niet loontrekkende arbeider uitoefenen.

2° Situation des enfants illégitimes au point de vue des allocations familiales.

Un membre demande que, dans le cadre des allocations familiales et des allocations d'orphelins, le statut des enfants de concubins soit examiné sous un angle plus humain. Le membre signale que l'on ne connaît pas les bases qui servent à la détermination de l'attribution ou du refus des allocations familiales, notamment en ce qui concerne le taux des ressources qui resterait fixé à un salaire de manœuvre qui n'est plus usuel. Il se plaint, d'autre part, des critères de moralité qui sont sollicités généralement de la police locale mais sans que les renseignements fournis aient le moindre caractère documentaire et offrent quelque garantie, alors qu'il s'agirait de droits résultant de la législation.

Le membre intervenant ajoute que le régime des enfants illégitimes doit être examiné sous l'angle des allocations familiales, les Caisses étant extrêmement réticentes, mais aussi du point de vue des accidents du travail.

Après avoir fait observer que ce n'est pas la première fois que l'honorable membre s'intéresse à la situation des enfants naturels à l'égard du régime des allocations familiales aux travailleurs salariés, le Ministre lui répond qu'il avait été demandé à la Commission consultative du Contrôle et du Contentieux de revoir les critères d'octroi de la dérogation prévue à ce propos par l'article 52, alinéa 2, de la loi du 4 août 1930.

Pour qu'un travailleur salarié qui a des enfants naturels bénéficie des allocations familiales pour ceux-ci, il faut, en effet, que la Commission consultative ait étendu à son profit la notion d'enfant abandonné, « dans des cas dignes d'intérêt ».

Jusqu'en 1954, il est bien exact que les critères appliqués par la Commission étaient fort stricts et arbitraires.

Pour que l'extension de la notion d'enfant abandonné soit accordée, il fallait :

1° que le salaire du travailleur ne dépassât pas un certain plafond;

2° que le casier judiciaire des parents ne portât point trace de condamnations d'une certaine gravité;

3° que les parents fussent dans l'impossibilité de régulariser leur situation;

4° que les allocations familiales ne pussent être payées en raison du travail du père légal.

Il est certain que les critères 1, 2 et 3 étaient indéfendables pour des motifs divers. Quant au critère 4, il était appliqué avec un automatisme tel que les allocations familiales étaient refusées parce qu'elles pouvaient être accordées en raison du travail d'un père légal disparu...

A la demande du Ministre, la Commission a pratiquement fait sauter ce carcan pour ne retenir que deux éléments :

1° L'expression « cas dignes d'intérêts » doit s'entendre essentiellement à l'égard des enfants, ce qui signifie que l'extension doit être accordée lorsqu'on a la garantie que les allocations familiales seront dépensées à leur profit exclusif, et cela moyennant une enquête de la Caisse Nationale de Compensation;

2° L'extension sera refusée lorsque les allocations familiales peuvent aisément être payées en raison du travail du père légal. Il faut pour cela que l'adresse du père légal soit connue et qu'il exerce régulièrement une profession de salarié ou de non-salarié.

De Commissie werd er om verzocht de honderden gevallen waarin zij op grond van de vroegere criteria zich ongunstig had uitgesproken te herzien. Deze herziening is praktisch voltooid, maar de Minister heeft een zeker aantal ongunstige adviezen naar de Commissie moeten terugzenden omdat zij niet met de door haar zelf vastgestelde criteria overeenstemden.

Aan de andere kant had de Commissie de duur van de uitwerking van de door haar uitgebrachte gunstige adviezen willekeurig tot 3 jaar beperkt en verplichtte aldus de belanghebbenden opnieuw voor haar te verschijnen alhoewel hun toestand niet veranderd was. De Minister heeft deze beperking vervangen door de toestand van de belanghebbenden om de twee jaar te laten onderzoeken ten einde zich er van te vergewissen of de oorspronkelijke voorwaarden waarop de Commissie haar advies had gesteund niet waren veranderd.

3° Een lid vraagt of de Minister van zins is binnenkort de absoluut verouderde en ontoereikende samenstelling van de Commissie van Advies inzake Controle en Betwiste Zaken (art. 52, lid 2 van de wet) te wijzigen.

De samenstelling van de Commissie van Advies inzake Controle en Betwiste Zaken wordt bij artikel 126 van de wet van 4 augustus 1930 bepaald. Deze Commissie bestaat uit :

1° een vertegenwoordiger van het Departement en van elke der nationale kassen en van beide hulpkassen van de Staat;

2° een vertegenwoordiger van een vrije compensatiekas en van een vrije onderlinge kas en twee vertegenwoordigers van de vereniging der Kassen;

3° vertegenwoordigers van de arbeiders- en landbouwersorganisaties en van het Vast Bureau der Kamers van Ambachten en Neringen;

4° twee vertegenwoordigers van de Bond der Kroostrijke gezinnen.

De Commissie is dus hoofdzakelijk samengesteld uit afgevaardigden van de administratie en van de representatieve groeperingen van de gerechtigden der twee kinderbijslaagregelingen (loonarbeiders en niet loontrekkende arbeiders).

Deze samenstelling welke theoretisch voldoening schenkt is weinig aangepast aan de verscheidenheid der opdrachten van de Commissie;

De werking van de Commissie zou alleszins beter vlotten zo zij in kamers was verdeeld, waarvan de samenstelling beter aan de bijzondere opdrachten van elke er van zou aangepast zijn.

Volgens voormelde toestand zouden er drie kamers kunnen ingericht worden, bijvoorbeeld; een kamer voor interpretatie, een kamer voor controle en een kamer voor de afwijkingen welke meer vatbaar zou zijn voor het sociaal aspect van de voorgelegde toestanden.

Er dient aangestipt dat de reorganisatie van de Commissie van Advies inzake controle en betwiste zaken terzelfder tijd moet bestudeerd worden als deze van de Commissie voor Kinderbijslag waarvan de bevoegdheden eveneens nogal verscheiden zijn. Deze bevoegdheden zouden opnieuw gegroepeerd worden.

Vrije mutualiteiten.

Een lid vraagt of het niet mogelijk zou zijn dat de Regering iets zou doen om de aankoop te vergemakkelijken van gebouwen voor gesubsidieerde luchtkuren en of het niet mogelijk zou zijn dat een gedeelte van de bijdrage tot dit doel zou bestemd worden.

La commission a été invitée à revoir les centaines de cas où elle s'était prononcée défavorablement sur la base des anciens critères. Cette revision est pratiquement achevée, mais le Ministre a dû renvoyer à la Commission un certain nombre d'avis défavorables parce qu'ils ne correspondaient pas aux critères arrêtés par la Commission elle-même.

D'autre part, la Commission avait arbitrairement limité à trois années la durée d'effet des avis favorables qu'elle rendait, obligeant ainsi les intéressés à revenir devant elle alors que leur situation n'avait pas changé. Le Ministre a remplacé cette limitation par une vérification de la situation des intéressés toutes les deux années, afin de s'assurer si les conditions initiales sur lesquelles la Commission avait basé son avis n'avaient pas évolué.

3° Un membre demande si le Ministre a l'intention de modifier prochainement la composition absolument désuète et insuffisante de la Commission Consultative du Contrôle et du Contentieux (art. 52, al. 2, de la loi):

La composition de la Commission consultative du Contrôle et du Contentieux est fixée par l'article 126 de la loi du 4 août 1930. Cette Commission comprend :

1° un représentant du Département et de chacune des Caisses nationales et des deux Caisses auxiliaires de l'Etat;

2° un représentant d'une caisse de compensation libre et d'une caisse mutuelle libre et deux représentants de l'Association des Caisses;

3° des représentants des organisations de travailleurs, d'agriculteurs et du Bureau permanent des Chambres des Métiers et Négoces;

4° deux représentants de la Ligue des Familles nombreuses.

Les délégués de l'administration et des groupements représentatifs des bénéficiaires des deux régimes d'allocations familiales (salariés et non-salariés) composent donc essentiellement la Commission.

Cette composition, qui est satisfaisante en théorie, répond mal à la diversité des missions confiées à la Commission.

Il est évident que le fonctionnement de la Commission bénéficierait de la séparation de celle-ci en chambres dont la composition serait ainsi mieux adaptée aux buts particuliers assignés à chacune d'elles.

En fonction de ce qui précède, il pourrait par exemple y avoir trois chambres : une chambre d'interprétation, une chambre du contrôle et une chambre des dérogations qui serait plus sensible à l'aspect social des situations soumises.

Il est à noter que la réorganisation de la Commission consultative du Contrôle et du Contentieux doit être étudiée en même temps que celle de la Commission des Allocations familiales, dont les attributions sont également assez diverses. Un regroupement de ces attributions pourrait être opéré.

Mutualités libres.

Un membre demande s'il ne serait pas possible que le Gouvernement intervienne pour faciliter l'achat d'immeubles destinés aux cures d'air subventionnées, et s'il ne serait pas possible de permettre qu'une partie de la cotisation soit affectée à cet objet.

De Minister antwoordt dat tot nu toe de wet van 21 juni 1894 op de mutualiteitsverenigingen het niet mogelijk maakt deze voorstellen in te willigen tenzij het Parlement wijzigingen brengt aan de artikelen 15 en 18 van voormelde wet.

Inderdaad voormelde wet geeft de mutualiteitsverenigingen de toelating een gebouw aan te kopen hetzij om er te vergaderen of om er de maatschappelijke zetel in te richten (art. 15).

Artikel 18 voorlaatste lid laat slechts de gedeeltelijke aanwending (25 %) van het maatschappelijk bezit der mutualiteiten toe voor geneeskundige of hospitalisatie instellingen bestemd voor verzorging van de leden der erkende mutualiteiten.

Anderzijds verwerpt hij niet de gedachte met de nodige voorzichtigheid het recht te onderzoeken van de vrije mutualiteiten om een deel van de bijdragen te bestemmen voor de aankoop of de inrichting van gebouwen voor luchtkuren.

Mutualiteitskassen voor rustpensioenen.

Een lid — gelijk het reeds sedert vele jaren deed — pleit voor de verhoging van de toelage voor bestuurskosten van de Mutualiteitskassen voor Rustpensioenen; hiervoor steunt hij op de uitstekende diensten welke zij aan de arbeiders hebben bewezen en nog steeds bewijzen inzake rust- en overlevingspensioenen. Terwijl de staatstoelage niet aangepast werd aan de kosten voor levensonderhoud, terwijl de toelage reeds vroeger als onvoldoende werd erkend, kan niettemin worden vastgesteld dat in het ontwerp van begroting deze toelage met een half miljoen werd verminderd.

Zoals voor de vorige kwestie antwoordt de Minister dat eerst de financiële gezondmaking van de Staat moet voortgezet worden vooraleer een bijkomende last kan in aanmerking worden genomen. Trouwens het krediet werd verminderd met 1/2 miljoen, omdat het overeenstemt met de werkelijke lasten op basis van de van kracht zijnde toelagecriteria. Er bestaat dus geen reden om een krediet uit te trekken dat niet zou gebruikt worden zoals blijkt uit de commentaar van blz. 36 op het ontwerp van begroting.

Tewerkstelling van vreemde arbeidskrachten.

Een lid vraagt een statistiek van het aantalvergunningen, die door de dienst van de vreemdelingen afgeleverd werden voor de tewerkstelling van vreemde arbeidskrachten.

De Minister verstrekt de gevraagde statistiek die afgedrukt is als bijlage n° III.

Arbeidsduur.

1° Twee leden vragen inlichtingen over de vooruitzichten inzake de verkorting van de arbeidsduur.

De Minister antwoordt dat deze vooruitzichten vervat zijn in het akkoord dat in bijzijn van de Regering gesloten werd tussen de werkgevers en de werknemers op 13 en 29 juli en op 31 oktober.

Daarenboven stelt hij voor dat de rede die door de heer Rey ter gelegenheid van de bespreking van de begroting van het Ministerie van Economische Zaken werd uitgesproken, zou ontleed en beoordeeld worden.

2° Een lid vestigt de aandacht op de misbruiken inzake niet-naleving van de bepalingen van de wet betreffende de achturedag.

De Minister erkent dat er een aantal van dergelijke gevallen bestaan; alle gevallen die hem worden medegedeeld zullen aan een streng onderzoek onderworpen worden omdat hij van oordeel is dat aan deze wet streng de hand moet gehouden worden, te meer omdat zij voldoende soepelheid

Le Ministre répond que, jusqu'à présent, la loi du 23 juin 1894 sur les sociétés mutuellistes, ne permet pas de suivre ces suggestions, à moins que le Parlement n'apporte des modifications aux articles 15 et 18 du texte susdit.

En effet, la loi précitée ne permet aux associations mutuellistes d'acquiescer un immeuble que pour s'y réunir ou pour y installer le siège social (article 15).

L'article 18, avant-dernier alinéa, n'autorise l'utilisation d'une partie (25 %) de l'avoir social des mutualités que pour des entreprises médicales ou d'hospitalisation destinées au traitement des membres des mutualités reconnues.

D'autre part, il ne rejette pas l'idée d'examiner, mais avec la prudence nécessaire, le droit, pour les mutualités libres, de consacrer une partie des cotisations à l'achat ou l'aménagement d'immeubles destinés à des cures d'air.

Caisses mutuellistes de retraite.

Un membre intervient, comme il le fit depuis de nombreuses années, en faveur d'une augmentation de la subvention pour frais administratifs des caisses mutuellistes de retraite; il invoque, pour ce faire, les services éminents qu'elles ont rendus aux travailleurs et qu'elles continuent à rendre en matière de pension de retraite et de survie. Alors que l'intervention de l'Etat n'a pas été péréquâtée au niveau du coût de la vie, alors que la subvention était déjà reconnue insuffisante jadis, on peut constater au projet du budget la diminution d'un demi-million pour cet objet.

Le Ministre répond, comme pour la question précédente, qu'avant d'envisager toute charge supplémentaire, il convient de poursuivre le redressement financier de l'Etat. Par ailleurs, si le crédit a été réduit de 1/2 million, c'est parce qu'il correspond aux charges réelles sur la base des critères de subvention en vigueur, il n'y a donc pas lieu de prévoir un crédit qui ne serait pas consommé, ainsi que cela résulte des commentaires de la page 36 du projet de Budget.

Main-d'œuvre étrangère.

Un membre demande une statistique du nombre de licences délivrées par le service des étrangers pour l'occupation de main-d'œuvre étrangère.

Le Ministre fournit la statistique sollicitée et publiée en annexe (III).

Durée du travail.

1° Deux membres demandent quelques informations sur l'orientation en matière de diminution de la durée du travail.

Le Ministre répond que cette orientation résulte de l'accord intervenu, en présence du Gouvernement, entre les employeurs et les travailleurs, les 13 et 29 juillet et le 31 octobre 1955.

Pour le surplus, il se permet de suggérer que le discours prononcé par M. le Ministre Rey à l'occasion de la discussion du budget du Ministère des Affaires économiques soit analysé et apprécié.

2° Un membre attire l'attention sur les abus commis en matière de dépassement des normes de la loi des huit heures.

Le Ministre reconnaît qu'il existe un certain nombre de cas et tous ceux qui lui seraient signalés feront l'objet d'une enquête sévère, car il estime que la loi doit être rigoureusement respectée, d'autant plus qu'elle comporte assez de formules de souplesse pour qu'elle n'entrave pas la vie

biedt om geen hinder te zijn voor het bedrijfsleven. Hij betreurt evenwel dat te veel syndicale organisaties vooral op het plan der onderneming gunstige adviezen uitbrengen over afwijkingen die niet steeds gewettigd lijken; de Minister zelf moet er voor waken dat de wet opnieuw streng wordt toegepast om te grote misbruiken in de toepassing er van te vermijden.

Tijdens het jaar 1955 heeft de inspectie der sociale wetten onderzocht:

2.575 klachten aangaande de wet van 14 juni 1921 betreffende de arbeidsduur;

1.042 waren gegrond en 1.533 ongegrond.

Uit de controlebezoeken welke werden afgelegd ingevolge deze klachten alsook ter gelegenheid van de controle welke op eigen initiatief werd gedaan heeft men kunnen vaststellen:

1.507 onregelmatigheden (bij de eerste bezoeken bij een werkgever);

463 onregelmatigheden (bij tegenbezoeken);

257 processen-verbaal werden opgemaakt op grond van de wet van 14 juni 1921 en 148 op basis van die van 16 mei 1938 betreffende de arbeidsduur in de diamantnijverheid.

Wat betreft de aanvragen tot afwijking gegrond op artikel 7 van de wet van 14 juni 1921;

werden in 1955, 69 verzoeken ingediend om gevolg te kunnen geven aan een buitengewone toename van de bestellingen ingevolge onvoorziene gebeurtenissen;

er werden slechts 38 toelatingen verleend. Zij betroffen 1.841 arbeiders.

3° Een lid vraagt enkele inlichtingen betreffende het sluikwerk.

De Minister antwoordt dat de grondslagen van een voorontwerp gelegd werden door een paritaire werkgroep, welke officieus bij het Kabinet is ingesteld, ten einde een wetgeving uit te werken tot vermindering van het sluikwerk in de sector van het bouwbedrijf. In dit voorontwerp kunnen zekere moeilijkheden van juridische aard oprijzen; een nieuwe studie wordt ondernomen op het administratief plan alvorens van het voorontwerp een ontwerp te maken.

Anderzijds werd het probleem ook opgeworpen in andere sectoren en vooral aangaande de bedienden. De Minister heeft de administratie er mede belast de nodige inlichtingen in te winnen ten einde de juridische formules te zoeken, die kunnen aangepast worden aan de aldus vastgestelde en met zorg beschreven sociale werkelijkheid.

Wanneer alle elementen zullen verzameld zijn, zal het voorontwerp op basis van deze toestand andermaal grondig worden bestudeerd.

De Minister herinnert er aan dat de Regering zich principieel verzet heeft tegen het sluikwerk en dienvolgens dit uiterst ingewikkeld en kies probleem in de mate van het mogelijke wenst op te lossen.

* * *

Diverse opmerkingen.

Tijdens de besprekingen werd door een lid bijzonder gewezen op het gevaar en de eventuele moeilijkheden voor de paritaire besprekingen en de normale paritaire onderhandelingen in de verschillende organismen, die het vermenigvuldigen van het instellen van speciale gemengde commissies tussen parlementairen en vertegenwoordigers van de betrokkenen arbeiders, zou kunnen opleveren. De normale

économique. Il regrette, cependant, que trop d'organisations syndicales, à l'échelon de l'entreprise tout spécialement, émettent des avis favorables à des dérogations qui ne paraissent pas toujours justifiées; c'est à l'échelon du Ministre que le redressement doit être rigoureusement opéré pour éviter une application nettement abusive.

L'inspection des lois sociales a examiné, au cours de l'année 1955 :

2.575 plaintes relatives à la loi du 14 juin 1921 sur la durée du travail;

1.042 étaient fondées et 1.533 non fondées.

Il a été relevé, lors de visites de contrôle effectuées à la suite de ces plaintes, ainsi qu'à l'occasion des contrôles faits d'initiative :

1.507 irrégularités (lors de premières visites chez un employeur);

463 irrégularités (lors de contre-visites);

257 procès-verbaux ont été dressés sur base de la loi du 14 juin 1921 et 148 sur celle du 16 mai 1938, relative à la durée du travail dans l'industrie diamantaire.

En ce qui concerne les demandes de dérogation basée sur l'article 7 de la loi du 14 juin 1921 :

69 requêtes ont été introduites en 1955, en vue de faire face à des surcroûts extraordinaires de commandes occasionnées par des événements imprévus.

38 autorisations *seulement* ont été accordées. Elles intéressaient 1.841 travailleurs.

3° Un autre membre demande quelques indications relatives au travail noir.

Le Ministre répond que les bases d'un avant-projet ont été jetées par un groupe de travail paritaire constitué officieusement auprès du Cabinet en vue de prévoir une législation prohibant le travail noir dans le secteur de la construction. Cet avant-projet peut présenter un certain nombre de difficultés d'ordre juridique et une nouvelle étude est faite à l'échelon administratif avant de transformer l'avant-projet en projet.

D'autre part, le problème a été soulevé dans d'autres secteurs et tout spécialement dans le domaine des employés. Le Ministre a chargé l'administration de prendre les informations nécessaires en vue de rechercher les formules juridiques qui s'adaptent à la réalité sociale ainsi constatée et décrite avec soin.

Lorsque tous les éléments seront recueillis, l'avant-projet sera remis sur le métier en fonction de cette situation.

Le Ministre rappelle que le Gouvernement a pris une position de principe contre le travail noir et, par conséquent, désire résoudre ce problème extrêmement complexe et délicat, dans toute la mesure où cela est possible.

* * *

Observations diverses.

Au cours des débats, un commissaire a souligné tout particulièrement le danger et les difficultés éventuelles pouvant résulter, pour les discussions paritaires et les négociations paritaires normales dans les différents organismes, de la prolifération de commissions mixtes spéciales, composées de parlementaires et de représentants des travailleurs intéressés. Ceci menace d'entraver le fonctionnement

werking van de Nationale Arbeidsraad en van de paritaire commissies wordt hierdoor min of meer in het gedrang gebracht.

Volgens dit lid, moet ieder in zijn rol blijven en ieder de taak vervullen, die hem opgedragen is door de wet en door zijn functie.

* * *

Bij de bespreking van het vraagstuk der werkloosheid, werd door verschillende leden opgemerkt dat er wetgevende maatregelen zouden dienen getroffen te worden om het huidige systeem, waarin volle werkkrachten regelmatig vervangen worden door jongere, tegen veel lagere lonen werkende arbeidskrachten, en dat vooral voor de vrouwen toegepast wordt, te verhinderen. Er dient een einde gesteld aan dergelijke misbruiken en aan het overladen van de arbeidsmarkt met werkloze vrouwen.

Zij waren ook van mening dat het niet voldoende is maatregelen te nemen tegenover de werkloze vrouwen, maar dat ook diende opgetreden tegenover patroons, die door hun praktijken de werkloosheid van de vrouwen in de hand werken en systematisch verhogen.

Tevens waren zekere leden van mening dat wetgevende maatregelen zouden dienen genomen te worden om de mogelijkheid te scheppen de arbeidsmarkt en de werkmogelijkheden te controleren.

Zij waren de mening toegedaan dat de patroons hun afdankingen en aanwervingen van personeel zouden dienen mede te delen aan de officiële arbeidsbeurs en dat in dit verband wetgevende maatregelen zouden dienen getroffen te worden.

* * *

In verband met het officieel betalingsorganisme van de werkloosheidsvergoedingen, merkt een lid op dat de gunsten welke aan dit organisme worden verleend, zowel op gebied van voorschotten als van reglementering, niet stroken met de geest waarin de commissie op 14 juli 1951 heeft gestemd.

Het idee van de Commissie van Arbeid was wel een officieel betalingsorganisme voor werkloosheidsvergoedingen op te richten, dat totaal onafhankelijk was van de R. V. A. W. maar dat geen enkel bijzonder voordeel mocht geven aan de niet-georganiseerden. De officiële kas mocht aan de gemeenschap in geen enkel geval meer kosten dan de aangenomen uitbetalingsorganismen van de vakbonden. De Commissie was van oordeel dat de collectiviteit aan de niet-georganiseerden geen premie kon betalen, die ten slotte door alle Belgen, ook de verenigden, langs de belastingen om, zou moeten betaald worden.

Het feit dat het officieel uitbetalingsorganisme van de Staat grote leningen op lange termijn en zonder interest heeft gekregen, dat het van de R. V. A. W. buitengewone voorschotten heeft gekregen, die niet in verhouding zijn tot de voorschotten die normaal worden verstrekt aan de andere betalingsorganismen, dat vele gemeenten materieel en moreel geholpen hebben om dit officieel betalingsorganisme te bevorderen door het kosteloos of zeer goedkoop ter beschikking stellen van lokalen, is in strijd met de geest en met de letter van de wet, die door het Parlement werd gestemd. De opdracht van dit officieel organisme is niet, en mag ook niet zijn, een concurrerend organisme tegenover de syndicale betalingsorganismen op te richten.

Dit organisme mag alleen dienen om de werklozen, die weigeren bij een vakbond aan te sluiten, uit te betalen. Het officieel betalingsorganisme mag in geen enkel geval als vakbond van niet-verenigden optreden en het is niet gerechtvaardigd om de niet-gesyndikeerden te helpen en te verdedigen bij sociale moeilijkheden of bij de toepassing van de sociale wetgeving.

Daarbij mag dit organisme geen propaganda-organisme

normal du Conseil national du Travail et des commissions paritaires.

D'après ce commissaire, chacun doit se tenir à son rôle et remplir la mission que la loi et sa fonction lui ont attribuée.

* * *

Pendant la discussion du problème du chômage, plusieurs membres ont insisté sur des mesures législatives en vue de contrecarrer le système actuel consistant à remplacer régulièrement une main-d'œuvre pleine par de jeunes éléments, surtout des femmes, travaillant à des salaires beaucoup plus bas. Il convient de mettre fin à de tels abus et à l'encombrement du marché du travail par des femmes chômeuses.

Ils estimaient aussi qu'il ne suffit pas de prendre des mesures à l'égard des femmes chômeuses, mais qu'il convient également de sévir contre les patrons dont les pratiques favorisent et augmentent systématiquement le chômage des femmes.

Certains membres pensaient en outre que des mesures législatives devraient être prises en vue de pouvoir contrôler le marché du travail et les possibilités d'emploi.

Selon eux, les patrons devraient communiquer les licenciements et recrutements de personnel à la bourse officielle du travail et que des mesures législatives s'imposaient dans ce domaine.

* * *

En ce qui concerne l'organisme officiel de paiement des allocations de chômage, un commissaire fait remarquer que les faveurs accordées à cet organisme, tant dans le domaine des avances que dans celui de la réglementation, ne concordent pas avec l'esprit dans lequel la Commission a voté le 14 juillet 1951.

L'intention de la Commission du Travail était de créer un organisme officiel de paiement des allocations de chômage, totalement indépendant de l'O. N. P. C., mais ne pouvant accorder aucun avantage spécial aux non-syndiqués. Il fut entendu que la Caisse officielle ne pouvait en aucun cas, coûter plus à la communauté que les organismes de paiement agréés des syndicats. La Commission estimait que la collectivité ne pouvait octroyer aux non-syndiqués une prime qui, par la voie des contributions, serait payée en fin de compte par tous les Belges, y compris les syndiqués.

Le fait que l'organisme officiel de paiement a reçu de l'Etat des emprunts considérables à long terme et sans intérêt; qu'en outre, l'O. N. P. C. lui a consenti des avances exceptionnelles hors de toute proportion avec les avances normalement consenties aux autres organismes de paiement, et que, finalement, de nombreuses communes ont contribué matériellement et moralement à favoriser cet organisme officiel de paiement, en mettant des locaux à sa disposition à titre gratuit ou à peu de frais, est contraire à l'esprit et à la lettre de la loi votée par le Parlement. La mission de cet organisme officiel n'est pas, et ne peut pas être, de concurrencer les organismes syndicaux de paiement.

Cet organisme ne peut servir qu'à assurer le paiement des chômeurs qui refusent de s'affilier à un syndicat. L'organisme de paiement officiel ne peut en aucun cas agir en qualité de syndicat de non-affiliés et n'est pas qualifié pour aider et défendre les non-syndiqués en cas de difficultés sociales ou lors de l'application de la législation sociale.

En outre, cet organisme ne peut non plus être un orga-

zijn dat tracht het maximum aantal leden naar de officiële kas te trekken. Dit is in strijd met het regime dat aangenomen werd in zake uitbetaling der werklozen.

Indien het officieel betalingsorganisme mag trachten het maximum aantal werklozen uit te betalen, dan moet het Parlement konsekwent zijn en één officieel betalingsorganisme oprichten, met uitsluiting van alle andere. Indien het Parlement dit principe niet aanvaardt en het huidige regime handhaaft, waarbij er, onder direkte controle, uitbetalingsorganismen van de vakbonden worden aangenomen, dan mag het officieel betalingsorganisme niet bevoordeeld worden.

De vraag werd gesteld wie de tekorten van de officiële kas zal betalen. Volgens de wet mag deze kas slechts dezelfde voordelen genieten als de andere kassen. Maar in de voorbije jaren heeft zij reeds veel meer gekregen, en toch heeft zij nog tekorten.

Het officieel betalingsorganisme heeft zijn kantoren en afdelingen opgedreven tot het maximum; het heeft zich niet onderworpen aan de controle, die de andere betalingsorganismen moeten ondergaan; het heeft de voorschotten, gekregen van de Staat geplaatst op private banken, zonder interest, iets wat verboden is aan de andere uitbetalingsorganismen.

Het lid stelt aan de Minister de vraag waar de toepassing van de wet blijft en met welk recht en bij welke wettelijke tekst het officieel betalingsorganisme bevoordeeld wordt.

Het lid bekampt ten sterkste het feit dat de gelden van de belastingbetalers, dus ook van de georganiseerde arbeiders, moeten dienen om diegenen, die weigeren een bijdrage aan de vakbond te betalen, zekere gemakken bij de uitbetaling van hun werkloosheidsvergoedingen te verlenen.

Wij moeten een officieel betalingsorganisme hebben dat de vrijheid van vereniging respecteert en dat als enige taak en enig doel heeft diegenen, die weigeren aan te sluiten bij een vakbond, welke een officieel erkend betalingsorganisme bezit, toe te laten in normale en reglementaire voorwaarden hun werkloosheidsvergoedingen te ontvangen.

Daarbij kan en mag dat betalingsorganisme niet optreden als zou het een vakbond van niet-georganiseerden zijn, zonder bijdragen en op kosten van de belastingbetalers, hetgeen nochtans in de laatste jaren regelmatig gebeurd is, regelmatig aangeklaagd werd, maar nog steeds in praktijk is.

* * *

In de commissie is ook het vraagstuk opgeworpen van de verhouding tussen de administratie van het Departement en deze van de sociale parastatalen. De bedoeling was hier een coördinatie te bewerken, ten einde het dubbele werk en het heen en weer sturen van de ene dienst naar de andere te voorkomen. Er zou een zeer nauwkeurige studie moeten gemaakt worden van de coördinatie en de samenwerking tussen de verschillende sociale parastatalen, het Kabinet en het Departement van Arbeid, ten einde alle nutteloos tijdverlies en dubbel werk te voorkomen en uit te schakelen. Dit zou voor de toepassing van de sociale wetgeving ongetwijfeld zeer voordelig zijn en zou tegelijkertijd de samenwerking tussen de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg en de sociale parastatalen en hun beheerders bevorderen, wat alleen ten goede kan komen aan een gezonde sociale wetgeving.

Het probleem van de arbeidscontrole.

Uwe Commissie hield zich onledig met het vraagstuk van de arbeidscontrole. De algemene indruk was dat hervormingen zich opdringen en dat uitbreiding dient gegeven aan deze diensten.

nisme de propagande en vue de drainer le plus de membres possible vers la caisse officielle. Ceci est en contradiction avec le régime adopté pour le paiement des chômeurs.

Si l'organisme officiel de paiement peut essayer de payer le plus de chômeurs possible, le Parlement doit être logique et créer un organisme de paiement officiel unique, à l'exclusion de tous les autres. Si le Parlement n'adopte pas ce principe et maintient le régime actuel, lequel admet, sous contrôle direct, les organismes de paiement des syndicats, l'organisme de paiement officiel ne peut être avantagé.

On a demandé qui comblerait les déficits de la caisse officielle. D'après la loi, cette caisse ne peut bénéficier des mêmes avantages que les autres caisses. Mais, au cours des années passées, elle a déjà reçu bien davantage et, malgré cela, elle est encore déficitaire.

L'organisme officiel de paiement a développé à l'extrême ses bureaux et ses sections; il ne s'est pas soumis au contrôle que doivent subir les autres organismes de paiement; il a placé dans des banques privées et sans intérêt les avances octroyées par l'Etat, ce qui est interdit aux autres organismes de paiement.

Le membre demande au Ministre où est l'application de la loi et de quel droit et en vertu de quel texte légal l'organisme officiel de paiement est privilégié.

Un commissaire dénonce avec vigueur que l'argent des contribuables, donc aussi celui des travailleurs, doit servir à donner certaines facilités pour le paiement de leurs allocations de chômage à ceux qui refusent de s'affilier à un syndicat.

Nous devons disposer d'un organisme officiel de paiement qui respecte la liberté d'association et dont la seule tâche et le seul objectif soit de permettre à ceux qui refusent de s'affilier à un syndicat disposant d'un organisme de paiement agréé, de percevoir leurs allocations de chômage dans des conditions normales et réglementaires.

En outre, cet organisme de paiement ne peut agir comme s'il était un syndicat de non-organisés, sans cotisations et aux frais des contribuables, ce qui est cependant la pratique courante ces dernières années, malgré toutes les protestations.

* * *

On a également soulevé en Commission la question des rapports entre l'administration du Département et celle des parastataux sociaux. L'intention était d'arriver à une coordination afin d'éviter le double emploi et les navettes d'un service à l'autre. Il conviendrait de faire une étude très précise de la coordination et de la collaboration entre les différents parastataux sociaux, le Cabinet et le Département du Travail afin d'éviter toute perte de temps inutile et tout double emploi. Ceci serait certainement d'une très grande utilité pour l'application de la législation sociale et favoriserait en même temps la collaboration entre le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale, les parastataux sociaux et leurs conseils de gestion, au plus grand profit d'une saine législation sociale.

Le problème du contrôle du travail.

Votre Commission s'est occupée du problème du contrôle du travail. De l'avis général des réformes et l'extension de ces services s'imposent.

Hierbij een overzicht van de huidige toestand, alsmede enkele suggesties, die als doel hebben dringend de nodige maatregelen te nemen om de mistoestanden in deze dienst uit te schakelen en de normale toepassing van de sociale wetgeving te verzekeren.

I. — Historisch overzicht.

a) Oprichting van een korps van arbeidscontroleurs.

Het korps der arbeidscontroleurs werd opgericht bij koninklijk besluit van 20 september 1919.

Het werd beschouwd als een aanvulling van de arbeidsinspectie en moest een gedeelte van de taak van laatstgenoemde overnemen.

In de considerans van bedoeld besluit wordt verklaard wat volgt :

« Overwegende dat de ontwikkeling der arbeidswetgeving en der arbeidsregeling een aanzienlijke uitbreiding van de bevoegdheden der ambtenaren en der agenten van het Arbeidsopzicht ten gevolge heeft;

Overwegende dat de omvang en de verscheidenheid dier bevoegdheden de taak van bedoelde ambtenaren al moeilijker maakt;

Overwegende dat uit hoofde van de aard van sommige bevoegdheden, bewuste taak dient vergemakkelijkt, door de Dienst van het Arbeidsopzicht aan te vullen;

« Er wordt aan het toezicht op de arbeid en op de gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke inrichtingen een Korps Arbeidscontroleurs toegevoegd (1) ».

De bevoegdheden van voormeld corps werden omschreven in het ministerieel besluit van 15 oktober 1919.

Zij hadden uitsluitend betrekking op de wetten in verband met de arbeidsreglementering, en meer inzonderheid op de volgende :

- 1) de wetten in zake vrouwen- en kinderarbeid;
- 2) de wet op de zondagsrust;
- 3) de wet op de werkplaatsreglementen;
- 4) de wet houdende reglementering van het arbeidersloon;
- 5) de wet tot regeling van het vaststellen van de arbeid der werklieden.

Uit deze afbakening en opsomming blijkt dat het corps der arbeidscontroleurs slechts over vrij beperkte machten en bevoegdheden beschikte.

b) Hervorming van de diensten voor arbeidsinspectie.

Daar de sociale wetgeving steeds meer uitbreiding nam, bleek het in 1936 noodzakelijk de arbeidsinspectie grondig te hervormen. De hervorming geschiedde bij het koninklijk besluit van 6 maart 1936 tot reorganisatie van de dienst van de arbeidsinspectie (2).

De noodzakelijkheid van die reorganisatie werd als volgt aangetoond :

« Op het ogenblik dat het land de grootste inspanningen in het werk stelt, om zijn levenskracht te heroveren, is het

Voici un aperçu de la situation actuelle, ainsi que quelques suggestions au sujet des mesures à prendre d'urgence en vue de mettre fin aux anomalies existant dans ce service et d'assurer l'application normale de la législation sociale.

I. — Historique.

a) Constitution d'un corps de contrôleurs du travail.

Le corps des contrôleurs du travail fut institué par l'arrêté royal du 20 septembre 1919.

Considéré comme un complément de l'inspection du travail, ce corps était destiné à assumer une partie de la tâche de cette dernière.

L'exposé des motifs de l'arrêté précité disait ce qui suit :

« Considérant que le développement de la législation et de la réglementation du travail a entraîné un accroissement considérable des attributions des fonctionnaires et des agents de l'inspection du travail,

Considérant que l'étendue et la complexité de ces attributions rendent de plus en plus difficile la tâche des fonctionnaires précités;

Considérant qu'en raison de la nature de certaines d'entre elles, il y a lieu de faciliter ladite tâche en donnant un complément à l'organisation de l'inspection du travail ».

« Il est adjoint à l'inspection du travail et des établissements dangereux, insalubres ou incommodes un corps de contrôleurs du travail (1) ».

Les attributions du corps précité furent définies par l'arrêté ministériel du 15 octobre 1919.

Elles avaient trait exclusivement aux lois concernant la réglementation du travail et plus spécialement aux suivantes :

- 1) les lois sur le travail des femmes et des enfants;
- 2) la loi sur le repos du dimanche;
- 3) la loi sur les règlements d'ateliers;
- 4) la loi portant réglementation du salaire des ouvriers;
- 5) la loi réglementant le mesurage du travail des ouvriers

De cette délimitation et énumération des attributions et pouvoirs du corps des contrôleurs du travail, il ressort que ceux-ci étaient de nature limitée.

b) Réorganisation des services de l'inspection du travail.

La législation sociale prenant de plus en plus d'extension, il apparut nécessaire en 1936 de réorganiser fondamentalement l'inspection du travail. La réforme fut opérée par l'arrêté royal du 6 mars 1936 portant réorganisation du service de l'inspection du travail (2).

La nécessité de ce remaniement était illustrée comme suit :

« Au moment où le pays tente les plus grands efforts pour reconquérir sa vitalité, il importe de donner aux ser-

1) Zie koninklijk besluit van 20 september 1919 tot inrichting van een Korps Arbeidscontroleurs, *Belgisch Staatsblad* van 31 oktober 1919.

(2) Cfr. *Belgisch Staatsblad* van 29 maart 1936, blz. 1927 en volgende.

(1) Voir l'arrêté royal du 20 septembre 1919, instituant un corps de contrôleurs du travail, *Moniteur Belge* du 31 octobre 1919.

(2) Cfr. *Moniteur Belge* du 29 mars 1936, pages 1927 et suivantes.

van belang de diensten die geroepen zijn aan de herleving der economische bedrijvigheid en het behoud van de sociale vrede tussen werkgevers en arbeiders mede te werken, een organisatie en een statuut te geven die er de goede werking van kan waarborgen. Alleen de groepering dezer diensten in een autonome en onafhankelijke algemene technische directie, waarvan al de leden, de directeur-generaal inbegrepen, door de praktijk gevormd worden, zal aan het land een beheer geven, dat het vertrouwen van de ondernemers en de arbeiders verdient » (2).

Bij dit besluit van 6 maart 1936 wordt het corps der arbeidscontroleurs onttrokken aan de voogdij van de technische dienst van de arbeidsinspectie, en alleen er mede belast voor de toepassing van de sociale wetten te waken.

c) *Hergroepering van de diverse bestaande controlediensten.*

Enkele jaren na de publicatie van het koninklijk besluit tot herinrichting van de dienst van de arbeidsinspectie bleek het wenselijk zonder verwijl de diverse controlediensten te hergroeperen. Die hergroepering werd geregeld bij het koninklijk besluit van 12 mei 1938.

Het corps der arbeidscontroleurs en de groep controleurs van de voorzorginstellingen werden samengevoegd. Die samenvoeging werd van kracht op 1 juli 1945.

d) *Statuut van 3 juli 1945.*

Na de bevrijding ontwikkelde de sociale wetgeving zich op ruimere schaal, en werden de betrekkingen tussen bedrijfshoofden en arbeiders organiek geregeld.

De controle op de toepassing van de sociale wetten werd volledig toevertrouwd aan de arbeidscontroleurs.

De hernieuwde bloei van het sociaal recht ging gepaard met de aankondiging van een nieuw statuut voor de arbeidscontroleurs, die voortaan sociale controleurs werden genoemd.

In artikel 2 van het Besluit van de Regent van 3 juli 1945 wordt de taak van de sociale controleurs als volgt omschreven :

« De sociale controleurs hebben tot opdracht toezicht uit te oefenen of mede te werken aan het toezicht op de toepassing van de sociale wetgeving in het algemeen, met uitzondering van de bepalingen welke, wegens de technische aard van de opgeworpen problemen, dienen voorbehouden aan een gespecialiseerde dienst.

Zij kunnen daarenboven belast worden :

a) tussen te komen, bij wijze van bemiddeling, in de geschillen betreffende loonkwesties of arbeidsvoorwaarden;

b) de functies uit te oefenen van voorzitter of van secretaris van een of meerdere paritaire commissies;

c) onderzoeken in te stellen voor de dienst voor nijverheidseretekens;

d) over te gaan tot algemene of particuliere enquêtes over sociale vraagstukken, welke in hun bevoegdheid liggen, »

Uit wat voorafgaat blijkt, dat de sociale controleurs voornamelijk tot taak hebben te waken voor de toepassing van de sociale wetgeving. Die toezichtsoverdracht slaat omzeggens op alle sociale wetten.

(2) *Ibid.*

vices appelés à collaborer à la renaissance de l'activité économique et au maintien de la paix sociale entre les patrons et les ouvriers, une organisation et un statut qui en garantissent le bon fonctionnement. Seul le groupement de ces services en une direction générale technique autonome et indépendante dont tous les membres, y compris le directeur général, ont été formés par la pratique, donnera au pays une administration méritant toute confiance de la part des chefs d'entreprise et des travailleurs (2) ».

Par cet arrêté du 6 mars 1936, le corps des contrôleurs du travail est soustrait à la tutelle du service technique de l'inspection du travail et est chargé d'assurer seul l'application des lois sociales.

c) *Regroupement des divers services de contrôle existants.*

Quelques années après la publication de l'arrêté royal portant réorganisation du service de l'inspection du travail, il apparut souhaitable de regrouper au plus tôt les divers services de contrôle. Ce regroupement fit l'objet de l'arrêté royal du 12 mai 1938.

Le corps des contrôleurs du travail, le groupe des contrôleurs des institutions de prévoyance furent fusionnés. Cette fusion devint effective à la date du 1er juillet 1939.

d) *Statut du 3 juillet 1945.*

Après la libération, la législation sociale se développa davantage et les relations entre chefs d'entreprise et travailleurs furent réglées de façon organique.

La surveillance de l'application des lois sociales fut confiée entièrement aux contrôleurs du travail.

Le nouvel essor du droit social se fit de pair avec l'annonce d'un nouveau statut des contrôleurs du travail, qui dès lors furent dénommés contrôleurs sociaux.

L'article 2 de l'arrêté du Régent du 3 juillet 1945 définit comme suit la mission du contrôleur social :

« Les contrôleurs sociaux ont pour mission de surveiller ou de concourir à la surveillance de l'application de la législation sociale en général, à l'exception des dispositions qui, en raison du caractère technique des problèmes qu'elles soulèvent, doivent être réservées à un service spécialisé

Ils peuvent en outre être chargés :

a) d'intervenir, par voie de conciliation, dans les conflits relatifs à des questions de salaire ou aux conditions de travail;

b) d'exercer les fonctions de président ou de secrétaire d'une ou de plusieurs commissions paritaires;

c) d'effectuer des enquêtes pour le service des décorations industrielles;

d) de procéder à des enquêtes générales ou particulières sur des questions sociales de leur ressort ».

Il découle de ce qui précède que les contrôleurs sociaux ont pour mission principale la surveillance de l'application de la législation sociale. Cette surveillance s'étend pour ainsi dire à toutes les lois sociales.

(2) *Ibid.*

Bij het besluit van de Regent van 3 juli 1945 houdende statuut van de sociale controleurs worden hun ook bijkomende opdrachten toevertrouwd, die zeer belangrijk zijn en veel verantwoordelijkheidszin vergen.

Die bijkomende opdrachten zijn de volgende :

- 1) een bemiddelingsopdracht;
- 2) het voorzitterschap en het secretariaat van de paritaire commissies;
- 3) een enquête-opdracht;
- 4) onderzoek voor de dienst voor nijverheidseretekens;
- 5) enquêtes in verband met de gratie-verzoeken;
- 6) deelneming aan de werking van de commissies van beroep in zake ouderdomspensioen;
- 7) het voorzitterschap van de stembureau's die de kiesverrichtingen leiden bij de verkiezing van de afgevaardigden der arbeiders in de ondernemingsraden.

Uit voormeld besluit van 3 juli 1945 blijkt onweerlegbaar dat de bevoegdheden van de sociale controleurs met betrekking tot het toezicht aanzienlijk verruimd zijn en dat hun functie sedert de periode 1919-1944 sterk is geëvolueerd.

Vóór juli 1945 had de sociale controleur vooral een betugelende bevoegdheid; thans wordt hem ook de bemiddeling in sociale conflicten opgedragen.

Die ontwikkeling van de functie van sociaal controleur heeft bedoelde beambten nieuwe en drukkende verantwoordelijkheid op de schouders gelegd, waardoor nu en in de toekomst aan 's Lands economie zware verliezen worden bespaard.

II. — Versnippering van Inspectie.

Uit wat voorafgaat blijkt, dat aan de sociale inspectie veelomvattende taken zijn toevertrouwd.

De bestendige uitbreiding van de sociale wetgeving met haar zeer variante toepassingsmodaliteiten, verschillen in toepassingsveld, sancties, prescripties hebben deze dienst zeer verzwaaard.

Een paar cijfers : zo in 1938 de sociale inspectie belast was met het toezicht op de naleving van 23 wetten en 176 koninklijke besluiten, zijn er tot einde 1955, 73 wetten of besluitwetten en 802 koninklijke besluiten bijgekomen. In 1945 was het kader samengesteld uit 81 sociale controleurs, wat sedertdien verhoogd is tot 132. Voeg daarbij dat de oude verdeling van de gewesten niet meer beantwoordt aan de noodwendigheden, dat sommige sociale controleurs 4 à 5 maal meer patroons hebben te inspecteren dan hun collega's. Wat maakt, dat het geheel van de sociale inspectie dient herzien.

Uit deze toestand vloeit ook voort, dat de sociale inspectie als hoofddoel had het politie-toezicht van de arbeid. Dit wordt steeds meer en meer verdrongen door de talrijke administratieve tussenkomsten die zij moeten doen.

Dit brengt ook mede, zoals verscheidene leden van uwe Commissie hebben doen opmerken, dat de controle, bijzonder op de wet van 14 juni 1921, zeer verwaarloosd is en er van zwarte arbeid wordt gesproken.

Het is dus ontegensprekelijk dat dringende maatregelen dienen genomen om aan de arbeidscontrole toe te laten haar functie weer normaal te vervullen.

Wij weten dat een studiegcommissie werd opgericht door het koninklijk besluit van 22 december 1955, maar wij willen er op aandringen dat deze studiegcommissie zeer vlug zou werken, gezien de dringende noodzakelijkheid, en dat zij rekening zou houden met alle aspecten van het vraagstuk. Wij vragen ook dat de Minister een volledig onderzoek zou doen omtrent de noodzakelijke coördinatie van de con-

L'arrêté du Régent du 3 juillet 1945 portant statut des contrôleurs sociaux leur confie des missions accessoires très importantes et de grande responsabilité.

Ces missions accessoires sont les suivantes :

- 1) la mission de conciliation;
- 2) la présidence et le secrétariat des commissions paritaires;
- 3) la mission d'enquêtes;
- 4) les enquêtes pour le service des décorations industrielles;
- 5) les enquêtes relatives aux recours en grâce;
- 6) la participation au fonctionnement des commissions d'appel en matière de pensions de vieillesse;
- 7) la présidence des bureaux de vote, chargés de diriger l'élection des délégués des travailleurs aux conseils d'entreprise.

L'arrêté précité du 3 juillet 1945 démontre, de façon indiscutable, que les attributions du contrôleur social relatives à la surveillance ont été considérablement étendues et que leur fonction a fortement évolué par rapport à la période 1919-1944.

Avant juillet 1945, le contrôleur social était avant tout un agent répressif; aujourd'hui, le soin d'aplanir les conflits sociaux lui est également confié.

Cette évolution de la fonction de contrôleur social a investi ces agents de nouvelles et lourdes responsabilités qui ont permis et continueront de permettre d'éviter de lourdes pertes à l'économie du pays.

II. — Dispersion de l'Inspection.

De ce qui précède il résulte que les missions confiées à l'inspection sociale sont très étendues.

Le développement constant de la législation sociale et de ses multiples modalités d'application, son champ d'application, ses sanctions et ses prescriptions variées, ont considérablement alourdi ce service.

Citons deux chiffres : alors que l'inspection sociale était chargée en 1938 de la surveillance de 23 lois et de 176 arrêtés royaux, il s'y est ajouté, jusqu'à fin 1955, 73 lois ou arrêtés-lois et 802 arrêtés royaux. En 1945, le cadre comprenait 81 contrôleurs sociaux; depuis, il a été porté à 132 unités. Ajoutons encore que l'ancienne division des circonscriptions ne répond plus aux exigences, de sorte que certains contrôleurs sociaux ont à inspecter 4 à 5 fois plus de patrons que leur collègues. Il faut donc revoir l'inspection sociale dans son ensemble.

Il résulte également de cette situation que l'inspection sociale avait comme but principal la police du travail. Celle-ci est de plus en plus réduite par suite des nombreuses tâches administratives qu'ils doivent accomplir.

Il en résulte encore, comme le firent remarquer plusieurs membres de la Commission, que le contrôle, spécialement celui de la loi du 14 juin 1921, est très négligé au profit du travail noir.

Il est donc incontestable que des mesures doivent être prises d'urgence pour permettre à l'inspection du travail de remplir de nouveau ses fonctions de façon normale.

Nous n'ignorons pas qu'une commission d'études a été créée par arrêté royal du 22 décembre 1955, mais nous désirons insister pour que cette commission d'études travaille promptement, vu l'urgente nécessité, et qu'elle tienne compte de tous les aspects du problème. Nous demandons aussi que le Ministre procède à un examen complet de la coordination nécessaire du contrôle de la législation sociale, des attribu-

trole der sociale wetgeving, over de bevoegdheid van de controleurs en van de inspecteurs en dat hij de coördinatie bijzonder zou bevorderen, om alle tijdverlies en nutteloze bezoeken door verschillende controleurs bij dezelfde werkgever te vermijden.

Inderdaad kan een aannemer voor 22 verschillende zaken een controleur in zijn huis krijgen; deze controleurs hangen meestal af van verschillende organismen. De coördinatie van deze controle zou van zeer groot nut zijn voor het beter functioneren van deze diensten.

Wij denken dat het noodzakelijk is aan gewestelijke decentralisatie te doen, met aan het hoofd een inspecteur met gespecialiseerde controleurs, waarvan hij de diensten coördineert en volgt.

Tevens zou de afbakening van de bevoegdheid tussen de verschillende inspecties klaar dienen aangeduid, opdat elkeen precies zijn terrein zou kennen en daarbinnen volledig zijn functie zou kunnen vervullen.

Daarbij komt nog dat het statuut van de sociale inspectie in overeenstemming dient gebracht met conventie n° 81 van het Internationaal Arbeidsbureau.

Bij de studie van dit probleem dient men in aanmerking te nemen dat er, gezien de menigvuldige wetsvoorstellen die op dat gebied werden gedaan, een algemene tendenz is om te komen tot gespecialiseerde arbeidsrechtbanken, waar de arbeidscontrole en de arbeidsinspectie een bijzondere plaats zullen innemen.

Het is de bedoeling van uw commissie om, voor de sociale vrede, voor de orde, voor de bevordering van de eerlijke concurrentie en voor de toepassing van de gestemde sociale wetten, het geheel van de arbeidsinspectie en van de arbeidscontrole onder de loupe te laten nemen, ten einde zeer vlug een hervorming door te voeren.

Het vraagstuk van de arbeidspolitie, bijzonder in zake toepassing van de wetten op de arbeidsduur, op de zondagsrust en zelfs op de vrouwen- en kinderarbeid, speelt een zeer grote rol in zake bestrijding van de werkloosheid. Het regelmatig overtreden van de achturen-arbeidsdag en van de overeenkomsten in zake vermindering van arbeidsduur, belette vele arbeiders om normaal aan de arbeid te zijn. De Regering, die zo scherp de bestrijding van de werkloosheid in haar programma heeft geschreven, dient hier zeker haar bijzondere aandacht aan te wijden.

Alhoewel wij niet voor de nutteloze uitbreiding van de kaders van het staatspersoneel te vinden zijn, geloven wij toch dat er dringend een gunstige en normale oplossing dient gegeven aan dit probleem.

Behandeling der artikelen.

Amendementen van de heer Van den Daele.

Een amendement van de h. Van den Daele op artikel 28 van de tabel luidde als volgt :

« Lopende uitgaven.

17. — Toelage voor maatschappelijke en zedelijke hulp aan de vreemde arbeiders in België, voor 1956.

De tekst van deze littera en het uitgetrokken krediet wijzigen als volgt :

« Toelage voor maatschappelijke, zedelijke en godsdienstige hulp aan de vreemde arbeiders in België, voor 1956 : 1.000.000 frank. » Dit amendement, dat werd aangehouden,

tions des contrôleurs et des inspecteurs et qu'il favorise tout particulièrement la coordination en vue d'éviter toute perte de temps et toutes enquêtes inutiles de contrôleurs différents auprès du même employeur.

En effet, un entrepreneur peut recevoir, pour 22 affaires différentes, la visite d'un contrôleur; la plupart du temps, ces contrôleurs ressortissent à différents organismes. La coordination de ce contrôle serait d'une grande utilité pour un meilleur fonctionnement de ces services.

Nous estimons qu'il est nécessaire de procéder à une décentralisation régionale, la direction étant confiée à un inspecteur assisté de contrôleurs spécialisés dont il coordonnerait et suivrait les services.

En même temps, la délimitation des attributions entre les différentes inspections devrait être précisée pour que chacun connaisse exactement son terrain et puisse remplir entièrement sa fonction, dans les limites de ses attributions.

En outre, le statut de l'inspection sociale devrait être met en concordance avec la convention 81 du Bureau International du Travail.

Dans l'étude consacrée à ce problème, il faut tenir compte du fait que les différentes propositions de loi introduites dans ce domaine font ressortir une tendance générale de s'orienter vers des tribunaux du travail, dans lesquels le contrôle et l'inspection du travail seront appelés à remplir un rôle particulier.

Votre commission a l'intention, en vue de la paix sociale, de l'ordre, de la promotion de la concurrence loyale et de l'application des lois sociales votées, de soumettre l'ensemble de l'inspection du travail et du contrôle du travail à un examen approfondi, en vue d'en réaliser rapidement la réforme.

Le problème de la police du travail, tout particulièrement en matière d'application des lois sur la durée du travail, sur le repos du dimanche et même sur le travail des femmes et des enfants, présente une réelle importance dans la lutte contre le chômage. La violation régulière de la journée des huit heures et des conventions relatives à la diminution de la durée du travail a empêché beaucoup de travailleurs d'être normalement occupés. Ce problème mérite sans aucun doute une attention particulière de la part d'un gouvernement qui, en des termes si nets, a inscrit la lutte contre le chômage dans son programme.

Bien que nullement partisans d'une extension inutile des cadres du personnel de l'Etat, nous croyons cependant qu'il est urgent de donner une solution favorable et normale à ce problème.

Examen des articles.

Amendements de M. Van den Daele.

L'amendement de M. Van den Daele à l'article 28 du tableau était libellé comme suit :

« Dépenses courantes.

17. — Subvention pour l'aide sociale et morale aux travailleurs étrangers en Belgique, pour 1956.

« Modifier comme suit le texte de ce littéra et le crédit prévu :

« Subvention pour l'aide sociale, morale et religieuse aux travailleurs étrangers en Belgique, pour 1956, 1.000.000 de francs ». Cet amendement, réservé, fut discuté lors de la

werd in de laatste zitting van Uw Commissie, bij de voorlezing van het verslag, besproken. Verscheidene leden kwamen tussenbeide voor en tegen het amendement: Voor, om aan de vreemde arbeiders steun te geven op het gebied van het geloof; tegen, omdat er een werk bestaat, waarin alle opinies en organisaties zijn vertegenwoordigd en dat zich met het geheel van de ondersteuning van de vreemde arbeiders bezig houdt. — Het amendement werd met 12 tegen 10 stemmen verworpen.

* * *

Een amendement van de h. Van den Daele op artikel 21 van de tabel luidde als volgt:

« Toelagen voor sociale voorzorg.

4. — Toelage bestemd om bij te dragen tot de betaling der toelagen van de wet van 4 augustus 1930 betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders. Het krediet van: 600.000.000 frank brengen op: 750.000.000 frank ».

De h. Van den Daele legt breedvoerig het doel van zijn amendement uit. Het voorziet in een kredietvermeerdering van 150.000.000 frank ter beschikking te stellen van de Nationale Kas voor Kinderbijslagen, omdat er, volgens inlichtingen, een tekort van 147 miljoen zou zijn, buiten de subsidie van 600 miljoen, die in de begroting is ingeschreven.

Hij voert aan dat, volgens hem, de Staat verplicht is, ingevolge artikel 110 van de desbetreffende wet, het geheel van de tekorten van de Nationale Kas voor Kinderbijslagen te dekken.

De Minister roept daartegen art. 106 in, waarbij een maximumtoelage van 600 miljoen mag worden verleend.

Er ontstaat een betwisting over de verklaring, afgelegd door de Minister van Financiën, in een andere commissie. Deze verklaring wordt door twee leden op een bepaalde wijze geïnterpreteerd en door de Minister op een andere wijze.

Een lid verklaart dat het voorstel van de h. Van den Daele om het krediet te verhogen, in de grond gelijk geeft aan de Minister, wanneer deze verklaart dat er geen wettelijke verplichting is om meer dan 600 miljoen aan de Nationale Kas voor Kinderbijslagen te geven.

Het amendement van de heer Van den Daele wordt verworpen met 11 stemmen tegen 7.

De begroting in haar geheel werd met 12 tegen 6 stemmen aangenomen.

Uw Commissie keurde onderhavig verslag eenparig goed.

De Verslaggever,

L. MAJOR

De Voorzitter,

H. HEYMAN

lecture du rapport, au cours de la dernière réunion de la Commission. Plusieurs membres sont intervenus pour et contre l'amendement. Pour, en vue d'accorder une aide religieuse aux travailleurs étrangers; contre, parce qu'il existe une œuvre, dans laquelle toutes les opinions et organisations sont représentées et qui s'occupe de l'aide, dans son ensemble, aux travailleurs étrangers. L'amendement est repoussé par 12 voix contre 10.

* * *

Un amendement de M. Van den Daele à l'article 21 était libellé comme suit:

« Subventions de prévoyance sociale:

4. — Subvention destinée à contribuer au paiement des allocations de la loi du 4 août 1930 relative aux allocations familiales pour travailleurs salariés. Porter le crédit de: 600.000.000 francs à 750.000.000 francs ».

M. Van den Daele exposa l'objet de son amendement. Il prévoit une augmentation de crédit de 150.000.000 de francs à mettre à la disposition de la Caisse Nationale des Allocations Familiales parce que, d'après certains renseignements, il y aurait un déficit de 147 millions en dehors de la subvention de 600 millions inscrite au budget.

Il considère, qu'à son avis, l'Etat est tenu, en vertu de l'article 110, de couvrir l'ensemble des déficits de la Caisse Nationale des Allocations Familiales.

Le Ministre fait observer que l'article 106 prévoit une subvention ne pouvant dépasser 600 millions.

Une discussion surgit à propos de la déclaration faite par le Ministre des Finances dans une autre commission. Cette déclaration est interprétée dans un sens déterminé par deux commissaires et dans un autre par le Ministre.

Un membre fait remarquer que la proposition de M. Van den Daele, tendant à augmenter le crédit, donne, au fond, raison au Ministre lorsque celui-ci déclare qu'il n'y a pas d'obligation légale d'octroyer plus de 600 millions à la Caisse nationale des Allocations familiales.

L'amendement de M. Van den Daele est rejeté par 11 voix contre 7.

L'ensemble du budget est adopté par 12 voix contre 6.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité par votre Commission.

Le Rapporteur,

L. MAJOR

Le Président,

H. HEYMAN

BIJLAGE I.

ANNEXE I.

Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid.

Office National de Sécurité Sociale.

*Stand der inkomsten en uitgaven
voor de eerste 3 kwartalen 1955.*

*Situation des recettes et des dépenses
pour les 3 premiers trimestres 1955.*

TEKST	Ontvangsten Recettes	Uitgaven Stortingen aan de instellingen Dépenses Versements aux institutions	LIBELLE
1/55 Ontvangsten van bijdragen (met inbegrip van 1.024 miljoen als eerste maandelijkse provisie 2/55)	5.124.406.654		1/55 Recettes de cotisations (y compris 1.024 millions comme première provision mensuelle 2/55).
Ontvangsten van verhogingen en interesten	44.092.310		Recettes de majorations et intérêts.
2/55 Ontvangsten van bijdragen (met inbegrip van 1.062 miljoen als eerste maandelijkse provisie 3/55)	5.612.272.292	5.074.110.000	2/55 Recettes de cotisations (y compris 1.062 millions comme première provision mensuelle 3/55).
Ontvangsten van verhogingen en interesten	36.387.543		Recettes de majorations et intérêts.
3/55 Ontvangsten van bijdragen (met inbegrip van 1.132 miljoen als eerste maandelijkse provisie 4/55 en 1.238 miljoen als tweede maandelijkse provisie 4/55)	7.217.274.582 (1)	5.521.100.000	3/55 Recettes de cotisations (y compris 1.132 millions comme première provision mensuelle 4/55 et 1.238 millions comme deuxième provision mensuelle 4/55).
Ontvangsten van verhogingen en interesten	76.230.566		Recettes de majorations et intérêts.
Totaal der ontvangsten van bijdragen	17.953.953.528	7.523.837.439 (2)	Total des recettes de cotisations.
Totaal der ontvangsten van verhogingen en interesten	156.710.419		Total des recettes de majorations et intérêts.
Kosten voor beheer (geen definitief cijfer)		18.119.047.439	Frais de gestion (chiffre non définitif).
		90.000.000	
		18.209.047.439	
Aan de rechthebbende organismen op 31 december 1955 verschuldigd saldo		± 400.000.000	Solde dû aux organismes bénéficiaires au 31 décembre 1955.

Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid.

Office National de Sécurité Sociale.

Voorschotten uitgekeerd van 1 maart 1955 tot 31 december 1955.

Avances effectuées du 1er mars 1955 au 31 décembre 1955.

Rijkskas voor Rust- en Overlevingspensioenen	4.420.000.000
Rijksfonds voor Verzekering tegen Ziekte en Invaliditeit	3.715.000.000
Nationale Verrekenkas voor Gezinsvergoedingen	4.685.000.000
Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid	1.270.000.000
Rijkskas voor Jaarlijks Verlof	3.390.737.439
Toelagenfonds voor bedienden	585.000.000
Bestaanszekerheid	53.000.000
Bijzondere Kas voor Kindertoeslagen van de Diamantnijverheid	310.000
Totaal	18.119.047.439

C. N. des pensions de retraite et de survie	4.420.000.000
F. N. assurance maladie-invalidité	3.715.000.000
C. N. C. allocations familiales	4.685.000.000
O. N. du placement et du chômage	1.270.000.000
C. N. vacances annuelles	3.390.737.439
F. A. pour employés	585.000.000
Sécurité d'existence	53.000.000
Caisse spéciale allocations familiales d'amantaires	310.000
Total	18.119.047.439

P. S. — De stortingen welke van 1 januari tot 28 februari 1955 gedaan werden betreffen het dienstjaar 1954.

P. S. — Les versements effectués du 1er janvier au 28 février 1955 ont trait à l'exercice 1954.

(1) Zonder de storting van de Schatkist ten belope van 74.678.670 fr. (Subsidie van de Schatkist aan de werkgevers van bedienden in 1948.)

(2) Met inbegrip van 5.737.439 frank welke rechtstreeks door de binnenscheepvaart aan de R. J. V. gestort werden.

(1) Non compris le versement du Trésor de 74.678.670 francs. (Subvention du Trésor aux employeurs d'employés en 1948.)

(2) Y compris les 5.737.439 francs versés directement par la navigation intérieure à la C. N. V. A.

Nationaal Pensioenfonds der Mijnwerkers.*Toestand op 30 november 1955 (11 maand).**Ontvangsten :*

1. Bijdragen :

a) Bijdragen voor de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom, vroegtijdige dood en invaliditeit...	855.128.000
b) Bijdragen ontvangen in 1954 voor het jaarlijks verlof 1955 :	
Gewoon verlof...	439.257.000
Anciënniteitsverlof...	33.052.000
Aanvullend verlof ...	226.754.000

2. Rijkssubsidies...	—
3. Opbrengst van de belegde gelden ...	41.841.000
Mali ...	339.497.000
Totaal ...	1.935.529.000

Uitgaven :

1. Verstrekkingen ...	1.130.125.000
Verlofgeld 1954-1955 ...	778.404.000
2. Bestuurskosten ...	27.000.000
Totaal ...	1.935.529.000

Hulp- en Voorzorgskas voor Zeevarenden onder Belgische vlag.*Sector : Pensioenen.**Jaar 1955.**Ontvangsten :*

Saldo op 1 januari 1955 ...	1.934.150,52
Bijdragen ...	24.795.792,84
Staatstoelagen ...	11.100.925,25
Interesten ...	9.187.030,20
Allerlei ...	2.872.375,—
Totaal ...	49.890.273,81

Uitgaven :

Verstrekkingen ...	21.043.042,50
Administratiekosten ...	835.681,80
Allerlei ...	26.890.200,45
Boni ...	1.121.349,06
Totaal ...	49.890.273,81

*Sector : Ziekte.**Jaar 1955.**Ontvangsten :*

Saldo 1954 ...	1.187.402,27
Bijdragen ...	12.983.499,16
Staatstoelagen ...	1.036.854,99
Interesten ...	—
Allerlei ...	—
Totaal ...	15.207.756,42

Uitgaven :

Verstrekkingen ...	13.821.533,30
Administratiekosten ...	374.488,91
Allerlei ...	630.815,20
Boni ...	380.919,01
Totaal ...	15.207.756,42

Fonds National de Retraite des Ouvriers mineurs.*Situation au 30 novembre 1955 (11 mois).**Recettes :*

1. Cotisations :

a) Cotisations de l'assurance vieillesse, décès prématuré et invalidité...	855.128.000
b) Cotisations perçues en 1954 pour vacances annuelles de 1955 :	
Vacances ordinaires ...	439.257.000
Vacances d'ancienneté ...	33.052.000
Congés complémentaires...	226.754.000

2. Subsidies de l'Etat ...	—
3. Rendement des fonds placés ...	41.841.000
Mali ...	339.497.000
Total ...	1.935.529.000

Dépenses :

1. Prestations ...	1.130.125.000
Pécules de vacances 1954-1955 ...	778.404.000
2. Frais d'administration ...	27.000.000
Total ...	1.935.529.000

Caisse de Prévoyance et de Secours pour les Marins naviguant sous pavillon belge.*Secteur : Pensions.**Année 1955.**Recettes :*

Salde au 1 ^{er} janvier 1955 ...	1.934.150,52
Cotisations ...	24.795.792,84
Subventions de l'Etat ...	11.100.925,25
Intérêts ...	9.187.030,20
Divers... ..	2.872.375,—
Total ...	49.890.273,81

Dépenses :

Prestations ...	21.043.042,50
Frais d'administration ...	835.681,80
Divers... ..	26.890.200,45
Boni ...	1.121.349,06
Total ...	49.890.273,81

*Secteur : Maladie.**Année 1955.**Recettes :*

Salde 1954 ...	1.187.402,27
Cotisations ...	12.983.499,16
Subsidies de l'Etat ...	1.036.854,99
Intérêts ...	—
Divers... ..	—
Total ...	15.207.756,42

Dépenses :

Prestations ...	13.821.533,30
Frais d'administration ...	374.488,91
Divers... ..	630.815,20
Boni ...	380.919,01
Total ...	15.207.756,42

Sector : Werkloosheid.*Jaar 1955.**Ontvangsten :*

Saldo (1 januari 1955)	602.069,66
Bijdragen	3.841.739,46
Staatstoelagen... ..	3.316.373,73
Allerlei... ..	1.238.260,54
Totaal	8.998.443,39

Uitgaven :

Prestaties	7.741.503,35
Administratiekosten	767.310,65
Boni	489.629,39
Totaal	8.998.443,39

Rijksfonds voor Verzekering tegen Ziekte en Invaliditeit.**A. — Geraamde ontvangsten voor de verzekeringsorganismen over het eerste semester 1955.****I. — Wettelijke bijdragen (arbeidsongevallen inbegrepen) :**

a) R. M. Z.	2.190.123.180
b) R. M. Z. — Luik	62.580
	2.190.185.760
c) N. P. F. M.	195.544.356

Totaal der wettelijke bijdragen 2.385.730.116

II. — Subsidies :

16 % op de bijdragen voor het R.M.Z. (a+b)	350.429.722
66 % op de bijdragen N. P. F. N. (c)	129.059.275

Totaal (I en II) 2.865.219.113

Afhouding van de lasten van de R. V. Z. I. 26.609.880

Onder de verzekeringsorganismen te verdelen bedrag (art. 6, besluit Regent 21-3-1945) 2.838.609.233

III. — Subsidies voor ontbrekende werklozenbijdragen. 202.018.165

IV. — Aanvullende bijdragen... .. 32.183.053

V. — Bijdragen voor voortgezette verzekering 844.553

Totaal van de ontvangsten der verzekeringsorganismen... .. 3.073.655.004

B. — Uitslagen.

Totale ontvangsten van de verzekeringsorganismen ... 3.073.655.004

Totale uitgaven van de verzekeringsorganismen ... 3.246.114.463

Uitslag Mali 172.459.459

Er wordt geen rekening gehouden met de verhoging van het aantal in de loop van het eerste semester 1955 niet betaalde rekeningen. Het bedrag van de verhoging wordt op 135 miljoen frank geraamd. Dienvolgens kan er voor de zes maanden een deficit van 172 miljoen frank + 135 miljoen frank of ± 307 miljoen frank in het vooruitzicht worden gesteld.

Secteur : Chômage.*Année 1955.**Recettes :*

Solde au 1 ^{er} janvier 1955	602.069,66
Cotisations... ..	3.841.739,46
Subsides de l'Etat	3.316.373,73
Divers	1.238.260,54
Total	8.998.443,39

Dépenses :

Prestations... ..	7.741.503,35
Frais d'administration	767.310,65
Boni... ..	489.629,39
Total	8.998.443,39

Fonds National Assurance Maladie-Invalidité.**A. — Recettes prévues pour les organismes assureurs pour le 1er semestre 1955.****I. — Cotisations légales (y compris accidents du travail) :**

a) O. N. S. S.	2.190.123.180
b) O. N. S. S. — Lège	62.580
	2.190.185.760
c) F. N. R. O. M.	195.544.356

Total des cotisations légales 2.385.730.116

II. — Subventions :

16 % sur cotisations O. N. S. S. (a + b)	350.429.722
66 % sur cotisations F. N. R. O. M. (c)	129.059.275

Total (I et II) 2.865.219.113

Déduction des charges du F. N. A. M. I. 26.609.880

Montant à répartir entre les Organismes Assureurs (art. 6., arr. Rég. 21-3-1945) 2.838.609.233

III. — Subventions pour défaut de cotisations chômeurs 202.018.165

IV. — Cotisations complémentaires 32.183.053

V. — Cotisations d'assurance continuée 844.553

Total des recettes des Organismes Assureurs ... 3.073.655.004

B. — Résultats.

Recettes totales des Organismes Assureurs... .. 3.073.655.004

Dépenses totales des Organismes Assureurs... .. 3.246.114.463

Résultat Mali 172.459.459

Il n'est pas tenu compte de l'augmentation du nombre des factures non payées au cours du premier semestre 1955. Le montant de l'augmentation est évalué à 135 millions de francs. En conséquence, le déficit des six mois peut être estimé à 172 millions de francs + 135 millions de francs, soit ± 307 millions de francs.

Rijksfonds voor Verzekering tegen Ziekte en Invaliditeit.

Voorlopig overzicht van de uitgaven
welke voor het eerste semester 1955 door de verzekeringsorganismen
werden vastgelegd.

Verstrekingen :	Bedragen
Ziekteverzorging :	
Honoraria	350.362.022
Geneesmiddelen	386.912.237
Speciale zorgen	300.432.443
Hospitalisatie	165.779.569
Heelkunde	153.124.237
Moederschap	82.426.366
Kanker	23.889.229
Tuberculose	130.742.536
Poliomyelitis	1.000.797
Geestesziekten	2.773.872
Revalidatie	142.940
Verpleegsters-bezoeksters	30.800.604
Geneesheren adviseurs	34.544.473
Ziekenbezoek	7.012.873
Totaal ziekteverzorging	1.669.944.198
Vergoedingen :	
Primaire ongeschiktheid	746.149.277
Invaliditeit 1 ^{ste} periode	104.459.521
Invaliditeit 2 ^{de} periode	406.333.553
Rust bij bevalling	39.847.925
Overlijden	25.604.609
Totaal der vergoedingen	1.322.394.885
Totaal der verstrekingen	2.992.339.083
Administratie kosten	253.775.380
Algemeen totaal der uitgaven	3.246.114.463

Nationale Verrekenkas voor Gezinsvergoedingen.**Gezinsvergoedingen voor loonarbeiders.**

Eerste semester 1955 : gekende uitslagen.
Tweede semester 1955 : ramingen.

<i>Ontvangsten (in millioenen) :</i>	
Bijdragen	6.500,75
Rijkssubsidies	600,00
Mali	229,25
Totaal	7.330,00
<i>Uitgaven (in millioenen) :</i>	
Verstrekingen	7.082,00
Administratiekosten	153,75
Andere uitgaven	94,25
Totaal	7.330,00

Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid.

Bedrag der ontvangsten en uitgaven op 30 september 1955 (1).

<i>Ontvangsten :</i>	
Bijdragen	1.216.681.677,50
Rijkssubsidies	3.210.000.000,—
Andere ontvangsten	4.126.414,92
Totaal	4.467.945.819,42
<i>Uitgaven :</i>	
Verstrekingen	3.185.207.002,73
Administratiekosten	325.120.353,46
Andere uitgaven	941.279.991,81
Boni	16.338.471,42
Totaal	4.467.945.819,42

(1) In deze tabel werd er geen rekening gehouden met de beschikbare gelden van vorige dienstjaren.

Fonds National Assurance Maladie-Invalidité.

Récapitulation provisoire des dépenses engagées
par les organismes assureurs pour le 1er semestre 1955.

Services :	Montants
Soins de santé :	
Honoraires	350.362.022
Médicaments	386.912.237
Soins spéciaux	300.432.443
Hospitalisation	165.779.569
Chirurgie	153.124.237
Maternité	82.426.366
Cancer	23.889.229
Tuberculose	130.742.536
Poliomyélite	1.000.797
Maladies mentales	2.773.872
Rééducation	142.940
Infirmières visiteuses	30.800.604
Médecins-Conséil	34.544.473
Visites de malades	7.012.873
Total soins de santé	1.669.944.198
Indemnités :	
Incapacité primaire	746.149.277
Invalidité 1 ^{re} période	104.459.521
Invalidité 2 ^e période	406.333.553
Repos accouchement	39.847.925
Décès	25.604.609
Total des indemnités	1.322.394.885
Total des prestations	2.992.339.083
Frais administratifs	253.775.380
Total général des dépenses	3.246.114.463

Caisse Nationale de Compensation pour Allocations Familiales.**Allocations familiales pour travailleurs salariés.**

Premier semestre 1955 : résultats acquis.
Deuxième semestre 1955 : prévisions.

<i>Recettes (en millions) :</i>	
Cotisations	6.500,75
Subsidies de l'Etat	600,00
Mali	229,25
Total	7.330,00
<i>Dépenses (en millions) :</i>	
Prestations	7.082,00
Frais d'administration	153,75
Autres dépenses	94,25
Total	7.330,00

Office National du Placement et du Chômage.

Montant des recettes et dépenses au 30 septembre 1955 (1).

<i>Recettes :</i>	
Cotisations	1.216.681.677,50
Subsidies de l'Etat	3.210.000.000,—
Autres recettes	4.126.414,92
Total	4.467.945.819,42
<i>Dépenses :</i>	
Prestations	3.185.207.002,73
Frais d'administration	325.120.353,46
Autres dépenses	941.279.991,81
Boni	16.338.471,42
Total	4.467.945.819,42

(1) Dans ce tableau on n'a pas tenu compte des disponibilités d'exercices antérieurs.

Nationale Onderlinge Kas voor Kindertoeslagen.**Kindertoeslagen aan niet-loontrekkenden.***Eerste semester 1955.**Ontvangsten (in millioenen) :*

Bijdragen	547,8
Rijkssubsidies	52,5
Mali.....	27,1
Totaal	627,4

Uitgaven (in millioenen) :

Verstrekingen	588
Administratiekosten	39,4
Totaal	627,4

Rijkskas voor Jaarlijks Verlof.**Budgetaire ontvangsten en uitgaven per 30 september 1955.***Ontvangsten :*

Functionele ontvangsten.....	3.150.959.848,97
Financiële inkomsten.....	26.518.659,90
Andere ontvangsten	208.312.888,30
Saldo	301.545.060,61
Totaal	3.687.336.457,78

Uitgaven :

Prestaties	3.490.190.184,24
Administratiekosten	30.256.407,46
Andere uitgaven	166.889.866,08
Totaal	3.687.336.457,78

Rijkskas voor Rust- en Overlevingspensioenen.*Ontvangsten :*

Bijdragen	6.899.546.071,80
Tussenkost van de Staat	2.860.669.000,—
Interesten op belegde fondsen	34.187.734,55
Totaal	9.794.402.806,35

Uitgaven :

Pensioenen	8.877.740.021,49
Betalingskosten	35.406.241,—
Administratiekosten	22.457.543,51
Saldo	858.799.000,35
Totaal	9.794.402.806,35

Caisse Mutuelle Nationale pour Allocations Familiales.**Allocations familiales aux non salariés.***Premier semestre 1955.**Recettes (en millions) :*

Cotisations.....	547,8
Subventions de l'Etat	52,5
Mali.....	27,1
Total	627,4

Dépenses (en millions) :

Prestations.....	588
Frais d'administration	39,4
Total	627,4

Caisse Nationale des Vacances Annuelles.**Recettes et dépenses budgétaires au 30 septembre 1955.***Recettes :*

Recettes fonctionnelles	3.150.959.848,97
Revenus financiers	26.518.659,90
Autres recettes	208.312.888,30
Solde	301.545.060,61
Total	3.687.336.457,78

Dépenses :

Prestations.....	3.490.190.184,24
Dépenses administratives	30.256.407,46
Autres dépenses	166.889.866,08
Total	3.687.336.457,78

Caisse Nationale de Pensions de Retraite et de Survie.*Recettes :*

Cotisations	6.899.546.071,80
Intervention de l'Etat	2.860.669.000,—
Intérêts sur fonds placés	34.187.734,55
Total	9.794.402.806,35

Dépenses :

Pensions	8.877.740.021,49
Frais de paiement	35.406.241,—
Frais d'administration	22.457.543,51
Saldo	858.799.000,35
Total	9.794.402.806,35

Toelagenfonds voor Bedienden.

Waarschijnlijke stand van de werkingsrekening van het dienstjaar 1955 voor het beheer « besluitwet van 28 december 1944 ».

<i>Debet :</i>	
<i>Afhouding :</i>	
ten voordele van het beheer « Wet van 18 juni 1930 »	49.000.000,00
ten voordele der verzekeringsinstellingen « Pensioenen » getroffen door « arbeidsongevallen en beroepsziekten »	770.000,00
<i>Sociale uitgaven :</i> aanvullende pensioenen en bijkomende renten... ..	725.524.588,75
<i>Bijdragen :</i> terugbetalingen aan de openbare besturen (gemeentepersoneel)... ..	5.349.276,70
<i>Administratieve uitgaven :</i> Uitgiftetaksen der assig-naties uitgegeven door de Rijkskas voor Rust- en Overlevingspensioenen... ..	2.892.689,90
Tussenkost in de werkingskosten van de R.K.R.O.P.	1.750.000,00
Tussenkost in de werkingskosten van de R.M.Z. ...	3.500.000,00
Financiële lasten	376.211,93
<i>Batig saldo</i>	5.472.863,70
 <i>Credit.</i>	
<i>Bijdragen :</i>	
Aandeel in de ontvangsten van de R.M.Z. en verdeling der pensioenbijdragen « getroffen door arbeidsongevallen en beroepsziekten »... ..	715.000.000,00
 <i>Rechtstreeks bij T.F.B. gestorte bijdragen :</i>	
a) ingevolge de toepassing van artikel 4, 2°, van de wet van 20 mei 1949 (gemeentepersoneel)... ..	1.673.247,48
b) gestort door het Ministerie van Landsverdediging (wet van 14 juli 1951, art. 10)	1.561.476,00
c) ingevolge de toepassing van de wet van 12 november 1953 (ten gunste van sommige titularissen van openbare ambten)... ..	907,50
	3.235.630,98
Financiële winsten (geboekt door het T.F.B.) en door de R.M.Z. geboonifieerde interesten	76.400.000,00
 Totaal	794.635.630,98
Werkelijke reserve op 31 dec. 1954. 1.993.956.852,78	
Credietsaldo voor het dienstjaar 1955 (raming)	+ 5.472.863,70
 Waarschijnlijke reserve op 31 december 1955	1.999.429.716,48
 Totaal	794.635.630,98

Fonds d'Allocations pour Employés.

Situation probable du compte de mouvement de l'exercice 1955 de la gestion « arrêté-loi du 28 décembre 1944 ».

<i>Débit :</i>	
<i>Prélèvement :</i>	
au profit de la gestion « Loi du 18 juin 1930 »... ..	49.000.000,00
au profit des organismes assureurs pension « Acci-dentés du Travail et Maladies professionnelles ».	770.000,00
<i>Dépenses sociales :</i> compléments de pension et supplé-ment de rente	725.524.588,75
<i>Cotisations :</i> remboursements effectués aux Adminis-trations publiques (Personnel communal)	5.349.276,70
<i>Dépenses administratives :</i> Taxes d'émission des assi-gnations créées par la Caisse Nationale des Pen-sions de Retraite et de Survie... ..	2.892.689,90
Participation dans les frais de fonctionnement de la C. N. P. R. S.	1.750.000,00
Participation dans les frais de fonctionnement de l'O. N. S. S.	3.500.000,00
Charges financières	376.211,93
<i>Solde favorable</i>	5.472.863,70
 <i>Crédit :</i>	
<i>Cotisations :</i>	
Quote-part dans les recettes de l'O.N.S.S. et ré-partition des cotisations pension « Acc.dentés du Travail et Maladies professionnelles »... ..	715.000.000,00
 <i>Cotisations versées directement au F.A. :</i>	
a) provenant de l'application de l'ar-ticle 4, 2°, de la loi du 20 mai 1949 (personnel communal)	1.673.247,48
b) versées par le Ministère de la Défense Nationale (loi du 14 juillet 1951, art. 10)	1.561.476,00
c) provenant de l'application de la loi du 12 novembre 1953 (en faveur de certains titulaires de fonctions publiques)	907,50
	3.235.630,98
Profits financiers (réalisés par le F.A.) et intérêts bonifiés par l'O. N. S. S.	76.400.000,00
 Totaal	794.635.630,98
Réserve réelle au 31 décembre 1954. 1.993.956.852,78	
Solde créditeur de l'exercice 1955 (prévision)... ..	+ 5.472.863,70
 Réserve probable au 31 déc. 1955... ..	1.999.429.716,48
 Total	794.635.630,98

Toelagenfonds voor Bedienden.

Waarschijnlijke stand van de werkingsrekening over het dienstjaar 1955
voor het beheer « wet van 19 juni 1950 ».

<i>Debet :</i>	
<i>Sociale uitgaven :</i>	
In 1955 betaalde toelagen en weduwerenten	141.462.907,90
<i>Administratieve uitgaven :</i>	
Uitgiftetaksen der assignaties uitgegeven door het Toelagenfonds... ..	1.167.829,00
Financiële lasten	246.355,93
Afschrijving op materieel en meubilair	11.878,20
Algemene kosten van het dienstjaar	3.800.000,00
Totaal	146.688.971,03
Werkelijke reserve op 31 december 1954	208.005.565,34
Debetsaldo van het dienstjaar 1955 (raming)	73.246.150,18
Waarschijnlijke reserve op 31 december 1955	134.759.415,16

Credit.

<i>Bijdragen en kapitalen :</i>	
Werkgevers- en persoonlijke bijdragen (afhouding van het aandeel in de ontvangsten van de R. M. Z.)	49.000.000,00
Rechtstreeks door het T. F. B. ont- vangen bijdragen	537.900,06
... ..	49.537.900,06
Kapitaal ontvangen in toepassing van artikel 14 van de wet van 18 juni 1930	14.357.858,45
Vergoedingskapitalen (art. 56, idem)	245.062,34
<i>Allerlei :</i>	
Tegeldmaking van reeds afgeschreven kantoor- materieel	2.000,00
Financiële winsten	9.300.000,00
Debetsaldo van het dienstjaar	73.246.150,18
Totaal	146.688.971,03

Nationale Kas voor Bediendenpensioenen.*Jaar 1955.**Ontvangsten :*

In 1955 geïnde premïën	614.971.000,—
In 1955 geïnde inkomsten van beleggingen	359.532.000,—
« Rijksbijdrage », in 1955 door het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg terugbetaald	17.248.000,—
Totaal	991.751.000,—

Uitgaven :

In 1955 betaalde administratiekosten	19.929.000,—
In 1955 ten laste van de Nationale Kas voor Bedienden- pensioenen uitgekeerde renten en kapitalen	77.875.000,—
« Rijksbijdragen » in 1955 voor rekening van het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg betaald	19.112.000,—
Saldo... ..	874.835.000,—
Totaal	991.751.000,—

Fonds d'Allocations pour Employés.

Situation probable du compte de mouvement de l'exercice 1955
de la gestion « loi du 18 juin 1930 ».

<i>Débit :</i>	
<i>Dépenses sociales :</i>	
Allocations et rentes de veuve payées en 1955	141.462.907,90
<i>Dépenses administratives :</i>	
Taxes d'émission des assignations créées par le Fonds d'Allocations	1.167.829,00
Charges financières	246.355,93
Amortissement sur matériel et mobilier	11.878,20
Frais généraux de l'exercice	3.800.000,00
Total	146.688.971,03
Réserve réelle au 31 décembre 1954	208.005.565,34
Solde débiteur de l'exercice 1955 (prévision)	73.246.150,18
Réserve probable au 31 décembre 1955	134.759.415,16

Crédit :

<i>Contribution et capitaux :</i>	
Contributions patronales et person- nelles (prélèvement sur notre quote- part de l'O. N. S. S.)	49.000.000,00
Contributions reçues directement par le F. A.	537.900,06
... ..	49.537.900,06
Capitaux reçus en application de l'article 14 de la loi du 18 juin 1930	14.357.858,45
Capitaux de compensation (art. 56, idem)	245.062,34
<i>Divers :</i>	
Réalisation de matériel de bureau déjà amorti	2.000,00
Profits financiers	9.300.000,00
Solde débiteur de l'exercice	73.246.150,18
Total	146.688.971,03

Caisse Nationale des Pensions pour Employés.*Année 1955.**Recettes :*

Primes encaissées	614.971.000,—
Revenus des placements	359.532.000,—
« Contribution-Etat » remboursées en 1955 par le Ministère du Travail et de la Prévoyance sociale	17.248.000,—
Total	991.751.000,—

Dépenses :

Frais d'administration	19.929.000,—
Rentes et capitaux	77.875.000,—
« Contributions-Etat » payées en 1955 pour le compte du Ministère du Travail et de la Prévoyance sociale	19.112.000,—
Solde... ..	874.835.000,—
Total	991.751.000,—

BIJLAGE II.

Spéciale pensioenregeling voor de mijnwerkers en de er mee gelijkgestelden.

Antal gerechtigden.

ANNEXE II.

Régime spécial de retraite des ouvriers mineurs et assimilés.

Nombre de bénéficiaires.

Einde A fin	Gewezen arbeiders Anciens ouvriers							Weduwen Veuves			Kinder- en wezentoeelage Allocation pour enfants et orphelins	Algemeen totaal Total général
	Ouderdomspensioen Pension de vieillesse			Invaliditeitspensioen Pension d'Invalidité			Bijkomende bepaling Disposition additionnelle	Overlevings- pensioen Pension de survie	Ouderdoms- pensioen Pension de vieillesse	Totaal Total		
	Vervroegd Anticipée	Normaal Normale	Totaal Total	Art. 36	Art. 96bis	Totaal Total						
1944	—	35.949	35.949	12.316	—	12.316	14	12.198	15.849	28.047	6.219	82.545
1945	1.193	36.137	37.330	12.848	—	12.848	14	12.709	16.486	29.195	6.251	85.638
1946	2.305	36.459	38.764	14.084	—	14.084	12	12.016	18.024	30.040	5.275	88.175
1947	3.689	36.376	40.065	14.409	—	14.409	7	11.960	19.218	31.178	1.036	86.695
1948	7.657	36.485	44.142	13.494	—	13.494	6	12.107	20.055	32.162	584	90.388
1949	8.118	36.716	44.834	15.876	—	15.876	5	12.537	20.718	33.255	567	94.537
1950	8.330	37.142	45.472	17.386	—	17.386	5	12.959	21.598	34.557	594	98.014
1951	8.614	37.660	46.274	18.415	—	18.415	5	13.388	22.433	35.821	2.115	102.630
1952	8.548	36.862	45.410	20.432	741	21.173	4	13.764	23.131	36.895	2.057	105.539
1953	8.377	36.573	44.950	22.142	591	22.733	4	14.233	23.765	37.998	2.145	107.830
1954	7.925	36.627	44.552	23.548	450	23.998	4	14.590	24.443	39.023	2.125	109.712
1955 (1)	7.261	36.739	44.000	24.945	334	25.279	2	14.804	25.139	39.943	2.093	111.317

(1) Voorlopig. — Provisoire.

Weduwen gerechtigd op een overlevingspensioen op 31 december 1954.

Ouderdom	Aantal
Jonger dan 45 jaar	2.150
van 45 tot 54 jaar	6.337
van 55 tot 59 jaar	5.070
60 jaar en meer	1.033
	14.590

Het is niet mogelijk het achtbaar lid de statistische gegevens mede te delen betreffende de financiële tussenkomst van het Rijk in de betaling van pensioenen aan weduwen waarvan de echtgenoot bij het overlijden, de voordelen genoot van een invaliditeitspensioen; de wet maakt geen onderscheid tussen de weduwen van invaliden en andere weduwen.

Aantal mijnwerkers en er mee gelijkgestelden.

Toegelaten tot het genot van een invaliditeitspensioen in de loop van het jaar :

1930	1.505
1931	1.450
1932	1.771
1933	1.764
1934	1.955
1935	2.147
1936	1.892
1937	1.543
1938	1.935
1939	2.043
1940	1.275
1941	1.180
1942	1.596
1943	2.614
1944	4.894
1945	2.653
1946	3.231
1947	3.037
1948	2.779
1949	4.276
1950	3.517
1951	3.165
1952	4.861 (1)
1953	3.587
1954	3.303
1955	—

Speciale pensioenregeling voor de mijnwerkers en de er mee gelijkgestelden.

Aantal der verworpen invaliditeitspensioen aanvragen, om reden dat de aanvrager niet aan het vereist dienstminimum voldeed.

In : 1945	125
1946	260
1947	364
1948	402
1949	777
1950	880
1951	827
1952	1.197
1953	1.297
1954	1.281

(1) Inbegrepen 901 oud-titularissen van een ouderdomspensioen, op nieuw toegelaten tot het genot van een invaliditeitspensioen krachtens artikel 96bis (wet van 6 maart 1952).

Veuves bénéficiaires d'une pension de survie à la date du 31 décembre 1954.

Age	Nombre
Moins de 45 ans	2.150
45 à 54 ans	6.337
55 à 59 ans	5.070
60 ans et plus	1.033
	14.590

Il n'est pas possible de donner à l'honorable membre les renseignements statistiques relatifs à l'intervention financière de l'Etat pour le paiement des pensions aux veuves dont le mari est décédé en étant bénéficiaire d'une pension d'invalidité, la loi ne faisant aucune distinction entre les veuves d'invalides et les autres veuves.

Nombre d'ouvriers mineurs et assimilés.

Admis au bénéfice d'une pension d'invalidité au cours de l'année :

1930	1.505
1931	1.450
1932	1.771
1933	1.764
1934	1.955
1935	2.147
1936	1.892
1937	1.543
1938	1.935
1939	2.043
1940	1.275
1941	1.180
1942	1.596
1943	2.614
1944	4.894
1945	2.653
1946	3.231
1947	3.037
1948	2.779
1949	4.276
1950	3.517
1951	3.165
1952	4.861 (1)
1953	3.587
1954	3.303
1955	—

Régime spécial de retraite des ouvriers mineurs et assimilés.

Nombre de demandes de pensions d'invalidité rejetées, pour le motif que le demandeur ne réunissait pas le minimum de services requis.

En : 1945	125
1946	260
1947	364
1948	402
1949	777
1950	880
1951	827
1952	1.197
1953	1.297
1954	1.281

(1) Y compris 901 anciens titulaires d'une pension de vieillesse, réadmis au bénéfice d'une pension d'invalidité en vertu de l'article 96bis (loi du 6 mars 1952).

Année de naissance des bénéficiaires
d'une pension d'invalidité.

Décédés.

[illegible]

**Rijksbijdrage voor de invaliditeitspensioenen
der mijnwerkers en de er mee gelijkgestellten.**

(In miljoenen frank)

[illegible]

**Bijzonder pensioenstelsel
voor de mijnwerkers en de er mee gelijkgestellten.**

Jaarlijks bedrag der pensioenen.

Ouderdomspensiønen.

Contribution de l'Etat dans les pensions d'invalidité des ouvriers mineurs et assimilés.

(en millions de francs)

[illegible]

Régime spécial de retraite des ouvriers mineurs et assimilés.

Montant annuel des pensions.

Pensions de vicillesse.

[illegible]

Invaliditeitspensioenen.

Pension d'invalidité.

[illegible]

Bijzonder pensioenstelsel voor de mijnwerkers en de er mee gelijkgestellten.

Evolutie van de pensioenbedragen.

Weduwenpensioenen.

I. — Overlevingspensioenen.

1 maart 1947 :

Renten + rentetoeslag + bijslag :

van 1.300 frank voor de weduwen jonger dan 45 jaar;
van 3.000 frank voor de weduwen van 45 tot 54 jaar;
van 6.400 frank voor de weduwen van 55 jaar en meer.

1 januari 1948 :

Renten + rentetoeslag + bijslag :

van 1.300 frank voor de weduwen jonger dan 45 jaar;
van 3.600 frank voor de weduwen van 45 tot 54 jaar;
van 6.400 frank voor de weduwen van 55 tot 59 jaar;
van 8.700 frank voor de weduwen van 60 jaar en meer

1 januari 1949 :

Renten + rentetoeslag + bijslag :

van 1.500 frank voor de weduwen jonger dan 45 jaar;
van 3.450 frank voor de weduwen van 45 tot 54 jaar;
van 7.350 + 1.200 = 8.550 frank voor de weduwen van 55 tot 59 jaar;
van 10.005 + 1.200 = 11.205 frank voor de weduwen van 60 jaar en meer.

1 januari 1951 :

Renten + rentetoeslag + bijslag :

van 1.500 frank voor de weduwen jonger dan 45 jaar;
van 3.450 frank voor de weduwen van 45 tot 54 jaar;
van 8.550 frank voor de weduwen van 55 tot 59 jaar;
van 11.205 frank voor de weduwen van 60 jaar en meer.

1 mei 1951 :

Renten + rentetoeslag + bijslag :

van 2.100 frank voor de weduwen jonger dan 45 jaar;
van 4.500 frank voor de weduwen van 45 tot 54 jaar;
van 9.720 frank voor de weduwen van 55 tot 59 jaar;
van 12.360 frank voor de weduwen van 60 jaar en meer.

1 oktober 1951 :

Renten + rentetoeslag + bijslag :

van 2.400 frank voor de weduwen jonger dan 45 jaar;
van 4.800 frank voor de weduwen van 45 tot 54 jaar;
van 10.020 frank voor de weduwen van 55 tot 59 jaar;
van 12.660 frank voor de weduwen van 60 jaar en meer.

1 april 1952 :

Pensioen (forfaitair bedrag) :

van 6.000 frank voor de weduwen jonger dan 45 jaar;
van 8.100 frank voor de weduwen van 45 tot 54 jaar;
van 11.400 frank voor de weduwen van 55 tot 59 jaar;
van 13.800 frank voor de weduwen van 60 jaar en meer.

1 januari 1953 :

Pensioen (forfaitair bedrag) :

van 6.240 frank voor de weduwen jonger dan 45 jaar;
van 8.430 frank voor de weduwen van 45 tot 54 jaar;
van 11.880 frank voor de weduwen van 55 tot 59 jaar;
van 14.370 frank voor de weduwen van 60 jaar en meer.

1 juli 1954 :

Pensioen (forfaitair bedrag) :

van 6.720 frank voor de weduwen jonger dan 45 jaar;
van 9.072 frank voor de weduwen van 45 tot 54 jaar;
van 12.780 frank voor de weduwen van 55 tot 59 jaar;
van 15.444 frank voor de weduwen van 60 jaar en meer.

II. — Ouderdomspensioenen.

Sedert 1 februari 1945 :

50 % van het ouderdomspensioen toegekend of verleenbaar aan de echtgenoot.

Régime spécial de retraite des ouvriers mineurs et assimilés.

Evolution des taux.

Pensions des veuves.

I. — Pensions de survie.

1er mars 1947 :

Rentes + majoration de rente + suppléments :

de 1.300 francs pour veuves âgées de moins de 45 ans;
de 3.000 francs pour veuves âgées de 45 à 54 ans;
de 6.400 francs pour veuves âgées de 55 ans et plus.

1er janvier 1948 :

Rentes + majoration de rente + supplément :

de 1.300 francs pour veuves âgées de moins de 45 ans;
de 3.600 francs pour veuves âgées de 45 à 54 ans;
de 6.400 francs pour veuves âgées de 55 à 59 ans;
de 8.700 francs pour veuves âgées de 60 ans et plus.

1er janvier 1949 :

Rentes + majoration de rente + supplément :

de 1.500 francs pour veuves âgées de moins de 45 ans;
de 3.450 francs pour veuves âgées de 45 à 54 ans;
de 7.350 + 1.200 = 8.550 francs pour veuves âgées de 55 à 59 ans;
de 10.005 + 1.200 = 11.205 francs pour veuves âgées de 60 ans et plus.

1er janvier 1951 :

Rentes + majoration de rente + supplément :

de 1.500 francs pour veuves âgées de moins de 45 ans;
de 3.450 francs pour veuves âgées de 45 à 54 ans;
de 8.550 francs pour veuves âgées de 55 à 59 ans;
de 11.205 francs pour veuves âgées de 60 ans et plus.

1er mai 1951 :

Rentes + majoration de rente + supplément :

de 2.100 francs pour veuves âgées de moins de 45 ans;
de 4.500 francs pour veuves âgées de 45 à 54 ans;
de 9.720 francs pour veuves âgées de 55 à 59 ans;
de 12.360 francs pour veuves âgées de 60 ans et plus.

1er octobre 1951 :

Rentes + majoration de rente + supplément :

de 2.400 francs pour veuves âgées de moins de 45 ans;
de 4.800 francs pour veuves âgées de 45 à 54 ans;
de 10.020 francs pour veuves âgées de 55 à 59 ans;
de 12.660 francs pour veuves âgées de 60 ans et plus.

1er avril 1952 :

Pension (taux forfaitaire) :

de 6.000 francs pour veuves âgées de moins de 45 ans;
de 8.100 francs pour veuves âgées de 45 à 54 ans;
de 11.400 francs pour veuves âgées de 55 à 59 ans;
de 13.800 francs pour veuves âgées de 60 ans et plus.

1er janvier 1953 :

Pension (taux forfaitaire) :

de 6.240 francs pour veuves âgées de moins de 45 ans;
de 8.430 francs pour veuves âgées de 45 à 54 ans;
de 11.880 francs pour veuves âgées de 55 à 59 ans;
de 14.370 francs pour veuves âgées de 60 ans et plus.

1er juillet 1954 :

Pension (taux forfaitaire) :

de 6.720 francs pour veuves âgées de moins de 45 ans;
de 9.072 francs pour veuves âgées de 45 à 54 ans;
de 12.780 francs pour veuves âgées de 55 à 59 ans;
de 15.444 francs pour veuves âgées de 60 ans et plus.

II. — Pensions de vieillesse.

Depuis le 1er février 1945 :

50 % de la pension de vieillesse attribuée ou attribuable au mari.

BIJLAGE III.

ANNEXE III.

Verdeling per bedrijfstak van de in de loop van het jaar 1955
verleende arbeidsvergunningen.

Répartition par branche d'activité des permis de travail
délivrés au cours de l'année 1955.

Code- nummer — N° de code	Sectoren — Secteurs	Inwijking — Immigration			Zonder inwijking — Sans immigration			Totaal — Total	Hernieuwing — Renouvellement		Totaal — Total	Totaal — Total
		Verg. — Permis	Verg. — Permis	Totaal — Total	Verg. — Permis	Verg. — Permis	Totaal — Total		Verg. — Permis	Verg. — Permis		
		A	B		A	B			A	B		
100	A. — Landbouw, Bosbouw, Visserij. — Agriculture, Sylviculture, Pêche ...	8	232	240	52	14	66	306	173	245	418	724
101	B. — Extractieve bedrijven. — Industries extractives ...	6	14.392	14.398	176	115	291	14.689	2.588	21.618	24.206	38.895
102	Mijnen. — Mines ...	—	195	195	19	12	31	226	105	314	419	645
	Groeven. — Carrières ...											
103	C. — Manufacturenbedrijven. — Industries manufacturières ...	9	105	114	192	46	238	352	301	220	521	873
104	Levensmiddelen. — Alimentation ...	3	77	80	84	21	105	185	292	204	496	681
105	Chemische bedrijven. — Industries chimiques ...	2	35	37	62	15	77	114	114	102	216	330
106	Houtbedrijven. — Industries du bois ...	—	43	43	71	15	86	129	97	83	180	309
	Papierindustrie, Boekbedrijven, enz. — Industries du papier, Livre, etc. ...	—	13	13	30	3	33	46	37	50	87	133
107	Huiden- en Lederbedrijf. — Industries des cuirs et peaux ...	4	83	87	143	41	184	271	205	197	402	673
108	Vezelbedrijven. — Industries textiles ...	7	95	102	233	67	300	402	213	258	471	873
109	Kleding. — Vêtement ...	—	229	229	272	195	467	696	607	582	1.189	1.885
110	Niet metallieke delfstoffen. — Minéraux non métalliques ...	5	663	668	692	299	991	1.659	2.571	2.006	4.577	6.236
111	Metaalproducten, Gietijzer, Gieterijen, enz. — Produits métalliques, Fonte, Moulage, etc. ...	1	46	47	61	9	70	117	108	85	193	310
112	Diverse bedrijven. — Industries diverses ...	2	405	407	172	46	218	625	1.368	690	2.058	2.683
113	D. — Bouw en Constructie. — Bâtiment et Construction ...	1	22	23	17	5	22	45	61	38	99	141
114	E. — Electriciteit, Gas, Warmte, Water. — Electricité, Gaz, Chaleur, Eau ...	3	292	295	358	49	407	702	482	465	947	1.641
115	F. — Handel, Bankwezen, Verzekeringen. — Commerce, Banque, Assurance ...	18	117	135	126	16	142	277	236	172	408	681
116	G. — Hotelbedrijf, Restaurants, Koffiehuizen. — Hôtellerie, Restaurants, Café ...	144	1.639	1.783	412	157	569	2.352	673	1.316	1.989	4.341
117	H. — Lichamelijke verzorging, Huispersoneel. — Soins personnels, Service domestique ...	11	367	378	111	63	174	552	285	621	906	1.458
118	I. — Vervoer en Verkeer. — Transports et Communications ...	20	153	173	155	36	191	364	355	295	650	1.014
119	J. — Openbare diensten en andere privédiensten van openbaar nut. — Services publics et autres services privés d'intérêt général ...											
	Totaal — Total ...	244	19.203	19.447	3.438	1.224	4.662	24.109	10.871	29.561	40.432	64.541

Verdeling per nationaliteit van het aantal in de loop van het jaar 1955
verleende arbeidsvergunningen.

Répartition par nationalité du nombre de permis de travail
accordés au cours de l'année 1955.

Nationaliteit Nationalité	Vergunning met inwijking Permis à l'immigration			Vergunning zonder inwijking Permis sans immigration			Totaal Total	Hernieuwingen Renouvellements		Totaal Total	Algemeen totaal Total général
	A.	B.	Totaal Total	A.	B.	Totaal Total		A.	B.		
1. België — Belgique	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2. Duitsland — Allemagne	2	750	752	52	96	148	900	238	2.290	2.528	3.428
2a. Saarland — Sarre	—	3	3	1	—	1	4	—	9	9	13
3. Frankrijk — France	3	1.103	1.106	596	141	737	1.843	1.110	1.625	2.735	4.578
4. Italië — Italie	2	13.030	13.032	1.134	764	1.898	14.930	4.746	20.913	25.659	40.589
5. Luxemburg — Luxembourg	192	—	192	129	—	129	321	161	—	161	482
6. Nederland — Pays-Bas	23	1.067	1.090	712	61	773	1.863	1.517	571	2.088	3.951
Totaal landen E. G. K. S. — Total pays C. E. C. A. ...	222	15.953	16.175	2.624	1.062	3.686	19.861	7.772	25.408	33.180	53.041
7. Groot Brittannië — Grande-Bretagne	1	123	124	54	7	61	185	167	225	392	577
Totaal landen West E. U. — Total pays U. E. Occ. ...	223	16.076	16.299	2.678	1.069	3.747	20.046	7.939	25.633	33.572	52.618
8. Denemarken — Danemark	—	8	8	2	1	3	11	9	20	29	40
9. Griekenland — Grèce	2	2.285	2.287	6	6	12	2.299	7	104	111	2.410
10. Ierland — Irlande	—	1	1	—	—	—	1	1	2	3	4
11. Noorwegen — Norvège	1	9	10	3	4	7	17	5	21	26	43
12. Zweden — Suède	—	9	9	—	—	—	9	3	33	36	45
13. Turkije — Turquie	—	2	2	2	2	4	6	2	6	8	14
Totaal landen R. V. E. — Total pays Conseil Europe ...	226	18.390	18.616	2.691	1.082	3.773	22.389	7.966	25.819	33.785	56.174
14. Oostenrijk — Autriche	—	43	43	7	4	11	54	12	100	112	166
15. Portugal — Portugal	—	42	42	3	3	6	48	8	83	91	139
16. Zwitserland — Suisse	—	76	76	28	3	31	107	50	132	182	289
Totaal landen O. E. E. S. — Total pays O. E. C. E. ...	226	18.551	18.777	2.729	1.092	3.821	22.598	8.026	26.134	34.170	56.768
17. Spanje — Espagne	4	376	380	45	16	61	441	123	495	618	1.059
18. Polen — Pologne	4	24	28	383	44	427	455	1.636	1.584	3.220	3.675
19. Rusland — Russie	3	8	11	25	12	37	48	267	221	488	536
20. Overige landen van Europa — Autres pays de l'Eur.	2	117	119	173	40	213	332	579	733	1.312	1.644
Totaal der Europese landen — Total des pays d'Europe	239	19.076	19.315	3.355	1.204	4.559	23.874	10.641	29.167	39.808	63.682
21. Afrika — Afrique	—	3	3	3	—	3	6	14	61	75	81
22. Amerika — Amérique	—	63	63	3	1	4	67	22	108	130	197
23. Azië — Asie	—	34	34	8	5	13	47	11	63	74	121
24. Australië — Australie	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
25. Vaderlandlozen — Apatrides	5	27	32	69	14	83	115	183	162	345	460
Algemeen totaal — Total général	244	19.203	19.447	3.438	1.224	4.662	24.109	10.871	29.561	40.432	64.541

Overzicht van de persoonlijke vergunningen C
en van de andere bijzondere vergunningen
welke in de loop van het jaar 1955 werden verleend.

Relevés des permis à titre personnel C
et autres permis spéciaux
délivrés au cours de l'année 1955.

Nationaliteit Nationalité	Personnele arbeidsvergunning C Permis de travail à titre personnel C						Kunstenaars Artistes		Leerlingen Apprentis		Stagiaires Stagiaires		Gezins- hulp Aides familiales	Gespecialiseerde monteurs Monteurs spécialistes	Grensarbeiders Frontaliers	
	Geldigheid — Validité						Onbeperkt geldig Validité illimitée	Geldig 1 dag tot 6 maanden Validité 1 jour à 6 mois	Geldig. 3 jaar Validité 3 ans	Geldig. 2 jaar Validité 2 ans	Geldig. 1 jaar Validité 1 an	Geldig. maximum 6 maand Validité maxima 6 mois	Geldig. maximum 12 maand Validité maxima 12 mois	Geldigheid 1 dag tot 6 maanden Validité 1 jour à 6 mois	Eerste kaart Première carte	H. R.
	1 jaar — 1 an			onbeperkt — illimitée												
	I. I.	Z. I. S. I.	V. R.	I. I.	Z. I. S. I.	V. R.										
									zonder inwijking sans immigration		I. I.	V. R.	Inwijking Immigrat.			
1. België — Belgique	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Het opmaken van deze statistiek per nationaliteit is van geen belang Il n'y a pas d'intérêt à établir cette statistique par nationalité	1.396	604
2. Duitsland — Allemagne	—	—	6	—	—	3	3	964	10	16	62	25	14			
2a. Saarland — Sarre	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	1	—			
3. Frankrijk — France	8	6	25	—	11	23	113	3.393	30	15	12	5	1			
4. Italië — Italie	1	6	11	—	10	18	19	484	112	56	29	8	4			
5. Luxemburg — Luxembourg	—	—	—	1	1	13	11	—	6	—	3	2	—			
6. Nederland — Pays-Bas	30	—	12	4	8	36	121	1.130	35	—	34	5	7			
Totaal landen E. G. K. S. — Total pays C. E. C. A.	39	12	54	5	30	93	267	5.973	193	87	140	46	26			
7. Groot-Brittannië — Grande-Bretagne	—	—	—	—	—	1	13	327	1	—	20	4	5			
Totaal landen West-Eur. U. — Total pays U. E. Occ.	39	12	54	—	30	94	280	6.300	194	87	160	50	31			
8. Denemarken — Danemark	—	—	—	—	—	—	—	52	—	—	3	2	—			
9. Griekenland — Grèce	—	—	1	—	—	—	—	11	—	—	1	—	—			
10. Ierland — Irlande	—	—	—	—	—	1	—	4	—	—	—	—	—			
11. Noorwegen — Norvège	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	3	1	—			
12. Zweden — Suède	—	—	—	—	—	—	—	13	—	—	5	3	4			
13. Turkije — Turquie	—	1	—	—	1	—	—	3	—	—	3	—	—			
Totaal landen Raad van Europa — Total pays Conseil de l'Europe	39	13	55	5	31	95	280	6.384	194	87	175	56	35			
14. Oostenrijk — Autriche	—	—	2	—	1	1	3	324	—	3	2	3	—			
15. Portugal — Portugal	—	—	—	—	—	—	1	16	—	—	2	3	—			
16. Zwitserland — Suisse	1	—	—	—	—	2	6	118	2	—	47	20	14			
Totaal landen O. E. E. S. — Total pays O. E. C. E.	40	13	57	5	32	98	290	6.842	196	90	226	82	49			
17. Spanje — Espagne	—	1	1	—	—	1	13	504	2	3	10	2	7			
18. Polen — Pologne	—	3	10	—	12	21	18	15	34	2	—	—	—			
19. Rusland — Russie	—	—	—	—	1	3	3	91	1	—	—	—	—			
20. Overige landen van Europa — Autres pays d'Europe	—	3	5	—	1	9	11	356	14	4	6	3	—			
Totaal landen van Europa — Total pays de l'Europe	40	20	73	5	46	132	335	7.808	247	99	242	87	56			
21. Afrika — Afrique	—	—	—	—	—	1	—	34	—	—	4	—	—			
22. Amerika — Amérique	1	1	3	—	—	1	4	1.104	1	—	6	1	—			
23. Azië — Asie	—	3	5	—	1	1	3	299	—	—	32	2	—			
24. Australië — Australie	—	—	—	—	—	—	—	13	—	—	2	1	—			
25. Vaderlandlozen — Apatrides	1	5	15	—	5	15	31	115	2	2	—	1	—			
Totaal — Total	42	29	96	5	52	150	373	9.373	250	101	286	92	56	1.134	2.980	3.860
Algemeen totaal per categorie — Total général par catégorie	374						9.746		351		378		56	1.134	6.840	

N.B. — I. = Inwijking; Z.I. = Zonder inwijking; V. = Vernieuwing.
I. = Immigration; S.I. = Sans Immigration; R. = Renouvellement.